

ZÁKLADNÍ DOKUMENTY SFŘ V ČR

ŘEHOLE SEKULÁRNÍHO FRANTIŠKÁNSKÉHO ŘÁDU

PŘEKLAD ŘEHOLE A RITUÁLU SEKULÁRNÍHO FRANTIŠKÁNSKÉHO ŘÁDU DO ČESKÉHO JAZYKA

Národní rada SFŘ v České republice zaslala předsednictvu mezinárodní rady v dopisech datovaných 19.5.2006 a 8.6.2006 text Řehole a Rituálu SFŘ přeložený do českého jazyka spolu s prohlášeními provinciála františkánů br. Jana Maria Vianneye Dohnala (pro Rituál) a provinciála kapucínů br. Jiřího Lukáše Šebáka (pro Řeholi), které potvrzují shodu těchto dokumentů s originálním textem. Vzhledem k uvedeným prohlášením provinciálů a na základě zmocnění, které mi bylo uděleno předsednictvem mezinárodní rady SFŘ na zasedání konaném v době od 28. března do 5. dubna 2003, a v souladu s podmínkami stanovenými předsednictvem ve dnech 20.–27. dubna 2001 a znovu potvrzenými na výše uvedeném zasedání v březnu a dubnu 2003 schvaluji překlad Řehole a Rituálu SFŘ do českého jazyka.

V Římě 2. ledna 2007
Encarnación del Pozo,
generální ministryně SFŘ

Provincie kapucínů v ČR

č.j.: 027/06

Potvrzují, že se český překlad Řehole Sekulárního františkánského řádu shoduje s latinským textem

uveřejněným v ActaOFM XCVII (1978), str. 364–369.

V Praze 5.5.2006

DOPIS ČTYŘ GENERÁLNÍCH MINISTRŮ FRANTIŠKÁNSKÉ RODINY

Bratřím a sestrám ze Sekulárního františkánského řádu při příležitosti předání Řehole, kterou pro ně schválil Svatý stolec.

S radostí vám oznamujeme, že Svatý stolec schválil apoštolským listem *Seraphicus Patriarcha* ze dne 24. června 1978, [opatřeným pečeti] s rybářským prstenem, přepracovanou Řeholí Sekulárního františkánského řádu, kterou se ruší a nahrazuje předcházející [řehole] papeže Lva XIII. Za tento nádherný dar vděčíme papeži Pavlu VI., který jej udělil krátce před tím, než opustil tento svět. On vás miloval. Vskutku často dával najevo svou lásku k Sekulárnímu františkánskému řádu a obracel se na vás s nezapomenutelnými slovy, jako v červnu 1968 a v roce 1971 při příležitosti 750. výročí [vzniku dokumentu] *Memoriale Propositi*.

Od 7. března 1966, kdy Posvátná kongregace pro řeholníky dala souhlas, aby se započalo s přizpůsobováním legislativy Sekulárního františkánského řádu potřebám dnešní doby, bylo třeba projít dlouhou a náročnou cestu. Chtěli bychom ocenit práci, kterou vykonali bratři a sestry i bratrská společenství (fraternity) prostřednictvím takových publikací, jako je *Způsob života* nebo

Cesty, a prostřednictvím neúnavné práce předsednictva mezinárodní rady po jejím ustavení v roce 1973. Tato práce měla prvořadý význam při hledání cest Ducha a byla velmi účinná při rozpoznávání přítomnosti a životnosti františkánského charismatu v Božím lidu naší doby.

Řehole, kterou vám dnes předkládáme, není pouhým plodem těchto snažení. Církev vám ji předává jako *pravidlo života*.

Nejprve si všimněte jejího evangelního obsahu; přijměte františkánské poselství, které přináší, a vedení, jež vám nabízí v životě podle svatého evangelia. Jedním ze stěžejních předpokladů kýžené obnovy je *návrat k počátkům*, k duchovní zkušenosti Františka z Assisi a kajících bratří a sester, kteří v něm našli inspiraci a vedení. Právě proto byl jako předmluva vložen *List věřícím (1. verze)* a proto se také [v Řeholi] stále odkazuje na učení a příklad sv. Františka. Druhým stěžejním předpokladem [obnovy] je pozornost k projevům *Ducha ve znameních doby*.

Z těchto dvou předpokladů vycházejte při uskutečňování výzev Řehole k *tvorivosti a uplatňování spoluodpovědnosti*. Výsledky tohoto tvořivého úsilí bude třeba v některých případech formulovat prostřednictvím stanov. V tomto smyslu i 3. článek Řehole vyhláší toto obecné pravidlo: „Řehole se bude uvádět do života podle Generálních konstitucí a zvláštních stanov.” My, františkánští ministři se všemi našimi bratry, jsme vždy ochotni pohotově vám nabízet veškerou [duchovní] asistenci, abychom společně kráčeli po cestách Páně. S tímto smýšlením radostně předáváme přepracovanou Řeholi Sekulárního františkánského řádu předsednictvu mezinárodní rady SFŘ a jeho prostřednictvím všem sekulárním františkánům, aby ji přijali jako pravidlo života.

V Římě, 4. října 1978.

br. Konstantin Koser OFM,
generální ministr
br. Vital M. Bommarco OFMConv.,
generální ministr
br. Paschal Rywalski OFMCap.,
generální ministr
br. Roland Faley TOR,
generální ministr

SCHVALOVACÍ APOŠTOLSKÝ LIST

Papež Pavel VI. na věčnou paměť:

Serafínský patriarcha svatý František z Assisi za svého života i po své slavné smrti nejenže mnohé povzbuzoval, aby sloužili Bohu v řeholní rodině, kterou založil, ale přivedl i četné laiky k tomu, aby zachovávali jeho zásady, nakolik je to v jejich životě ve světě možné. Vskutku, abychom užili slova našeho předchůdce Pia XI., „zdá se, ... že nikdy nežil jiný člověk, na kterém by tak živě a věrně zazářila podobnost s Ježíšem Kristem a evangelní způsob života, jako tomu bylo u Františka. Proto on, který se sám nazval hlasatelem velikého Krále, byl právem nazýván

druhým Kristem, neboť se svým současníkům i budoucím staletím jevil jako Kristus, který znovu ožil. Proto i dnes takto žije před očima lidí a bude stále žít po všechny budoucí generace” (Encyklika *Rite expiatis* z 30. dubna 1926; AAS 18 [1926], str. 154).

Radujeme se, že „františkánské charisma” je zde přítomno k prospěchu církve a lidské společnosti právě dnes, kdy se tak šíří líbivé nauky a podporují sklony, které odcizují duše Bohu a nadpřirozeným věcem.

S chvályhodným úsilím a společnou prací se čtyři františkánské řády po dobu deseti let snažily vypracovat novou Řeholi Sekulárního III. [františkánského] řádu či Sekulárního františkánského řádu, jak se nyní nazývá. Bylo to nutné vzhledem ke změněným podmínkám doby i s ohledem na pokyny a povzbuzení, která v této věci vydal ekumenický II. Vatikánský koncil.

Naši vroucně milovaní synové, generální ministři čtyř františkánských řádů se pak na nás obrátili s prosbou, abychom schválili takto sestavenou řeholi. A my, vedeni příklady některých našich předchůdců – naposledy Lva XIII. – rádi jsme se rozhodli vyhovět této žádosti. A tak poté, co jsme všechno pozorně zvažovali, dospěli jsme ke kvalifikovanému a uváženému rozhodnutí a po poradě s Posvátnou kongregací pro řeholníky a sekulární instituty, která pečlivě prozkoumala předložený text, i plní důvěry, že způsob života hlásaný oním podivuhodným mužem z Assisi dostane nový impuls a vykvete v plné síle, schvalujeme a prostřednictvím tohoto listu plností naší apoštolské moci potvrzujeme Řeholi Sekulárního františkánského řádu, které udělujeme sílu apoštolsky schváleného zákonného ustanovení, pokud souhlasí s předlohou, která se uchovává v archivu Posvátné kongregace pro řeholníky a sekulární instituty, a začíná slovy „*Inter spirituales familias*” a končí slovy „*ad normam Constitutionum, petenda*”.

Tímto listem a naší autoritou rušíme dřívější Řeholi [sdružení], které se nazývalo Sekulární III. františkánský řád. A stanovujeme, že tento list nabývá účinnosti a je platný nyní i v budoucnosti, i kdyby nějaký dokument tvrdil opak.

Dáno v Římě u sv. Petra a [opatřeno pečeti] s rybářským prstenem dne 24. června 1978, v 16. roce našeho pontifikátu.

Jan kard. Villot, státní sekretář

Řehole Sekulárního františkánského řádu

Předmluva

POVZBUZENÍ SV. FRANTIŠKA KAJÍCÍM BRATŘÍM A SESTRÁM

[neboli Slova života a spásy někdy též nazývaná: 1. verze Listu věřícím]*

Ve jménu Páně! **O těch, kteří konají pokání**

Všichni, kteří milují Boha *celým svým srdcem, celou svou duší, celou svou myslí a celou svou silou* (srov. Mk 12, 30) a milují své bližní jako sami sebe (srov. Mt 22, 39), mají v nenávisti svá těla s jejich neřestmi a hříchy, přijímají tělo a krev našeho Pána Ježíše Krista a přinášejí plody hodné pokání: Ó, jak blažení a požehnaní jsou ti muži a ženy, když toto činí a v tom vytrvají, neboť *na nich spočine Duch Hospodinův* (srov. Iz 11, 2) a *učiní si u nich přibytek* (srov. Jan 14, 23) a domov, a jsou *děťmi nebeského Otce* (srov. Mt 5, 45), jehož skutky činí, a jsou snoubenci, bratry a matkami našeho Pána Ježíše Krista (srov. Mt 12, 50). Snoubenci jsme tehdy, když v Duchu Svatém se spojuje věrná duše s naším Pánem Ježíšem Kristem. Jeho bratry jsme, když *plníme vůli nebeského Otce* (srov. Mt 12, 50). Matkami [pak jsme], když ho nosíme ve svém srdci a ve svém těle (srov. 1 Kor 6, 20) díky božské lásce a čistému a upřímnému svědomí; rodíme ho skrze svaté konání, které má druhým svítit jako vzor (srov. Mt 5, 16).

Ó, jak je slavné, svaté a veliké mít Otce v nebesích! Ó, jak je svaté, útěchyplné, krásné a obdivuhodné mít takového Snoubence! Ó, jak je

* Překlad převzat z knihy *Františkánské prameny, 1. díl, Spisy sv. Františka a sv. Kláry* vydané nakladatelstvím Ottobre 12 v roce 2001.

svaté, milé, líbezné, pokorné, pokojné, sladké, láskyhodné a nade vše vytoužené mít takového Bratra a takového Syna: našeho Pána Ježíše Krista, který položil život za své ovce (srov. Jan 10, 15) a modlil se k Otci slovy: *Otče svatý, zachovej ve svém jménu ty, které jsi mi ve světě dal* (Jan 17, 11); *byli tvoji a mně jsi je dal* (Jan 17, 6). A slova, která jsi dal mně, dal jsem jim; oni je přijali a skutečně uvěřili, že jsem vyšel od tebe, a poznali, že jsi mě poslal (srov. Jan 17, 8). Za ně prosím, a ne za svět (srov. Jan 17, 9). *Posvět' je* (Jan 17, 17) a požehnej [jim]; *pro ně se posvěcuji* (Jan 17, 19). *Prosím nejen za ně, ale také za ty, kdo pro jejich slovo uvěří ve mne* (Jan 17, 20), *aby byli posvěceni v jednotě* (srov. Jan 17, 23) *jako my* (Jan 17, 11). A chci, Otče, *aby tam, kde jsem já, byli se mnou i oni, aby viděli mou slávu* (srov. Jan 17, 24) *ve tvém království* (Mt 20, 21). Amen.

O těch, kdo nečiní pokání

Avšak všichni ti a ty, kdo nežijí v pokání a nepřijímají tělo a krev našeho Pána Ježíše Krista, ale žijí v neřestech a hříších, jdou za špatnou žádostivostí a špatnými touhami svého těla, nezachovávají, co přislíbili Pánu, ale tělesně slouží světu tělesnými žádostmi a světskou starostlivostí: ti jsou drzeni d'áblem, jehož jsou dětmi a jehož skutky konají (srov. Jan 8, 41), jsou slepí, protože nevidí opravdové světlo, našeho Pána Ježíše Krista. Nemají duchovní moudrost, protože nemají Božího Syna, který je pravou moudrostí Otce, a je o nich řečeno: *S celou svou moudrostí byli v koncích* (Žl 107 [106], 27) a: *Prokletci, kteří se odvrátili od tvých přikázání* (Žl 119 [118], 21).

Vidí a nechápou, poznávají a konají zlo a [tak] sami vědomě ztrácejí [své] duše. Pohleďte, slepci, kteří jste oklamáni svými nepřáteli: tělem, světem a d'áblem; protože pro tělo je příjemné hřešit, ale obtížné je sloužit Bohu; neboť všechny neřesti a hříchy vycházejí *a pocházejí z lidského srdce*, jak praví Pán v evangeliu (srov. Mk 7, 21). A nemáte nic ani v tomto světě, ani v budoucím. A myslíte si, že nadlouho vlastníte marnosti tohoto světa, ale jste oklamáni, protože přijde den a hodina, o kterých neuvažujete, nevíte a ani netušíte; tělo slábne, smrt se blíží a tak se umírá trpkou smrtí.

A kdekoliv, kdykoliv a jakkoliv člověk umírá ve smrtelném hříchu, bez pokání a zadostiučinění, pokud může konat zadostiučinění, a nekoná,

d'ábel uchvátí jeho duši z jeho těla

v takové úzkosti a zmatku, jaký nikdo nemůže znát, leda ten, kdo to zakouší. A všechny schopnosti, nadání, moc a *vědění a moudrost* (2 Kron1, 12), které si mysleli, že mají, budou od nich odňaty (srov. Lk 8, 18; Mk 4, 25). A majetek zanechávají příbuzným a přátelům, kteří si ho odnesou a rozdělí a pak řeknou: Zlořečená ať je jeho duše, protože nám mohl dát víc a získat víc, než získal. Tělo sežerou červi, a tak ztratili tělo i duši v tomto pomíjivém světě a půjdou do pekla, kde se budou trápit bez konce.

Všechny ty, ke komu dojde tento dopis, žádáme v lásce, kterou je Bůh (srov. 1 Jan 4, 16), aby tato výše uvedená, vůni šířící slova našeho Pána Ježíše Krista s božskou láskou laskavě přijali. A kdo neumějí číst, ať si [je] nechají často předčítat; ať je svatou činností u sebe uchovají až do konce, neboť *jsou duch a život* (Jan 6, 63). A kdo tak neučiní, budou muset *vydat počet v den soudu* (srov. Mt 12, 36) *před soudním stolcem* našeho Pána Ježíše Krista (srov. Řím 14, 10).

Hlava I

SEKULÁRNÍ FRANTIŠKÁNSKÝ ŘÁD (SFŘ)¹

1. Mezi duchovními rodinami, které Duch Svatý probudil v církvi², sdružuje františkánská rodina všechny členy Božího lidu – laiky, řeholníky i kněze – kteří se cítí povoláni následovat Krista ve stopách sv. Františka z Assisi³.

Tito [všichni] chtějí různými způsoby a formami, ale v živém vzájemném společenství, zpřítomňovat společné charisma serafinského Otce v životě a poslání církve⁴.

2. V rámci této [františkánské] rodiny zaujímá své zvláštní místo Sekulární františkánský řád, který je charakterizován jako organická jednota všech katolických bratrských společenství (fraternit), rozptýlených po celém světě a otevřených pro všechny skupiny věřících. V těchto bratrských společenstvích se bratři a sestry z podnětu Ducha Svatého snaží ve svém

1 Nazývaný také Sekulární františkánské bratrské společenství nebo Třetí františkánský řád [či Třetí řád sv. Františka] (latinsky Tertius ordo franciscanus), zkratka TOF.

2 II. vatikánský koncil, Konstituce Lumen Gentium 43.

3 Pius XII., Promluva k terciářům 1 (1.7.1956).

4 II. vatikánský koncil, Dekret Apostolicam Actuositatem 4, 8.

světském stavu dosahovat dokonalosti v lásce a profesi (slibem) se zavazují žít evangelium tak jako sv. František podle této Řehole, potvrzené církví⁵.

3. Tato Řehole po [dokumentu] „*Memoriale propositi*” (1221) a po řeholích schválených papeži Mikulášem IV. a Lvem XIII. přizpůsobuje Sekulární františkánský řád potřebám a očekáváním svaté církve ve změněných podmínkách doby. Výklad Řehole přísluší Svatému stolci. Řehole se bude uvádět do života podle Generálních konstitucí a zvláštních stanov.

Hlava II **ZPŮSOB ŽIVOTA**

4. Řehole a život sekulárních františkánů je toto: zachovávat evangelium našeho Pána Ježíše Krista podle příkladu sv. Františka z Assisi, který od Krista [čerpal] podněty pro svůj život a učinil jej středem svého života s Bohem a s lidmi⁶. Kristus je dar Otcovy lásky a cesta k němu. On je pravda, do které nás uvádí Duch Svatý. On [sám] je život, který nám přišel dát v hojnosti⁷.

Sekulární františkáni se kromě toho mají často věnovat četbě evangelia. Z evangelia mají přecházet k životu a ze života k evangeliu⁸.

5. Ať proto sekulární františkáni hledají Krista živého a působícího v bratřích a sestřích, v Písmu svatém, v církvi i v liturgických úkonech. Ať je pro ně inspirací a cestou jejich eucharistického života víra sv. Františka, který dal napsat tato slova: „Nevidím tělesně na tomto světě z nejvyššího Syna Božího nic než jeho nejsvětější tělo a nejsvětější krev”⁹.

6. Když byli ve křtu spolu s Kristem pohřbeni a vzkříšeni, a tak se stali živými údy církve, a když k němu byli ještě těsněji připojeni skrze profesi, ať se stanou svědky a nástroji jeho poslání mezi lidmi a hlásají Krista

5 Kán. 314 CIC.

6 1 Cel 18.115.

7 Jan 3, 16; 14, 6.

8 II. vatikánský koncil, Dekret *Apostolicam Actuositatem* 30, 8.

9 Závěť sv. Františka 10.

životem i slovy. A protože se nechali inspirovat sv. Františkem a spolu s ním jsou povoláni obnovovat církev, ať se horlivě snaží žít v plném společenství s papežem, biskupy a kněžími a napomáhají otevřenému i apoštolsky tvořivému a plodnému dialogu plnému důvěry¹⁰.

7. Jako „kající bratři a sestry“¹¹ podněcování na základě svého povolání dynamickou silou evangelia ať naprostou a dokonalou vnitřní proměnou uvádějí svůj způsob myšlení a jednání do souladu s Kristem. [Tuto proměnu], kterou samo evangelium nazývá „obrácením“, je vzhledem k lidské křehkosti třeba konat denně¹².

Na této cestě obnovy je svátost smíření výsadním znamením Otcova milosrdenství a pramenem milosti¹³.

8. Tak jako se Ježíš vpravdě klaněl Otcí, tak ať i oni učiní modlitbu a kontemplaci středem své existence i činnosti¹⁴. Ať se účastní svátostného života církve, především eucharistie, a připojují se k liturgické modlitbě jednou z forem, které církev předkládá. Tak ať [v sobě] obnovují tajemství Kristova života.

9. Pannu Marii, pokornou služebnici Páně, jež ochotně přijímala všechna Boží slova a podněty, zahrnoval sv. František nevýslovnou láskou a prohlásil ji za ochránkyni a patronku své rodiny¹⁵. Ať jí sekulární františkáni prokazují svou vroucí náklonnost tím, že jí následují v její naprosté odevzdanosti ducha. Ať jsou jí podobní i v její modlitbě, která je skutečně plná důvěry¹⁶.

10. Ať se spojují s vykupitelskou poslušností Ježíše, který vložil svou vůli do Otcových rukou. V různých životních situacích ať věrně plní své

10 Pavel VI., Promluva k terciářům 3 (19.5.1971).

11 Memoriale propositi.

12 II. vatikánský koncil, Konstituce Lumen Gentium 8; Dekret Unitatis Redintegratio 4: kap. O kajivosti, Úvod.

13 II. vatikánský koncil, Dekret Presbyterorum Ordinis 18, 2.

14 II. vatikánský koncil, Dekret Apostolicam Actuositatem 4, 1–3.

15 2 Cel 198.

16 II. vatikánský koncil, Konstituce Lumen Gentium 67; Dekret Apostolicam Actuositatem 4.

stavovské povinnosti¹⁷. Ať následují Krista chudého a ukřižovaného a vyznávají ho i v obtížích a pronásledováních¹⁸.

11. Kristus si s důvěrou v Otce vyvolil pro sebe a svou Matku život v chudobě a pokoře¹⁹, i když s pozorností a láskou oceňoval všechno stvořené. Proto ať [mají] sekulární františkáni správné smýšlení a uchovávají si odstup při užívání časných dober, když si obstarávají své hmotné potřeby. Ať jsou si vědomi, že podle evangelia jsou jen správci statků, které dostali ve prospěch Božích dětí.

Ať se v duchu „blahoslavenství“ snaží očišťovat své srdce od veškeré náklonnosti a žádostivosti po majetku a moci. Vždyť jsou „poutníky a cizinci“ na cestě do Otcova domu²⁰.

12. Jako svědkové budoucích dober jsou s ohledem na povolání, které přijali, povinni usilovat o čistotu srdce, a tak se stávat svobodnými pro lásku k Bohu i k bratřím a sestrám²¹.

13. Jako [nebeský] Otec spatřuje v každém člověku rysy svého Syna, který je první z mnoha bratří a sester²², ať i sekulární františkáni přijímají všechny lidi pokorně a laskavě jako dar od Pána²³ a jako Kristův obraz.

Smysl pro bratrství ať v nich vytváří radostnou ochotu přibližovat se ke všem lidem, zvláště nejmenším. Ať se pro ně snaží vytvořit životní podmínky důstojné tvorů vykoupených Kristem²⁴.

14. Spolu se všemi lidmi dobré vůle jsou povoláni k tomu, aby budovali svět, který je bratrštější a více [odpovídá] evangeliu, aby se [tak] uskutečňovalo Boží království. Jsou si také vědomi toho, že každý, kdo „následuje Krista, [jako] dokonalého člověka, i sám se více stává člověkem“. Proto ať náležitě a v křesťanském duchu služby vykonávají to,

17 II. vatikánský koncil, Konstituce Lumen Gentium 41.

18 II. vatikánský koncil, Konstituce Lumen Gentium 42, 2.

19 List věřícím 5.

20 Řím 8, 17; II. vatikánský koncil, Konstituce Lumen Gentium 7, 5.

21 Napomenutí sv. Františka 16; List věřícím 69.

22 Řím 8, 29.

23 2 Cel 85; List věřícím 26; Nepotvrzená řehole sv. Františka 7, 13.

24 Nepotvrzená řehole sv. Františka 9, 3; Mt 25, 40.

za co mají zodpovědnost²⁵.

15. Jako jednotlivci i jako společenství ať vydávají svědectví svým lidským životem a také odvážnými činy při prosazování spravedlnosti, především ve veřejném životě. Ať se také zavazují ke konkrétním rozhodnutím, která jsou v souladu s jejich vírou²⁶.

16. Práci ať považují za dar a jakousi účast na stvoření, vykoupení a službě lidskému společenství²⁷.

17. Ve svých rodinách ať žijí františkánským duchem pokoje, věrnosti a úcty k životu a tak ať se snaží vydávat svědectví o světě již obnoveném v Kristu²⁸. Manželé zvláště tím, že prožívají milosti plynoucí z manželství, ať vydávají ve světě svědectví o Kristově lásce vůči jeho církvi. Prostou a otevřenou křesťanskou výchovou s citlivostí k povolání každého ze svých dětí ať jim radostně zprostředkovávají svou lidskou a duchovní cestu²⁹.

18. Kromě toho ať mají úctu k ostatnímu stvoření, živému i neživému, které „je obrazem Nejvyššího“³⁰. Od pokušení zneužívat je ať se snaží přejít k františkánskému pojetí všeobecného bratrství.

19. Ať jsou šířiteli pokoje a pamatují, že pokoj je třeba neúnavně budovat. Ať tedy hledají prostřednictvím dialogu cesty k jednotě a bratrské shodě s důvěrou, že v každém člověku je přítomen božský zárodek a že láska a odpuštění mají přetvářející moc³¹.

Jako hlasatelé dokonalé radosti ať se za všech okolností snaží přinášet druhým radost a naději³².

A protože jsou ponořeni do Kristova zmrtvýchvstání, které dává pravý

25 II. vatikánský koncil, Konstituce Lumen Gentium 31; Konstituce Gaudium et Spes 93.

26 II. vatikánský koncil, Dekret Apostolicam Actuositatem 14.

27 II. vatikánský koncil, Konstituce Gaudium et Spes 67, 2; Nepotvrzená řehole sv. Františka 7, 4; Řehole sv. Františka 5, 1.

28 Řehole Lva XIII., II, 8.

29 II. vatikánský koncil, Konstituce Lumen Gentium 41, 5; Dekret Apostolicam Actuositatem 30, 2–3.

30 1 Cel 80; Chvalozpěv stvoření 4.

31 Řehole Lva XIII., II, 9; Legenda tří druhů 14, 58.

32 Napomenutí sv. Františka 21; Nepotvrzená řehole sv. Františka 7, 17.

význam sestře smrti, ať konečné setkání s Otcem očekávají s jasnou myslí³³.

Hlava III

ŽIVOT V BRATRSKÉM SPOLEČENSTVÍ

20. Sekulární františkánský řád se člení na bratrská společenství na různých úrovních: místní, oblastní, národní a mezinárodní. Každé z nich je v církvi samostatnou právnickou osobou³⁴. Vzájemné vazby a spolupráce mezi bratrskými společenstvími na různých úrovních se řídí podle ustanovení této Řehole a Konstitucí.

21. Každé bratrské společenství na jakékoli úrovni animuje a vede rada a ministr (nebo předseda), které podle Konstitucí volí všichni [členové] s profesí³⁵. Časově omezená služba [rady a ministra] vyžaduje ochotu a připravenost i zodpovědnost vůči jednotlivcům a skupinám. Podle ustanovení Konstitucí se bratrská společenství pod vedením příslušné rady [mohou] dále členit s ohledem na rozličné potřeby svých členů a oblastí.

22. Místní bratrské společenství má být kanonicky ustavené. Tak se stává základní buňkou celého řádu a viditelným znamením církve, která je společenstvím lásky. Má být výsadním místem, kde se rozvíjí cítění s církvi a františkánské povolání a kde členové čerpají povzbuzení k apoštolátu³⁶.

23. Žádosti o přijetí do Sekulárního františkánského řádu se předkládají místnímu bratrskému společenství. O přijetí nových bratří a sester pak rozhodne rada [bratrského společenství]³⁷. Začlenění [do řádu] má [tyto etapy]: období seznamování [s řádem] (období iniciace); období alespoň roční formace; slib [zachovávat] Řeholi (profese)³⁸. Celé bratrské společenství je zavázáno

33 II. vatikánský koncil, Konstituce *Gaudium et Spes* 78, 1–2.

34 Kán. 309 CIC.

35 Kán. 309 CIC.

36 Pius XII., Promluva k terciářům 3 (1.7.1956).

37 Kán. 307 CIC.

38 *Memoriale propositi* 29–30.

podílet se na tomto postupném [začleňování] svým způsobem života. Co se týká věku, kdy je možno skládat profesi, a pokud jde o odlišující františkánské znamení³⁹, ať se každý řídí stanovami. Profese je svou povahou trvalý závazek⁴⁰. Členové, kteří se dostanou do zvláštních obtíží, mohou v bratrském dialogu projednat své problémy s radou. Je-li nutné [rozhodnout] o vystoupení nebo o trvalém propuštění z řádu, je k tomu kompetentní rada bratrského společenství, která se řídí podle ustanovení Konstitucí⁴¹.

24. Rada ať rozvíjí společenství mezi členy organizováním pravidelných shromáždění a častých setkání také s jinými františkánskými skupinami, zvláště z řad mládeže. Volbou vhodných prostředků ať napomáhá růstu františkánského a církevního života a každého ať povzbuzuje k životu v bratrském společenství⁴². Toto společenství, které zahrnuje i zemřelé bratry a sestry, ať pokračuje i po jejich smrti modlitbami a obětmi mše svaté za jejich duše⁴³.

25. Všichni bratři a sestry ať přiměřeně podle svých možností přispívají na nezbytné výdaje spojené s životem bratrského společenství a na podporu bohoslužeb, apoštolátu a charitativní činnosti. Místní bratrská společenství ať se pak snaží přispívat na výdaje rad bratrských společenství vyšší úrovně⁴⁴.

26. Jako konkrétní znamení společenství a spoluodpovědnosti ať si rady na jednotlivých úrovních vyžádají podle Konstitucí od představených čtyř františkánských řeholních rodin, s nimiž jsou sekulární františkáni již po staletí spojeni, vhodné řeholníky připravené pro duchovní asistenci. V zájmu posilování věrnosti charismatu a zachovávání Řehole a také proto, aby se více rozvíjel život bratrského společenství, ať ministr nebo předseda nezapomíná se souhlasem své rady zvát příslušné řeholní představené na

39 1 Cel 22.

40 Memoriale propositi 31.

41 Kán. 308 CIC.

42 Kán. 309 CIC.

43 Memoriale propositi 23.

44 Memoriale propositi 30.

pravidelnou pastorační vizitací⁴⁵ a žádat pověřené bratry (sestry) z bratrského společenství vyšší úrovně také o bratrskou vizitaci podle ustanovení Konstitucí.

„A kdokoli to bude zachovávat, ať je v nebi naplněn požehnáním nejvyššího Otce a na zemi ať je naplněn požehnáním jeho milovaného Syna spolu s nejsvětějším Duchem Utěшитelem...“ (*Požehnání sv. Františka z jeho Závěti*).⁴⁶

45 Řehole Mikuláše IV., 16.

46 Závěť sv. Františka 40.

PŘEKLAD GENERÁLNÍCH KONSTITUCÍ SEKULÁRNÍHO FRANTIŠKÁNSKÉHO ŘÁDU DO ČESKÉHO JAZYKA

Národní rada SFŘ v České republice zaslala předsednictvu mezinárodní rady SFŘ 18.9.2007 Generální konstituce SFŘ přeložené do českého jazyka spolu s prohlášením provinčního ministra OFM Jana Maria Vianneye Dohnala, které potvrzuje shodu dokumentu s originálním textem.

Vzhledem k tomuto prohlášení provinčního ministra a na základě zmocnění, které mi bylo uděleno předsednictvem mezinárodní rady SFŘ na zasedání konaném ve dnech 28. března – 5. dubna 2003, a v souladu s podmínkami stanovenými předsednictvem 20.-27. dubna 2001 a znovu potvrzenými na výše uvedeném zasedání v březnu a dubnu 2003 schvalují překlad Generálních konstitucí SFŘ do českého jazyka.

V Římě 15. října 2007

Encarnacion del Pozo
generální ministryně SFŘ

Provincie bratří františkánů

č.j.: 109/07

Potvrzují, že se český překlad Generálních konstitucí Sekulárního františkánského řádu shoduje s italským textem schváleným 8. prosince 2000 dekretem Kongregace pro instituty zasvěceného života a společnosti apoštolského života.

V Praze 16. září 2007

br. Jan Maria Vianney Dohnal OFM
provinční ministr

GENERÁLNÍ KONSTITUCE SEKULÁRNÍHO FRANTIŠKÁNSKÉHO ŘÁDU

**KONGREGACE
PRO INSTITUTY ZASVĚCENÉHO ŽIVOTA
A SPOLEČNOSTI APOŠTOLSKÉHO ŽIVOTA**

R. D. P. Giacomo Bini

předseda konference generálních ministrů františkánského prvního řádu a
Třetího řádu řeholního
Via Santa Maria Mediatrice 25, Řím
Vatikán, 9. prosince 2000

Č.j. T. 144-1/2000

Důstojný otče,

jsem rád, že Vám mohu předat dekret, kterým tato kongregace
schválila text Konstitucí Sekulárního františkánského řádu.

Přeji Vám, aby nový text Konstitucí byl účinným prostředkem k
tomu, aby členové Sekulárního františkánského řádu mohli stále lépe
chápat své zvláštní poslání v církvi a tak aby pokračovali v obnovování
svého křesťanského života podle evangelia po způsobu sv. Františka z
Assisi. Při této příležitosti Vás radostně v Pánu pozdravuji,

Piergiorgio Silvano Nesti CP
sekretář

DEKRET KONGREGACE PRO INSTITUTY ZASVĚCENÉHO ŽIVOTA A SPOLEČNOSTI APOŠTOLSKÉHO ŽIVOTA

KONGREGACE
PRO INSTITUTY ZASVĚCENÉHO ŽIVOTA
A SPOLEČNOSTI APOŠTOLSKÉHO ŽIVOTA

Č.j. T. 144-1/2000

Dekret

Konference generálních ministrů františkánského prvního řádu a
Třetího řádu řeholního předložila Apoštolskému stolci text Konstitucí
Sekulárního františkánského řádu, který byl předtím schválen generální
kapitulou Sekulárního františkánského řádu slavenou v říjnu 1999, a
požádala o jejich schválení.

Kongregace pro instituty zasvěceného života a společnosti
apoštolského života po pečlivém přezkoumání výše zmíněného textu

Konstitucí ho *schvaluje a potvrzuje* tímto dekretem podle vzoru napsaného v italském jazyce, který je uchováván v jejím archivu. Všechny náležitosti práva byly splněny.

Bez ohledu na protichůdná ustanovení.

Ve Vatikánu 8. prosince 2000 o slavnosti Neposkvrněného početí blahoslavené Panny Marie.

Eduardo kard. Martínez Somalo
prefekt

+ Piergiorgio Silvano Nesti CP
sekretář

Dopis konference generálních ministrů prvního řádu a TOR

Řím, 1. ledna 2001, o slavnosti Panny Marie, Matky Boží

Milá sestro Emanuelo,
ať Tě Pán naplní pokojem!

Kongregace pro instituty zasvěceného života a společnosti apoštolského života vydala 8. prosince 2000 dekret (č.j. T. 144-1/2000), kterým schválila Generální konstituce Sekulárního františkánského řádu revidované generální kapitulou SFŘ v Madridu v říjnu 1999, které jí byly předloženy předsedou konference generálních ministrů prvního řádu a TOR.

Nyní svěřuji – také jménem ostatních generálních ministrů – tento schválený text Konstitucí Tobě a Tvým prostřednictvím i všem bratřím a sestrám ze SFŘ. Společným povoláním celé františkánské rodiny je, již od úchvatné duchovní zkušenosti Františka a Kláry, „žít podle svatého evangelia.“ Konstituce se ukazují být stále důležitější pomocí při uskutečňování tohoto jedinečného povolání v celé rozmanitosti jeho odlišných vyjádření kamkoli a kdykoli nás Pán posílá. Nejsou pouze „dalším dokumentem“ nebo závěrečnou etapou cesty, ale podstatným a dynamickým nástrojem, který nám pomáhá vymezit naši identitu a postupně uspořádat náš život i naše františkánské povolání. Práce spojená s promýšlením a revizemi Konstitucí, na které se účastnilo tolik

bratří a sester z celého světa, a schválení svatou matkou církví, nás zavazují k tomu, abychom tyto Konstituce učinili měřítkem, podle kterého utváříme naši životní cestu podle evangelia.

Jménem církve a generálních ministrů přeji všem sekulárním františkánům, aby byli věrohodnými svědky ohně evangelia, který zachvátil celou existenci Františka a Kláry z Assisi a učinil z nich vzory plně darovaného, a proto zcela naplněného života.

Tvůj bratr,

Giacomo Bini OFM

předseda konference generálních ministrů prvního řádu a TOR

Vyhlášení Generálních konstitucí

Řím, 6. února 2001

Circ. 21/96-02

Národním radám SFŘ,
členům mezinárodní rady SFŘ

Věc: Vyhlášení pozměněných Generálních konstitucí schválených dekretem Kongregace pro instituty zasvěceného života a společnosti apoštolského života ze dne 8. prosince 2000.

Milovaní bratři a sestry,

Generální konstituce Sekulárního františkánského řádu, jejichž cílem bylo uvedení obnovené Řehole z roku 1978 do života, byly schváleny Kongregací pro instituty zasvěceného života a společnosti apoštolského života dekretem ze dne 8. září 1990 na zkušební dobu šesti let. Před uplynutím této doby požádalo předsednictvo mezinárodní rady SFŘ prostřednictvím konference generálních ministrů prvního řádu a TOR o její prodloužení, přičemž vzalo v úvahu čas nezbytný k překladu Konstitucí do dalších oficiálních jazyků mezinárodního bratrského společenství a pak do jazyků jednotlivých zemí. Kongregace žádosti vyhověla a povolila prodloužení o tři roky.

Během této doby bratrská společenství SFŘ na všech úrovních

Konstituce studovala a uváděla do života a ty jim postupně vtiskovaly charakteristické znaky našeho řádu: *sekularitu, jednotu a autonomii*. Ne vše bylo snadné a některé aspekty čekají ještě na úplné přijetí, aby se SFŘ na úsvitu třetího tisíciletí opravdu stal „vojskem, které se může uplatnit v přední linii v církvi i ve světě při budování lidštější a křesťanštější společnosti“, jak si v roce 1990 přál kardinál Hamer, prefekt Kongregace pro instituty zasvěceného života a společnosti apoštolského života.

Získaná zkušenost potvrdila správnost Generálních konstitucí z roku 1990 v podstatných věcech a pouze některé body vyžadovaly revizi. Práce, kterou bylo třeba vykonat, byla včas zahájena předsednictvem mezinárodní rady SFŘ a rozvinula se prostřednictvím rozsáhlých konzultací, kterých se zúčastnila všechna národní bratrská společenství, členové mezinárodní rady i samotné předsednictvo a také někteří odborníci patřící do SFŘ nebo jmenovaní františkánskými generálními ministry.

Na generální kapitule v Madridu (23.-31. října 1999) byl předložen text, ve kterém byly shromážděny a shrnuty obdržené návrhy i požadavky, a také byly předloženy alternativní návrhy v případech, kdy nebylo možné uvést do souladu obdržená vyjádření národních bratrských společenství. Text předložený kapitule vycházel z těchto zásad:

- soulad s kanonickým právem a s vlastním právem SFŘ,
- ohled na text schválený Svatým stolcem v roce 1990,
- organizační pružnost,
- kulturní a jazyková přizpůsobitelnost.

Generální kapitula pozorně a důkladně prozkoumala předložený text spolu s ústními a písemnými připomínkami předloženými během práce kapituly.

Výsledek diskusí a hlasování po jednotlivých člancích i o každém pozměňovacím návrhu byl předložen 21. prosince 1999 konferenci františkánských generálních ministrů, kteří text po další revizi odborníky na kanonické právo ze čtyř generálních kurií předali 1. srpna 2000 Kongregaci pro instituty zasvěceného života a společnosti apoštolského života ke schválení. Kongregace schválila text svým dekretem datovaným 8. prosince 2000 o slavnosti Neposkvrněného početí blahoslavené Panny Marie.

A nyní, bratři a sestry SFŘ, 6. února 2001 jsou schválené Generální konstituce vyhlášeny, a proto se musí od 6. března 2001 dodržovat. Je tedy

na každém z nás postarat se o to, aby se staly „duchem a životem“, nástrojem upevnění a růstu našeho řádu, abychom zajeli na hlubinu („Duc in altum“) a s nadějí šli dál podle výzvy, se kterou se na konci velkého jubilea roku 2000 obrátil Svätý otec na všechny křesťany v apoštolském listě „Novo millennio ineunte“. Také my, sekulární františkáni, jsme povoláni k tomu, abychom byli v novém tisíciletí svědky, tj. martyry Kristovými v původním smyslu tohoto slova.

Ne náhodou jsme zvolili pro vyhlášení pozměněných Generálních konstitucí datum 6. února. Tento den si připomínáme japonské prvomučedníky, svědky par excellence, totiž 17 františkánských terciářů ukřižovaných v Nagasaki spolu s Petrem Křtitelem, Pavlem Mikim a jejich dalšími druhy. Víme jen velmi málo o těchto nám vzdálených bratřích, známe pouze jejich neochvějnou vůli zůstat pevní ve víře a za žádnou cenu nedat přednost svému životu před svědectvím evangeliu.

Také v minulém století zde byli františkánští laici, kteří obětováním svých životů projevíli svou věrnost křtu a odpor vůči zlu zakotvený ve víře. Připomínáme si našeho bratra Zefferina Giméneze Mallu, oběť protináboženského pronásledování během španělské občanské války (1936-1939), který byl blahořečen 4. května 1997. Také si připomínáme Juvénala Kaberu, ministra bratrského společenství SFŘ v Kigali, brutálně zavražděného při masakrech během kmenové války ve Rwandě. To jsou jen některé příklady, ale také pro ně platí nedávná slova Svätého otce: „Za to, že víra nevymizela ze života celých národů, je třeba zvláště poděkovat statečnému svědectví laiků, často jdoucím až k mučednictví.“

Možná, že se od nás nebude žádat svědectví krve, ale jistě se bude od nás žádat svědectví důslednosti a věrnosti v plnění našich křestních slibů, obnovených a znovu potvrzených profesí v SFŘ. Z moci profese musí Řehole a její konkretizace v Generálních konstitucích představovat pro každého z nás normu každodenního života, počínaje specifickým povoláním a jasnou identitou. Na tomto základě je třeba znovu utvářet naši existenci a nacházet životní program (františkánský evangelní radikalismus) i místo ve společenství církve (bratrské společenství), ze kterých by bylo možné poznávat „proč a jak žít, milovat a trpět“ (Generální konstituce SFŘ, čl. 10).

S tímto přáním předává předsednictvo mezinárodní rady SFŘ obdržené a schválené Generální konstituce celému řádu, aby se tak jako

GENERÁLNÍ KONSTITUCE SEKULÁRNÍHO FRANTIŠKÁNSKÉHO ŘÁDU

KAPITOLA I

SEKULÁRNÍ FRANTIŠKÁNSKÝ ŘÁD

Článek 1

1. Všichni věřící jsou povoláni ke svatosti a mají právo ve spojení s církví jít svou vlastní duchovní cestou¹.

2. [*Řehole 1*] V církvi je mnoho duchovních rodin s rozdílnými charismaty. Mezi tyto rodiny počítáme františkánskou rodinu, která ve svých různých větvích uznává sv. Františka z Assisi za svého otce, inspirátora a vzor.

3. [*Řehole 2*] Od počátku měl Sekulární františkánský řád² [dále SFŘ] své vlastní místo ve františkánské rodině. Tento řád je tvořen organickou jednotou všech katolických bratrských společenství, jejichž členové, vedeni Duchem Svatým, se svou profesí zavazují žít evangelium způsobem sv. Františka ve svém světském stavu podle *Řehole* schválené církví³.

4. Vzhledem k tomu, že náleží ke stejné duchovní rodině, svěřil Svatý stolec duchovní asistenci SFŘ a pastorační péči o něj františkánskému

1 Srov. kán. 210, 214 CIC; Lumen Gentium 40.

2 Nazývaný také Sekulární františkánské bratrské společenství nebo Františkánský třetí řád [nebo Třetí řád sv. Františka] (srov. Řehole, pozn. 1). Kán. 303 CIC definuje třetí řády takto: »Názvem „třetí řády“ nebo jiným vhodným pojmenováním se označují sdružení, jejichž členové žijí ve světě apoštolským životem a usilují o křesťanskou dokonalost podle ducha některého řeholního společenství pod vyšším vedením téhož společenství.«

3 Po řeholích schválených papežem Mikulášem IV. v roce 1289 a papežem Lvem XIII. v r. 1883, byla současná Řehole schválena papežem Pavlem VI. dne 24. června 1978.

prvnímu řádu a Třetímu řádu řeholnímu [dále TOR, latinsky Tertius Ordo Regularis]. To jsou »řeholní společenství«, kterým je svěřeno »vyšší vedení«, o němž mluví kánon 303 CIC⁴.

5. SFŘ je v církvi veřejným sdružením⁵. Člení se na bratrská společenství na různých úrovních: místní, oblastní, národní a mezinárodní. Každé z nich je v církvi samostatnou právníckou osobou.

Článek 2

1. Povolání do SFŘ je specifické povolání, které formuje život i apoštolskou činnost členů řádu. Proto do SFŘ nemohou patřit ti, kdo jsou vázáni trvalými závazky v jiné řeholní rodině nebo v institutu zasvěceného života.

2. SFŘ je otevřen věřícím ze všech stavů. Mohou do něho patřit:

- laici (muži i ženy),
- diecézní duchovní (jáhni, kněží, biskupové).

Článek 3

1. Pro spiritualitu a apoštolský život členů SFŘ je charakteristický světský (sekulární) ráz.

2. Jejich sekularita v povolání i v apoštolském životě se projevuje podle individuálních podmínek, tj.:

- u laiků tím, že přispívají k budování Božího království svou přítomností a svou činností v tomto světě⁶;
- u diecézního kléru tím, že způsobem sobě vlastním slouží Božímu lidu ve spojení s biskupem a se společenstvím kněží⁷.

Jedni i druzí se inspirovali rozhodnutím sv. Františka z Assisi žít evangelium a snaží se pokračovat v jeho poslání spolu s ostatními částmi františkánské rodiny.

4 Srov. *Konstituce* SFŘ 85,2.

5 Srov. kán. 116; 301,3; 312; 313 CIC.

6 Srov. kán. 225 CIC a Promluva papeže Jana Pavla II. k SFŘ (27.9.1982): *Osservatore Romano* (28.9.1982).

7 Srov. kán. 275 nn. CIC; *Presbyterorum Ordinis* 12; 14; 15 nn.

3. Povolání do SFŘ je povoláním žít evangelium v bratrském společenství. Za tímto účelem se členové SFŘ sdružují do církevních společenství, která se nazývají bratrská společenství.

Článek 4

1. SFŘ se řídí obecným kanonickým právem i svým vlastním právem: *Řeholí, Konstitucemi, Rituálem* a vlastními stanovami.

2. *Řehole* stanoví povahu, účel a ducha SFŘ.

3. [*Řehole 3*] Účelem *Konstitucí* je:

— uvádět *Řeholi* do života;

— určit konkrétní podmínky pro příslušnost k SFŘ, jeho správu, uspořádání života bratrských společenství a sídlo řádu⁸.

Článek 5

1. [*Řehole 3*] Autentický výklad *Řehole a Konstitucí* přísluší Svatému stolci.

2. Praktický výklad *Konstitucí*, který má za cíl harmonizaci a aplikaci *Konstitucí* v různých oblastech a na různých úrovních řádu, přísluší generální kapitule SFŘ.

3. Vyjasnění specifických bodů, které vyžadují rychlé rozhodnutí, je v kompetenci předsednictva mezinárodní rady SFŘ (CIOFS). Toto vyjasnění je platné do nejbližší generální kapituly.

Článek 6

1. Mezinárodní bratrské společenství SFŘ má své vlastní stanovy, schválené generální kapitulou.

2. Národní bratrská společenství mají své vlastní stanovy schválené předsednictvem mezinárodní rady SFŘ.

3. Oblastní a místní bratrská společenství mohou mít vlastní stanovy

⁸ Srov. kán. 304 CIC.

schválené radou vyšší úrovně.

Článek 7

Všechny předpisy, které nejsou v souladu s těmito *Konstitucemi*, se ruší.

KAPITOLA II ZPŮSOB ŽIVOTA A APOŠTOLSKÁ ČINNOST

ODDÍL 1 ZPŮSOB ŽIVOTA

Článek 8

1. Sekulární františkáni se svou profesí zavazují žít evangelium podle františkánské spirituality ve svých světských podmínkách.
2. Snaží se ve světle víry prohlubovat hodnoty a životní postoje evangelního života podle *Řehole* SFR:
 - [*Řehole 7*] na cestě, na níž se neustále obnovuje obrácení a formace;
 - [*Řehole 4*] s otevřeností vůči výzvam, které mají svůj původ ve společnosti a v dění v církvi, přecházejí z evangelia k životu a ze života k evangeliu;
 - v osobním i komunitním rozměru této cesty.

Článek 9

1. [*Řehole 5*] Spiritualita sekulárního františkána není ani tak detailním programem, který má být uveden do praxe, jako spíše programem života soustředěného na osobu Kristovu a na jeho následování⁹.
2. [*Řehole 4*] Sekulární františkán, který se snaží následovat Kristův příklad a jeho učení, je povinen osobně a vytrvale studovat evangelium a Písmo svaté. Bratrské společenství a ti, kdo jsou za něj zodpovědní, ať prohlubují lásku k radostné zvěsti, a bratřím a sestrám ať pomáhají, aby ji znali a rozuměli jí tak, jak ji pod vedením Ducha hlásá církev¹⁰.

9 Srov. Nepotvrzená řehole sv. Františka 22,41; List věřícím 51.

10 Srov. Dei Verbum 10.

Článek 10

[Řehole 10] »Kristus chudý a ukřižovaný«, vítěz nad smrtí, vzkříšený, největší projev lásky Boží k lidem, je »knihou«, z níž se bratři a sestry po vzoru sv. Františka učí, proč a jak žít, milovat a trpět. V Kristu odkrývají hodnotu pronásledování pro spravedlnost a smysl těžkostí a křížů každodenního života. S ním jsou schopni přijímat Otcovu vůli i za těch nejobtížnějších okolností a žít františkánským duchem pokoje i odmítat každé učení odporující důstojnosti člověka.

Článek 11

Vědomi si toho, že Duch Svatý je zdrojem jejich povolání a že je animátorem bratrského života a poslání, ať se sekulární františkáni snaží napodobovat Františkovu věrnost k vnuknutím Ducha Svatého. Ať jsou také poslušni světcova napomenutí, aby nade všechno toužili mít »Ducha Páně a jeho svaté jednání«¹¹.

Článek 12

1. Inspirováni Františkovým příkladem i jeho spisy, a především s milostí Ducha Svatého, ať bratři a sestry prožívají každý den s vírou onen velký dar, který nám dal Kristus: zjevení Otce. Ať o této víře vydávají před lidmi svědectví:

- v rodinném životě;
- v práci;
- v radosti i v utrpení;
- při setkáních s lidmi, kteří jsou všichni bratry a sestrami, dětmi téhož Otce;
- svou přítomností a účastí na životě společnosti;
- v bratrském vztahu ke všemu stvoření.

2. [Řehole 10] S Ježíšem, poslušným až k smrti, ať se snaží poznat a konat Otcovu vůli. Ať děkují Bohu za dar svobody a za zjevení zákona lásky. Ke splnění Otcovy vůle ať přijmou pomoc, kterou jim církev nabízí prostřednictvím těch, kdo jsou v ní ustanoveni za představené, i od svých bratří a sester. Pokojně a odhodlaně ať přijímají riziko odvážných

11 Řehole sv. Františka 10,8.

rozhodnutí ve společenském životě.

3. [Řehole 8] Ať bratři a sestry milují synovské setkání s Bohem a »učini modlitbu a kontemplaci středem své existence i činnosti«. Ať se snaží objevit přítomnost Otce ve svém srdci, v přírodě i v dějinách lidstva, v nichž se naplňuje jeho plán spásy. Kontemplace tohoto tajemství je připraví ke spolupráci na tomto díle lásky.

Článek 13

1. [Řehole 7] Sekulární františkáni, dříve nazývaní »kající bratři a sestry«, chtějí žít v duchu stálé konverze. Prostředky k pěstování této charakteristiky františkánského povolání, individuálně i v bratrském společenství, jsou: naslouchání Božímu slovu a slavení bohoslužby slova, zpytování svědomí, duchovní cvičení, pomoc duchovního rádce a kající pobožnosti. Ať často přistupují ke svátosti smíření a účastní se na jejím společném slavení buď v rámci bratrského společenství, nebo se všemi věřícími¹².

2. V tomto duchu obrácení mají žít láskou k obnově církve a doprovázet ji osobní i společnou obnovou.

Ovocem tohoto obrácení, které je odpovědí na Boží lásku, jsou skutky lásky vůči bratřím a sestrám¹³.

3. Skutky kajícího života, jako půst a zdrženlivost, které jsou pro františkánské kající tradice, mají být známy, oceňovány a prožívány podle obecných předpisů církve.

Článek 14

1. S vědomím toho, že Bůh chtěl z nás všech učinit jeden lid a že svou církev ustanovil všeobecnou svátostí spásy, ať se bratři a sestry na základě víry snaží rozjímat o církvi, o jejím poslání v dnešním světě a o úloze františkánských laiků v církvi, aby přijali odpovědnost a poznali výzvy, ke kterým je toto rozjímání přivede.

12 Obřady pokání, Úvod 22 nn.

13 Srov. List věřícím 25 nn.

2. [Řehole 8] Středem života církve je eucharistie. V ní nás Kristus spojuje se sebou samým i mezi sebou navzájem v jedno tělo. Proto ať je eucharistie středem života bratrského společenství a bratři a sestry ať se účastní eucharistie tak často, jak je to jen možné. Ať při tom mají na paměti úctu a lásku sv. Františka, který v eucharistii prožíval všechna tajemství Kristova života.

3. Ať se účastní svátostného života církve nejen pro své osobní posvěcení, ale také pro rozvoj církve a pro šíření Božího království. Ať ve svých farnostech spolupracují na živém a uvědoměném slavení svátostí, zejména obřadů křtu a biřmování, svatebních obřadů a obřadů pomazání nemocných.

4. Bratři a sestry i bratrská společenství ať se řídí směrnicemi *Rituálu*, pokud jde o různé způsoby, jimiž se zapojí do liturgické modlitby církve. Slavení liturgie hodin je třeba dát přednost¹⁴.

5. Opravdoví ctitelé Otce jej mohou vždy a všude uctívat a modlit se k němu. Ať se přesto bratři a sestry snaží nalézt chvíle ticha a usebrání, kdy by se mohli věnovat jen modlitbě.

Článek 15

1. [Řehole 11] Sekulární františkáni se zavazují žít ducha blahoslavenství a zvláště ducha chudoby. Evangelní chudoba je projevem důvěry v Otce, vede k vnitřní svobodě a napomáhá k podpoře spravedlivějšího rozdělování bohatství.

2. Sekulární františkáni, kteří se musí svou prací a hmotným majetkem postarat o vlastní rodiny a sloužit společnosti, žijí evangelní chudobu specifickým způsobem. Porozumět tomu a uskutečnit to vyžaduje silné osobní nasazení i podporu od bratrského společenství; prostředkem k tomu je modlitba a dialog, společné zpytování svědomí a mít na zřeteli instrukce církve a potřeby společnosti.

¹⁴ *Rituál* SFŘ, Dodatek 26-27: »Podle Řehole SFŘ (čl. 8) se sekulární františkáni mají připojovat k liturgické modlitbě jednou z forem, které církev předkládá, a tak v sobě obnovovat tajemství Kristova života.«

3. Sekulární františkáni at' se snaží omezit své osobní potřeby, aby se mohli lépe dělit o duchovní i hmotná dobra s bratry a sestrami, především s těmi nejpotřebnějšími. At' děkují Bohu za dobra, která obdrželi a kterých užívají jako dobří správci, a ne jako vlastníci. At' se pevně stavějí proti konzumnímu způsobu života a proti ideologiím a praktikám, které stavějí bohatství nad lidské a náboženské hodnoty a dovolují vykořisťování člověka.

4. At' milují a uskutečňují čistotu srdce, zdroj opravdového bratrství.

Článek 16

1. [*Řehole 9*] Maria, Matka Ježíšova, je vzorem v naslouchání Božímu slovu a ve věrnosti povolání. Podobně jako sv. František i my na ní vnímáme uskutečněné všechny evangelní ctnosti¹⁵. At' bratři a sestry pěstují hlubokou lásku ke svaté Panně, napodobují ji, modlí se k ní a jsou jí oddáni s dětskou důvěrou. At' je jejich zbožnost projevem zdravé víry a projevuje se způsoby schválenými církví.

2. Maria je pro celé společenství církve vzorem plodné a věrné lásky. Sekulární františkáni a jejich bratrská společenství at' se snaží prožívat zkušenost sv. Františka, který svaté Panně svěřil své dílo. At' s Marií tak jako učedníci o Letnicích přijímají Ducha Svatého, aby vytvářeli společenství lásky¹⁶.

ODDÍL 2

AKTIVNÍ PŘÍTOMNOST V CÍRKVI A VE SVĚTĚ

Článek 17

1. [*Řehole 6*] Sekulární františkáni jsou povoláni ke spolupráci na budování církve jako svátosti spásy pro všechny lidi a učinění křtem a profesí »svědky a nástroji poslání« církve, hlásají tedy Krista životem i slovy. Osobní svědectví¹⁷ v prostředí, v němž žijí, a služba při budování Božího království v tomto světě jsou přednostní formou jejich apoštolátu.

15 Pozdravení blahoslavené Panny Marie.

16 Srov. 2 Cel 198.

17 Srov. Nepotvrzená řehole sv. Františka 17,3; Legenda tří druhů 36; List věřícím 53.

2. V bratrských společenstvích ať se podporuje příprava bratří a sester na šíření evangelního poselství »v běžných světských podmínkách«¹⁸ a ke spolupráci na katechezi v církevních společenstvích.

3. Ti, kdo jsou povoláni plnit poslání katechetů, posláním vedoucích církevních společenství nebo vykonávají jiné služby, a stejně tak i posvátní služebníci ať si osvojují lásku sv. Františka k Božímu slovu, jeho důvěru v ty, kdo Boží slovo hlásají, i velké nadšení, s nímž sv. František přijal od papeže poslání kázat pokání.

4. Na službě posvěcování, kterou církev vykonává liturgií, modlitbou a skutky pokání a milosrdenství, se bratři a sestry mají v praxi podílet především ve vlastní rodině, dále v bratrském společenství a konečně i svou aktivní přítomností v místní církvi a ve společnosti.

Za spravedlivou a bratrskou společnost

Článek 18

1. Sekulární františkáni, inspirováni osobou a poselstvím sv. Františka z Assisi, jsou povoláni přispívat k civilizaci, ve které by důstojnost lidské osobnosti, spoluodpovědnost a láska byly živou skutečností¹⁹.

2. [Řehole 13] Musí prohlubovat pravé základy všeobecného bratrství a všude vytvářet ovzduší pohostinnosti a bratrskou atmosféru. Ať pevně vystupují proti každé formě vykořisťování, diskriminace a odsouvání na okraj společnosti i proti každému postoji lhostejnosti vůči ostatním.

3. [Řehole 13] Ať spolupracují s hnutími, která podporují bratrství mezi národy. Ať se snaží »vytvořit důstojné životní podmínky« pro všechny a snaží se usilovat o svobodu každého národa.

4. Ať podle příkladu sv. Františka, patrona ekologů, aktivně podporují iniciativy k ochraně stvoření a spolupracují na úsilí, které brání znečištění a poškození přírody a vede k vytváření takových podmínek života a takového životního prostředí, které by nebyly hrozbou člověku.

18 Lumen Gentium 35.

19 Srov. Gaudium et Spes 31 nn.

Článek 19

1. [Řehole 14] Sekulární františkáni at' jsou vždy kvasem v prostředí, v němž žijí, a to svědectvím bratrské lásky a jasnou křesťanskou motivací.

2. At' se v duchu minority věnují především chudým a těm, kdo jsou na okraji společnosti, at' už se jedná o jednotlivce, skupiny lidí nebo celé národy. At' spolupracují na odstranění všeho, co je staví na okraj společnosti, a těch forem chudoby, které jsou výsledkem neschopnosti a nespravedlnosti.

Článek 20

1. [Řehole 14] Zavázání budovat Boží království v rámci časných struktur a aktivit, žijí sekulární františkáni podle svého povolání svou příslušnost k církvi i ke společnosti jako neoddělitelnou skutečnost.

2. Jako první a základní příspěvek k budování světa, kde by bylo víc spravedlnosti a bratrství, at' se snaží řádně plnit své pracovní povinnosti a zvyšovat svou odbornou způsobilost. V témže duchu služby at' přijímají svou společenskou a občanskou odpovědnost.

Článek 21

1. [Řehole 16] Pro sv. Františka je práce darem a schopnost pracovat je milostí. Každodenní práce není pouze prostředkem k obživě, ale také příležitostí sloužit Bohu i bližnímu a cestou k rozvoji vlastní osobnosti. S přesvědčením, že práce je právem i povinností a že každé zaměstnání si zaslouží úctu, at' se bratři a sestry snaží spolupracovat na tom, aby všichni měli možnost pracovat a pracovní podmínky aby byly stále více humánní.

2. Zábava a odpočinek mají svou hodnotu a jsou nezbytné pro rozvoj člověka. Sekulární františkáni at' se snaží docílit rovnováhy mezi prací a odpočinkem a usilují o účelné využití svého volného času²⁰.

Článek 22

1. [Řehole 15] At' se sekulární františkáni »účastní veřejného života«. Jak

20 Srov. Gaudium et Spes 67; Laborem Exercens 16 nn.

je to jen možné, ať spolupracují při tvorbě spravedlivých zákonů a nařízení.

2. V oblasti podporování lidských hodnot a spravedlnosti mají bratrská společenství vystupovat s odvážnými iniciativami, které jsou v souladu s františkánským povoláním a se směrnicemi církve. Ať zaujmou jasný postoj, kdykoli je napadána důstojnost člověka nějakou formou útlaku nebo nezájmu. Ať nabízejí svou bratrskou službu obětem nespravedlnosti.

3. Vzdát se použití násilí, což je charakteristické pro Františkovy následovníky, neznamená vzdát se jakéhokoli činu. Proto ať si bratři a sestry dávají pozor na to, aby byly jejich intervence vždy motivovány křesťanskou láskou.

Článek 23

1. [*Řehole 19*] Mír je dílem spravedlnosti a ovocem smíření a bratrské lásky²¹. Sekulární františkáni jsou povoláni být nositeli pokoje ve svých rodinách i ve společnosti:

- ať se snaží propagovat a rozšiřovat mírové myšlenky a postoje;
- ať vyvíjejí vlastní iniciativy a jako jednotlivci i jako bratrské společenství ať spolupracují na iniciativách papeže, místní církve i františkánské rodiny;
- ať spolupracují s hnutími a institucemi, které se zasazují o mír s respektem k jeho skutečným základům.

2. Ačkoliv uznávají právo na legitimní osobní i národní obranu, ať si váží rozhodnutí těch, kdo z důvodu svědomí odmítají »nosit zbraň«.

3. Kvůli zabezpečení pokoje v rodině, ať bratři a sestry zavčas sepiší poslední vůli o svém majetku.

V rodině

Článek 24

1. [*Řehole 17*] Ať sekulární františkáni považují svou vlastní rodinu za

21 Gaudium et Spes 78.

prvořadé prostředí, ve kterém mají žít své křesťanské závazky a františkánské povolání. Ať ve své rodině dávají prostor modlitbě, Božímu slovu a křesťanské katechezi. Ať se také zasazují o úctu ke každému životu od jeho početí a v každé situaci až do smrti. Manželé ať nalézají v *Řeholi* SFR platnou pomoc na své vlastní cestě křesťanského života a jsou si vědomi toho, že ve svátosti manželství se jejich láska účastní na lásce, kterou má Kristus ke své církvi. Láska manželů a potvrzení hodnoty věrnosti jsou hlubokým svědectvím pro vlastní rodinu, pro církve i pro svět.

2. V bratrském společenství:

- ať jsou tématy pro dialog a sdílení zkušeností spiritualita rodiny a manželů i křesťanský postoj k problémům rodinného života;
- ať se sdílejí důležité okamžiky rodinného života se spolubratry a spolusestrami a věnuje se bratrská pozornost těm, kteří žijí v obtížných situacích a podmínkách - svobodným, vdovám a vdovcům, osamoceným rodičům, rozloučeným a rozvedeným manželům;
- [*Řehole 19*] ať se vytvářejí vhodné podmínky pro dialog mezi generacemi;
- ať se podporuje vytváření skupin manželů a skupin rodin.

3. Ať bratři a sestry spolupracují se snahami církve a společnosti, které směřují k upevnění hodnoty věrnosti a úcty k životu a k nalezení odpovědi na sociální problémy rodiny.

Článek 25

Doporučuje se vytvářet skupiny dětí vzhledem k nutnosti vychovávat »dětí k tomu, aby ... se otvíraly pro společenství ... a uvědomily si, že jsou živými a činnými členy Božího lidu«²², a vzhledem k vlivu, který na ně sv. František může mít. Za pomoci pedagogiky a organizace odpovídající jejich věku, ať jsou tyto skupiny přiváděny k poznání františkánského života a k lásce k němu. Vhodné pokyny pro organizování těchto skupin a pro jejich vztah k bratrskému společenství a k františkánským skupinám mládeže poskytnou *Národní stanovy*.

22 Apostolicam Actuositatem 30.

Poslové radosti a naděje

Článek 26

1. Také v utrpení zakusil sv. František důvěru a radost, které čerpal:

— ze zkušenosti Božího otcovství;

— z neochvějné víry, že s Kristem vstane z mrtvých k věčnému životu;

— ze zkušenosti, že se může setkat se Stvořitelem a chválit ho ve všeobecném bratrství s celým stvořením²³.

[Řehole 19] Proto v souladu s evangeliem ať sekulární františkáni přijímají za svou naději a radost ze života. Tím pomohou čelit mnoha úzkostem a pesimismu a budou tak připravovat lepší budoucnost.

2. V bratrském společenství ať bratři a sestry podporují vzájemné porozumění a pečují o to, aby atmosféra jejich setkávání byla přátelská a radostná. Ať se také navzájem povzbuzují v dobrém.

Článek 27

1. *[Řehole 19]* Ať se bratři a sestry s přibývajícím věkem učí přijímat nemoci i vzrůstající obtíže a dávají svému životu hlubší smysl tím, že poroste jejich odpoutávání od světa a přilnutí k zaslíbené zemi. Ať jsou pevně přesvědčeni, že společenství těch, kteří věří v Krista a kdo v něm milují jeden druhého, bude pokračovat ve věčném životě jako »společenství svatých«.

2. Ať se sekulární františkáni snaží ve svém okolí a především v bratrských společenstvích vytvářet ovzduší víry a naděje, aby »sestra smrt« byla chápána jako přechod k Otci a všichni aby se na ni mohli pokojně připravit.

KAPITOLA III ŽIVOT V BRATRSKÉM SPOLEČENSTVÍ

ODDÍL 1 OBECNÉ ZÁSADY

23 Srov. 2 Cel 125; Assiská kompilace 43; Větší legenda 9,1.

Článek 28

1. Bratrské společenství SFRŽ nachází svůj počátek v inspiraci sv. Františka z Assisi, jemuž sám Nejvyšší zjevil evangelní podstatu života v bratrském společenství²⁴.

2. [Řehole 20] »SFRŽ se člení na bratrská společenství na různých úrovních«, aby se organizovaným způsobem podporovala jednota a vzájemná spolupráce mezi bratry a sestrami i jejich aktivní a společná přítomnost jak v místní, tak i ve všeobecné církvi. SFRŽ také podpoří angažovanost bratrských společenství ve službě ve světě, a zvláště v životě společnosti.

3. Bratři a sestry se sdružují buď do místních bratrských společenství, která jsou ustavena při kostele či řeholním domě, nebo do osobních bratrských společenství, ustavených ze zvláštních důvodů, uvedených a uznaných ve zřizovacím dekretu (v dekretu o kanonickém ustavení)²⁵.

Článek 29

1. Místní bratrská společenství se sdružují podle církevních, územních nebo jiných kritérií do bratrských společenství na různých úrovních: oblastní, národní a mezinárodní. Jsou koordinována a propojena podle ustanovení *Řehole* a *Konstitucí*. To je zapotřebí kvůli spojení mezi bratrskými společenstvími, řádné spolupráci mezi nimi a kvůli jednotě SFRŽ.

2. [Řehole 20] Pokud je to možné, ať tato bratrská společenství, která jsou v církvi samostatnými právníckými osobami, získají pro lepší plnění svého poslání i občanskoprávní subjektivitu. Národním radám přísluší vydávat směrnice týkající se důvodů a způsobu, jak postupovat.

3. *Národní stanovy* musí stanovit kritéria organizace SFRŽ v rámci národa. Aplikace těchto kritérií je ponechána rozvážnému úsudku vedení příslušných bratrských společenství a národní rady.

24 Srov. *Konstituce* 3,3; *Závěť* sv. Františka 14.

25 Srov. kán. 518 CIC.

Článek 30

1. Bratři a sestry jsou spoluodpovědní za život bratrského společenství, ke kterému patří, i za život SFR jako organické jednoty všech bratrských společenství rozptýlených po světě.

2. Smysl pro spoluodpovědnost vyžaduje od členů osobní přítomnost, svědectví, modlitbu a aktivní spolupráci podle možností každého jednotlivce a případný podíl na animaci bratrského společenství.

3. [Řehole 25] V rodinném duchu ať každý bratr a sestra přiměřeně podle svých možností přispívá do pokladny bratrského společenství za účelem poskytnutí finančních prostředků potřebných pro život bratrského společenství a na podporu jeho bohoslužeb, apoštolátu a charitativní činnosti. Podobně ať se bratři a sestry postarají o financování a také o jiné způsoby podpory aktivit a činnosti bratrských společenství vyšší úrovně.

Článek 31

1. [Řehole 21] »Každé bratrské společenství na jakékoli úrovni animuje a vede rada a ministr (nebo předseda).« Tyto služby jsou udělovány volbami v souladu s *Řeholí*, s *Konstitucemi* a s vlastními stanovami. Pouze v mimořádných případech nebo v první fázi jejich ustavování mohou existovat bratrská společenství bez řádné rady. Tento nedostatek doplní na dobu nezbytně nutnou rada vyšší úrovně, která se postará o zajištění vzniku nebo o obnovení bratrského společenství, o formaci jeho animátorů a o provedení voleb.

2. Služba ministra nebo člena rady je bratrskou službou, je závazkem být k dispozici každému bratrovi a sestře i bratrskému společenství a brát za ně zodpovědnost, aby každý žil své povolání a aby každé bratrské společenství bylo opravdovým františkánským církevním společenstvím, které je aktivně přítomno v církvi i ve společnosti.

3. Vedoucími SFR na každé úrovni ať jsou bratři a sestry s trvalou profesí, kteří jsou přesvědčeni o hodnotě evangelního františkánského života, velkoryse pohlízejí na život církve a společnosti, jsou otevření k dialogu i

ke spolupráci a jsou připraveni pomáhat i pomoc přijímat.

4. Vedoucí ať se starají o duchovní i technickou přípravu a animaci setkání jak bratrských společenství, tak i rad. Ať se snaží povzbuzovat ducha i život bratrského společenství svým osobním příkladem i tím, že doporučí ve světle františkánského ideálu vhodné prostředky pro rozvoj života bratrského společenství i jeho apoštolátu. Ať dbají na to, aby se realizovala přijatá rozhodnutí, a ať prohlubují spolupráci mezi bratry a sestrami.

Článek 32

1. Ministři a členové rad ať podporují a žijí ducha i realitu společenství mezi bratry a sestrami, mezi různými bratrskými společenstvími a mezi bratrskými společenstvími a františkánskou rodinou. Především ať jim leží na srdci pokoj a smíření uvnitř bratrského společenství.

2. [Řehole 21] Vedoucí úloha ministrů a členů rad je dočasná. Bratři a sestry ať se vyhýbají jakékoliv ctižádostivosti. Musí projevovat svou lásku k bratrskému společenství duchem služby a být připraveni jak přijmout, tak i opustit svou službu.

Článek 33

1. [Řehole 20] Při vedení a koordinaci bratrských společenství a řádu je třeba rozvíjet osobnost a schopnosti jednotlivých bratří a sester i jednotlivých bratrských společenství při respektování mnohosti způsobů vyjádření františkánského ideálu a kulturní různosti.

2. Rady vyšší úrovně ať nedělají to, co může náležitě vykonat buď místní bratrské společenství, nebo rada nižší úrovně. Ať respektují a podporují jejich vitalitu, aby dobře plnily své povinnosti. Místní bratrská společenství a příslušné rady ať se snaží uvádět do života rozhodnutí mezinárodní rady a dalších rad vyšší úrovně a jejich programy ať přizpůsobí, je-li to potřeba, svým podmínkám.

Článek 34

Kde to vyžaduje prostředí a potřeby členů, mohou být v rámci bratrských společenství pod vedením jedné rady vytvářeny sekce nebo skupiny

sdužující členy, kteří mají specifické potřeby, společné zájmy nebo tutéž činnost. Tyto skupiny si mohou stanovit zvláštní pravidla, týkající se jejich schůzek a činnosti, musí však zůstat zachována věrnost požadavkům vyplývajícím z příslušnosti k jednomu bratrskému společenství. *Národní stanovy* určí vhodná kritéria pro vytváření a činnost těchto sekcí nebo skupin.

Článek 35

1. Diecézním kněžím, kteří poznávají, že jsou Duchem Svatým povoláni k účasti na charismatu sv. Františka z Assisi v sekulárním bratrském společenství, ať je v něm věnována zvláštní pozornost, která odpovídá jejich poslání v Božím lidu.

2. Život a učení sv. Františka a *Řehole* SFR nábízejí diecézním františkánským kněžím asketické a pastorační podněty k tomu, aby lépe žili své povolání v církvi. K prohloubení těchto podnětů se mohou diecézní františkánští kněží také sdružovat do osobních bratrských společenství. Je vhodné, aby tato bratrská společenství měla své vlastní stanovy, které určí konkrétní podobu jejich složení, bratrských setkání a duchovní formace a kromě toho zajistí živé a účinné spojení s celým řádem.

Článek 36

1. Velkou pomocí v duchovním a apoštolském rozvoji SFR mohou být bratři a sestry, kteří se soukromými sliby zavazují žít ducha blahoslavenství a stávat se disponovanějšími ke kontemplaci a ke službě bratrskému společenství.

2. Tito bratři a sestry se mohou sdružovat do skupin podle stanov schválených národní radou nebo, jestliže se tyto skupiny rozšíří za hranice jednoho státu, předsednictvem mezinárodní rady SFR.

3. Takové stanovy musí být v souladu s těmito *Konstitucemi*.

ODDÍL 2 VSTUP DO ŘÁDU A FORMACE

Článek 37

1. [Řehole 23] Začlenění do řádu se uskutečňuje obdobím iniciace, obdobím formace a slibem zachovávat *Řeholi* (profesi).

2. Vstupem do bratrského společenství začíná cesta formace, která se musí rozvíjet celý život. Za formaci jsou zodpovědni: sám kandidát, celé bratrské společenství, rada s ministrem, formátor a duchovní asistent, přičemž pamatují na to, že základním činitelem formace je Duch Svatý, a vždy se snaží s ním spolupracovat.

3. Bratři a sestry zodpovídají za svou vlastní formaci, aby stále dokonaleji rozvíjeli povolání, které obdrželi od Pána. Bratrské společenství má bratřím a sestrám na této cestě pomáhat přijetím, modlitbou a příkladem.

4. Národ přizpůsobené místní situaci, aby tak pomohli vedoucím formace v jednotlivých bratrských společenstvích.

Období iniciace

Článek 38

1. [Řehole 23] Období iniciace je přípravnou fází pro dobu vlastní opravdové formace. Má za cíl rozlišit povolání a umožnit vzájemné poznání bratrského společenství a uchazeče. Musí zaručit svobodu a opravdovost při vstupu do SFR.

2. Délku období iniciace a způsob přípravy určují *Národními stanovy*.

3. Radě bratrského společenství přísluší rozhodnout o možných výjimkách v délce trvání období iniciace při zachování směrnic národní rady.

Přijetí do řádu

Článek 39

1. [Řehole 23] Žádost o přijetí do řádu předkládá uchazeč ministrovi místního či osobního bratrského společenství formálním aktem, pokud

možno písomně.

2. Podmínky pro přijetí jsou: vyznávat katolickou víru, žít ve spojení s církví, mít dobrou morálku, vykazovat jasné známky povolání²⁶.

3. Rada bratrského společenství rozhoduje kolegiálně o žádosti; uchazeči dá formální odpověď a informuje bratrské společenství.

4. Obřad přijetí se koná podle *Rituálu*²⁷. Přijetí se zaznamená a záznam se uloží do archivu bratrského společenství.

Období formace

Článek 40

1. [Řehole 23] Období počáteční formace trvá nejméně jeden rok. *Národní stanovy* mohou určit delší dobu trvání. Účelem tohoto období je vyzrání povolání, získání zkušenosti evangelního života v bratrském společenství a lepší poznání řádu. Tato formace ať se uskutečňuje častými studijními a modlitebními setkáními a konkrétními zkušenostmi služby a apoštolátu. K těmto setkáním ať dochází, je-li to možné a vhodné, společně s kandidáty jiných bratrských společenství.

2. Kandidáti ať jsou vedeni k četbě a k rozjímání Písma svatého, k poznání sv. Františka a jeho spisů i k poznání františkánské spirituality a ke studiu *Řehole a Konstitucí*. Jsou vychováváni k lásce k církvi a k přijetí jejího učitelského úřadu. Laici se učí žít své časné závazky ve světě v duchu evangelia.

3. Účast na setkáních místního bratrského společenství je nezbytným předpokladem k uvedení do společné modlitby a do života bratrského společenství.

4. Ať se použije způsob výuky ve františkánském stylu, který odpovídá místní mentalitě.

²⁶ Srov. kán. 316 CIC.

²⁷ Srov. *Rituál* SFŘ, část I: Úvodní poznámky 10 nn; hlava I.

Profese neboli slib žít podle evangelia

Článek 41

1. [Řehole 23] Po uplynutí období počáteční formace požádá kandidát ministra místního bratrského společenství o složení profese. Rada bratrského společenství rozhodne po vyslechnutí formátora a duchovního asistenta tajným hlasováním o připuštění kandidáta k profesi, oznámí mu své rozhodnutí a informuje bratrské společenství.

2. Podmínky profese neboli slibu žít podle evangelia jsou:

- dosažení věku určeného *Národními stanovami*;
- aktivní účast v počáteční formaci po dobu nejméně jednoho roku;
- souhlas rady místního bratrského společenství.

3. Prodloužení období počáteční formace, pokud je pokládáno za vhodné, nesmí překročit více než o jeden rok dobu určenou *Národními stanovami*.

Článek 42

1. Profese je slavnostním církevním úkonem, kterým kandidát, jenž si je vědom povolání, které obdržel od Krista, obnovuje své křestní sliby a veřejně stvrzuje svůj závazek žít evangelium ve světě podle příkladu sv. Františka a podle *Řehole SFŘ*.

2. [Řehole 23] Profese začleňuje kandidáta do řádu a je svou povahou trvalým závazkem. Trvalé profesi může z objektivních a konkrétních pedagogických důvodů předcházet dočasná profese, která se po roce obnovuje. Celková doba dočasné profese nesmí překročit tři roky²⁸.

3. Profesi přijímá jménem církve a SFŘ ministr místního bratrského společenství nebo jeho delegát. Obřad se koná podle předpisů *Rituálu*²⁹.

4. Profese není pouze závazkem profesantů vůči bratrskému společenství,

28 Srov. *Rituál SFŘ*, část I: Úvodní poznámky 18..

29 *Rituál Srov. SFŘ*, část I: Úvodní poznámky 13 nn; hlava II.

ale stejně tak zavazuje bratrské společenství k tomu, aby o profesanty pečovalo po lidské i náboženské stránce.

5. Vykonání profese se zaznamená a záznam se uloží do archivu bratrského společenství.

Článek 43

Národní stanovy určují:

— [Řehole 23] minimální věk pro složení profese, který však nesmí být nižší než dovršených osmnáct let;

— vnější znamení příslušnosti k řádu («Tau» nebo jiný františkánský symbol).

Stálá formace

Článek 44

1. Formace bratří a sester započatá v přecházejících etapách trvá stále bez přerušení. Má být považována za pomoc při konverzi každého jednotlivce³⁰ i všech a za pomoc při plnění svého vlastního poslání v církvi i ve společnosti.

2. Bratrské společenství má povinnost věnovat zvláštní pozornost formaci nových profesantů a dočasných profesantů, aby umožnilo vyzrání jejich povolání a zakořenění jejich vědomí příslušnosti k řádu.

3. Účelem stálé formace – také prostřednictvím kurzů, setkání a výměny zkušeností – je pomoci všem bratřím a sestrám:

— [Řehole 4] naslouchat Božímu slovu a rozjímat o něm, aby »z evangelia přecházeli k životu a ze života k evangeliu«;

— přemýšlet ve světle víry a s pomocí dokumentů magisteria o událostech v církvi i ve společnosti, aby tak došli ke správným postojům;

— aktualizovat a prohlubovat františkánské povolání studiem spisů sv. Františka, sv. Kláry a františkánských autorů.

Podpora povolání

³⁰ Srov. Konstituce 8; 1 Cel 103.

Článek 45

1. Podporovat povolání do řádu je povinností všech bratří i sester a znamením životaschopnosti jednotlivých bratrských společenství.

Ať bratři a sestry, přesvědčení o hodnotě františkánského způsobu života, prosí Boha, aby dal milost františkánského povolání novým členům.

2. Třebaže nic nemůže nahradit svědectví každého jednotlivce a bratrského společenství, rady musí zvolit vhodné prostředky k podpoře sekulárního františkánského povolání.

ODDÍL 3

BRATRSKÁ SPOLEČENSTVÍ NA RŮZNÝCH ÚROVNÍCH

Místní bratrské společenství

Článek 46

1. [Řehole 22] Místní bratrské společenství kanonicky ustavuje kompetentní vyšší řeholní představený na žádost bratří a sester, kterých se to týká, po předchozí konzultaci a ve spolupráci s radou vyšší úrovně, ke které bude nové bratrské společenství náležet podle *Národních stanov*.

Pro kanonické ustavení bratrského společenství mimo domy nebo kostely františkánských řeholníků prvního řádu či TOR je nezbytný písemný souhlas místního ordináře³¹.

2. K platnému ustavení místního bratrského společenství se vyžaduje alespoň pět členů s trvalou profesí. Přijetí a profesi těchto prvních bratří a sester přijme rada jiného místního bratrského společenství nebo rada vyšší úrovně, která se vhodným způsobem postará o jejich formaci. Akta o přijetí, o profesi i dekret o ustavení se uchovávají v archivu bratrského společenství, kopie se zasílají radě vyšší úrovně.

3. Jestliže v některém státě nejsou ještě žádná bratrská společenství SFŘ, je na předsednictvu mezinárodní rady SFŘ, aby se o to postaralo.

31 Srov. kán. 312 CIC.

Článek 47

1. [Řehole 22] Každé místní bratrské společenství, základní buňka jediného SFŘ, je svěřeno do pastorační péče františkánského řeholního řádu, který ho kanonicky ustavil.

2. Místní bratrské společenství může přejít do pastorační péče jiného františkánského řeholního řádu způsobem uvedeným v *Národních stanovách*.

Článek 48

1. V případě zániku bratrského společenství přechází jeho majetek, knihovna a archiv na bratrské společenství na bezprostředně vyšší úrovni.

2. Je-li podle kanonického práva bratrské společenství obnoveno, převezme případný zbylý majetek, svou knihovnu a archiv.

Rada bratrského společenství

Článek 49

1. Radu místního bratrského společenství tvoří tyto služby: ministr, zástupce ministra, sekretář, pokladník a formátor. Podle potřeb jednotlivých bratrských společenství se mohou přidat další služby. Duchovní asistent bratrského společenství je z práva samého členem jeho rady³².

2. Bratrské společenství, které se sejde na shromáždění nebo na kapitule, jedná o věcech, které se týkají jeho života a organizace. Každé tři roky na volebním shromáždění či kapitule zvolí ministra a radu podle předpisů uvedených v *Konstitucích* a ve *Stanovách*.

Článek 50

1. Radě místního bratrského společenství přísluší:

— podporovat iniciativy nezbytné k podpoře bratrského života, pro růst lidské, křesťanské a františkánské formace členů bratrského společenství a

³² Srov. Konstituce 90,2.

pro posilování jejich svědectví a angažovanosti ve světě;

— při výběru z mnoha možných činností v oblasti apoštolátu činit konkrétní a odvážná rozhodnutí, která odpovídají situaci bratrského společenství.

2. Kromě toho je úkolem rady:

a) rozhodovat o přijetí nových bratří a sester a o jejich připuštění k profesi³³;

b) navázat bratrský dialog se členy, kteří se nacházejí ve zvláštních nesnázích, a učinit náležitá opatření;

c) přijmout žádost o vystoupení a rozhodnout o pozastavení členství v bratrském společenství;

d) v souladu s *Konstitucemi* a *Stanovami* rozhodnout o vytvoření sekcí nebo skupin;

e) rozhodovat o použití dostupných fondů a vůbec rozhodovat o věcech týkajících se správy financí a ekonomických záležitostí bratrského společenství;

f) svěřovat úkoly členům rady a dalším profesním členům;

g) žádat kompetentní představené prvního řádu a TOR o vhodné a připravené řešitelky za asistenty;

h) plnit ostatní povinnosti, které jsou uvedeny v *Konstitucích* nebo jsou nutné k naplnění svého účelu.

Služby v bratrském společenství

Článek 51

1. Při důsledném zachování spoluodpovědnosti rady za animování a vedení bratrského společenství přísluší ministrovi, který je hlavním odpovědným za bratrské společenství, pečovat o to, aby byly uvedeny do života pokyny a rozhodnutí bratrského společenství a rady, které informuje o své činnosti.

2. Kromě toho je úkolem ministra:

a) svolávat setkání bratrského společenství a rady, předsedat jim a řídit je; každé tři roky svolat volební kapitulu bratrského společenství po vyslechnutí rady ohledně formalit spojených se svoláním;

³³ Srov. *Konstituce* 39,3; 41,1.

- b) připravit výroční zprávu k odeslání radě vyšší úrovně po jejím schválení radou bratrského společenství;
- c) zastupovat bratrské společenství ve všech vztazích k církevním i státním úřadům. Získá-li bratrské společenství občanskoprávní subjektivitu, stává se ministr, je-li to možné, jeho zákonným zástupcem;
- d) se souhlasem rady žádat o pastorační a bratrskou vizitaci alespoň jednou za tři roky;
- e) vykonávat to, co podle *Konstitucí* náleží do jeho kompetence.

Článek 52

1. Úkolem zástupce ministra je:

- a) spolupracovat v bratrském duchu s ministrem a podporovat ho při plnění jeho úkolů;
- b) vykonávat činnosti, kterými ho pověřila rada a/nebo shromáždění či kapitula;
- c) zastupovat ministra v tom, v čem je kompetentní a za co je odpovědný, v případě jeho nepřítomnosti nebo dočasné neschopnosti;
- d) převzít službu ministra, jestliže se tato služba uprázdní³⁴.

2. Úkolem sekretáře je:

- a) vypracovávat oficiální dokumenty bratrského společenství a rady a postarat se o jejich zaslání příslušným adresátům;
- b) pečovat o aktualizaci a správu archivu a registrů a zaznamenávat do registrů přijetí, profese, úmrtí, vystoupení a přestupy z bratrského společenství³⁵;
- c) pečovat o sdělování nejvýznamnějších skutečností na různé úrovně, a je-li to vhodné, rozšiřovat je prostřednictvím hromadných sdělovacích prostředků.

3. Úkolem formátora je:

- a) s pomocí ostatních členů rady koordinovat formační aktivity bratrského společenství;
- b) vyučovat a animovat uchazeče v období iniciace, kandidáty v období

³⁴ Srov. *Konstituce* 81,1.

³⁵ Každé místní bratrské společenství ať má alespoň registr zapsaných (přijetí, profese, přestupy, úmrtí a všechny další důležité záležitosti jednotlivých členů), registr zápisů rady a registr administrativy.

formace a nové profesanty;

c) před profesí informovat radu bratrského společenství o způsobilosti kandidáta zavázat se k životu podle *Řehole*.

4. Úkolem pokladníka nebo ekonoma je:

a) pečlivě spravovat obdržené příspěvky a každý příjem zaznamenávat do příslušné knihy s uvedením data přijetí a jména příspěvatele nebo toho, kdo je shromáždil;

b) do stejné knihy zaznamenávat totéž o výdajích a uvést datum a účel v souladu se směrnicemi rady bratrského společenství;

c) podle předpisů *Národních stanov* skládat účty ze své správy shromáždění i radě bratrského společenství.

5. Ustanovení týkající se kompetencí zástupce ministra, sekretáře a pokladníka platí s příslušnými úpravami na všech úrovních.

Účast na životě bratrského společenství

Článek 53

1. [*Řehole 24*] Bratrské společenství musí nabízet svým členům příležitosti k setkání a ke spolupráci prostřednictvím schůzek, které se mají konat co nejčastěji, jak to dovolují místní podmínky, a na nichž se mají všichni aktivně podílet.

2. [*Řehole 6,8*] Ať se bratrské společenství pravidelně schází také jako církevní společenství ke slavení eucharistie v takovém duchu, jenž posílí bratrství a který je pro františkánskou rodinu charakteristický. Kde není možné slavit eucharistii samostatně, ať se bratři a sestry připojí k širšímu církevnímu společenství.

3. Začlenění do místního bratrského společenství a účast na jeho životě jsou pro příslušnost k SFŘ podstatné. Pro udržení jednoty bratrského společenství s bratry a sestrami, kteří se — z vážných zdravotních nebo rodinných důvodů či kvůli práci nebo vzdálenosti — nemohou aktivně podílet na životě společenství, musí být podniknuty vhodné kroky podle směrnic *Národních stanov*.

4. Bratrské společenství s vděčností pamatuje na zemřelé bratry a sestry a dále setrvává ve společenství s nimi při modlitbě a při slavení eucharistie.

5. Pro ty, kdo se chtějí podílet na životě a činnosti SFŘ, aniž by k němu náleželi, mohou *Národní stanovy* určit zvláštní formy přidružení k bratrskému společenství.

Článek 54

1. Pokud bratrské společenství na kterékoli úrovni disponuje movitým či nemovitým majetkem, budou se v souladu s *Národními stanovami* muset podniknout kroky nezbytné k tomu, aby toto bratrské společenství získalo občanskoprávní subjektivitu.

2. *Národní stanovy* musí na základě příslušných občanských zákonů stanovit přesná kritéria týkající se účelu právnické osoby, správy majetku a vnitřní kontroly. Musí rovněž obsahovat směrnice pro to, aby ustavující akt stanovil, jak se naloží s majetkem právnické osoby v případě jejího zániku.

3. *Národní stanovy* musí rovněž určit přesná pravidla pro to, aby v místních bratrských společenstvích, která mají svůj majetek nebo jej spravují, příslušná rada před koncem svého funkčního období nechala prověřit stav financí a majetku bratrského společenství odborníkem, který není členem rady, nebo skupinou revizorů účtů bratrského společenství.

Přestup

Článek 55

Jestliže si bratr nebo sestra přeje z jakéhokoli rozumného důvodu přestoupit do jiného bratrského společenství, informuje o tom nejprve radu bratrského společenství, do kterého patří, a pak předloží zdůvodněnou žádost ministrowi bratrského společenství, ke kterému chce patřit. Rada tohoto bratrského společenství rozhodne až po obdržení nezbytných písemných informací od původního bratrského společenství.

Dočasná opatření

Článek 56

1. [Řehole 23] Bratři a sestry, kteří jsou v nesnázích, mohou formálním aktem požádat o dočasné vystoupení z bratrského společenství. Rada po bratrském dialogu ministra a asistenta se žadatelem s láskou a s rozvahou posoudí jeho žádost. V opodstatněných případech rada po určité době, která se dá bratrovi či sestře v nesnázích na rozmyšlenou, žádost přijme.

2. Opakované a dlouhotrvající nedodržování závazků vyplývajících ze života bratrského společenství a jiné chování, které je ve vážném rozporu s *Řeholí*, musí rada projednat s členem, jenž nedodržuje své závazky. Pouze v případě zatvrzelosti nebo recidivy může rada tajným hlasováním rozhodnout o pozastavení členství a písemně to dotyčnému oznámí.

3. Dobrovolné vystoupení nebo rozhodnutí o pozastavení členství musí být zaznamenáno v registru bratrského společenství. Nese s sebou vyloučení ze schůzek a z činností bratrského společenství, včetně aktivního a pasivního hlasovacího práva, i když dotyčný nadále zůstává členem řádu.

Článek 57

1. Sekulární františkán, který z bratrského společenství dobrovolně vystoupil nebo mu bylo pozastaveno členství, může požádat o znovupřijetí tak, že ministrowi zašle příslušnou písemnou žádost.

2. Po přezkoumání důvodů uvedených dotyčným členem rada zhodnotí, zda důvody, které vedly k vystoupení nebo k pozastavení členství, mohou být považovány za překonané, a v kladném případě ho přijme zpět. Rozhodnutí se zaznamená do akt bratrského společenství.

Definitivní opatření

Článek 58

1. Bratr nebo sestra, kteří mají v úmyslu definitivně vystoupit z řádu, sdělí písemně svůj úmysl ministrowi bratrského společenství. Ministr a asistent místního bratrského společenství s láskou a s rozvahou zahájí s dotyčným bratrem či sestrou dialog a informují o tom radu. Jestliže bratr či sestra

potvrdí písemně své rozhodnutí, rada to vezme na vědomí a písemně to dotyčnému sdělí. Definitivní vystoupení se zaznamená v registru bratrského společenství a sdělí se radě vyšší úrovně.

2. Existují-li pro to závažné, veřejné, prokazatelné a právně ověřené důvody, ministr a asistent místního bratrského společenství s láskou a s rozvahou zahájí dialog s dotyčným a informují o tom radu. Bratrovi či sestře se dá k dispozici čas k přemýšlení a rozlišování a případně se mu (jí) nabídne i odborná cizí pomoc. Jestliže se čas na rozmyšlenou příliš protahuje, rada bratrského společenství požádá radu vyšší úrovně o propuštění bratra či sestry z řádu. Takovou žádost je třeba doložit veškerou dokumentací, která se týká tohoto případu.

Rada vyšší úrovně vydá propouštěcí dekret poté, co kolektivně přezkoumala žádost s příslušnou dokumentací a ověřila, že byly zachovány předpisy kanonického práva a *Konstitucí*.

3. Bratr či sestra, kteří veřejně odpadli od víry, opustili společenství církve nebo jim byl uložen či vyhlášen trest exkomunikace, už tím samým přestávají být členy řádu. To však nezabavuje radu místního bratrského společenství povinnosti vstoupit do dialogu s dotyčnými a nabídnout jim bratrskou pomoc. Rada vyšší úrovně na žádost rady místního bratrského společenství shromáždí důkazy a oficiálně konstatuje opuštění řádu.

4. Aby propouštěcí dekret nebo dekret o odchodu z řádu nabyl právní moci, musí být potvrzen národní radou, které bude předána veškerá dokumentace.

Článek 59

Každý, kdo se cítí poškozen opatřením přijatým proti němu, může se do tří měsíců odvolat k radě vyšší úrovně, než je ta, která přijala rozhodnutí, a v dalších instancích k úrovním ještě vyšším až k předsednictvu mezinárodní rady SFŘ a v poslední instanci až ke Svatému stolci³⁶.

Článek 60

36 Srov. kán. 1732-1739 CIC. Kompetentním úřadem je v těchto případech *Kongregace pro instituty zasvěceného života a pro společnosti apoštolského života*.

Vše, co se v těchto *Konstitucích* praví o místních bratrských společenstvích, platí také, je-li to použitelné, pro osobní bratrská společenství.

Oblastní bratrské společenství

Článek 61

1. Oblastní bratrské společenství je organickou jednotou všech místních bratrských společenství, existujících na určitém území nebo takových, která mohou vytvořit přirozenou jednotku ať už pro svou zeměpisnou blízkost, či pro společné problémy nebo pastorační situaci. Oblastní bratrské společenství zabezpečuje spojení mezi místními bratrskými společenstvími a národním bratrským společenstvím při respektování jednoty SFŘ a za spolupráce františkánských řeholních řádů, které se eventuálně starají o duchovní asistenci v dané oblasti.

2. Ustavení oblastních bratrských společenství náleží podle *Konstitucí* a *Národních stanov* národní radě. Ať jsou o tom informováni příslušní řeholní představení, které bude třeba žádat o duchovní asistenci.

3. Oblastní bratrské společenství:

- je animováno a vedeno radou a ministrem;
- řídí se *Národními stanovami* a vlastními stanovami;
- má své vlastní sídlo.

Článek 62

1. Složení oblastní rady je dáno předpisy *Národních stanov* a vlastních stanov. V rámci oblastní rady může být vytvořen výkonný orgán s pravomocemi, které vymezují *Stanovy*.

2. Úkolem oblastní rady je:

- a) připravovat slavení volební kapituly;
- b) podporovat, animovat a koordinovat život a činnost SFŘ v rámci své oblasti a jeho zapojení do místní církve;
- c) podle pokynů národní rady a ve spolupráci s ní vypracovat program činnosti SFŘ ve své oblasti a postarat se o jeho rozšíření do místních bratrských společenství;

- d) oznamovat místním bratrským společenstvím směrnice národní rady a místní církve;
- e) pečovat o formaci animátorů;
- f) nabízet místním bratrským společenstvím podpůrné programy, které vycházejí vstříc jejich potřebám týkajícím se formace a činnosti;
- g) projednat a schválit výroční zprávu pro národní radu;
- h) rozhodovat o bratrských vizitacích v místních bratrských společenstvích, a to i nevyžádaných, když si to žádají okolnosti;
- i) rozhodovat o platbách z dostupných fondů a vůbec se radit o finanční situaci a ekonomických záležitostech oblastního bratrského společenství;
- j) před koncem svého funkčního období nechat prověřit stav financí a trvalého majetku oblastního bratrského společenství odborníkem, který není členem rady, nebo skupinou revizorů účtů bratrského společenství;
- k) plnit ostatní povinnosti, které jsou uvedeny v těchto *Konstitucích* nebo jsou nutné k naplnění svého účelu.

Článek 63

1. Při zachování spoluodpovědnosti rady za animování a vedení oblastního bratrského společenství přísluší ministrovi, který je hlavním odpovědným, pečovat o to, aby byly uvedeny do života záměry a rozhodnutí rady, kterou informuje o své činnosti.

2. Kromě toho je úkolem oblastního ministra:

- a) svolávat zasedání oblastní rady a předsedat jim; každé tři roky svolat volební oblastní kapitulu po vyslechnutí rady ohledně formalit spojených se svoláním;
- b) předsedat volbám v místních bratrských společenstvích a potvrzovat je osobně nebo prostřednictvím delegáta, který je členem oblastní rady a není duchovním asistentem;
- c) provádět bratrské vizitace v místních bratrských společenstvích osobně nebo prostřednictvím delegáta, který je členem rady;
- d) zúčastňovat se setkání svolávaných národní radou;
- e) zastupovat bratrské společenství, když toto získá občanskoprávní subjektivitu;
- f) připravit výroční zprávu národní radě;
- g) nejméně jednou za tři roky požádat se souhlasem rady o pastorační

vizitaci a o bratrskou vizitaci.

Článek 64

Oblastní kapitula je reprezentativním orgánem všech bratrských společenství, která existují v rámci jednoho oblastního bratrského společenství, s právem volit a s právem rozhodovat. Formální náležitosti ohledně jejího svolávání, frekvence svolávání, jejího složení a kompetencí určují *Národní stanovy*.

Národní bratrské společenství

Článek 65

1. Národní bratrské společenství je organickou jednotou místních bratrských společenství, která existují na území jednoho nebo více států a jsou vzájemně spojena a koordinována prostřednictvím oblastních bratrských společenství, pokud tato existují.

2. Předsednictvu mezinárodní rady SFŘ přísluší ustavovat nová národní bratrská společenství na žádost rad příslušných bratrských společenství a v dialogu s nimi. Ať jsou o tom informováni příslušní řeholní představení, kteří budou požádáni o duchovní asistenci.

3. Národní bratrské společenství:

- je animováno a vedeno radou a ministrem;
- řídí se vlastními stanovami;
- má své vlastní sídlo.

Článek 66

1. Složení národní rady je dáno předpisy *Národních stanov*. V rámci národní rady může být vytvořen výkonný orgán s pravomocemi, které vymezují *Stanovy*.

2. Úkolem národní rady je:

- a) podle vlastních stanov připravovat slavení volební národní kapituly;
- b) uvádět ve známost a podporovat spiritualitu sekulárních františkánů na celém území svého národního bratrského společenství;

- c) rozhodovat o programech každoročních aktivit celonárodního rázu;
- d) vyhledávat, publikovat a rozšiřovat nezbytné pomůcky pro formaci sekulárních františkánů a upozorňovat na ně;
- e) animovat a koordinovat činnost oblastních rad;
- f) udržovat spojení s předsednictvem mezinárodní rady SFŘ;
- g) zajistit zastoupení národního bratrského společenství v mezinárodní radě a brát na sebe výlohy, které toto zastoupení přináší;
- h) projednat a schválit výroční zprávu pro předsednictvo mezinárodní rady SFŘ;
- i) zabezpečovat na národní úrovni přítomnost SFŘ v církevních sdruženích;
- j) rozhodovat o bratrských vizitacích v radách oblastních a místních bratrských společenství, a to i nevyžádaných, když si to žádají okolnosti;
- k) rozhodovat o platbách z dostupných fondů a vůbec o ekonomických záležitostech bratrského společenství;
- l) před koncem svého funkčního období nechat prověřit stav financí a trvalého majetku národního bratrského společenství odborníkem, který není členem rady, nebo skupinou revizorů účtů národního bratrského společenství;
- m) plnit ostatní povinnosti, které jsou uvedeny v těchto *Konstitucích* nebo jsou nutné k naplnění svého účelu.

Článek 67

1. Při zachování spoluodpovědnosti rady za animování a vedení národního bratrského společenství přísluší ministroví, který je hlavním odpovědným, pečovat o to, aby byly uvedeny do života záměry a rozhodnutí rady, kterou informuje o své činnosti.

2. Kromě toho je úkolem národního ministra:

- a) svolávat zasedání národní rady a předsedat jim; každé tři roky svolat podle *Národních stanov* volební národní kapitulu po vyslechnutí rady ohledně formalit spojených se svoláním;
- b) spolu se členy národní rady řídit a koordinovat činnosti na národní úrovni;
- c) podávat národní radě a národní kapitule zprávu o činnosti a životě SFŘ

ve své zemi;

d) zastupovat národní bratrské společenství ve styku s církevními a civilními úřady. Pokud má národní bratrské společenství občanskoprávní subjektivitu, vystupuje ministr jako jeho zákonný zástupce;

e) předsedat volbám oblastních rad a potvrzovat je osobně nebo prostřednictvím delegáta, který je členem národní rady a není duchovním asistentem;

f) provádět bratrské vizitace v oblastních radách osobně nebo prostřednictvím delegáta, který je členem národní rady;

g) nejméně jednou za šest let požádat se souhlasem rady o bratrskou vizitaci a o pastorační vizitaci.

Článek 68

1. Národní kapitula je reprezentativním orgánem bratrských společenství, která existují v rámci jednoho národního bratrského společenství, s legislativní a volební pravomocí i s právem rozhodovat. V souladu s *Řeholí* a *Konstitucemi* může činit legislativní rozhodnutí a vydávat směrnice, platné pro její národní teritorium. Složení a kompetence národní kapituly i způsob a frekvenci jejího svolávání určují *Národní stanovy*.

2. *Národní stanovy* mohou zvážit další způsoby setkání a shromáždění vhodné k podpoře života i apoštolátu na národní úrovni.

Mezinárodní bratrské společenství

Článek 69

1. Mezinárodní bratrské společenství je organickou jednotou všech katolických sekulárních františkánských bratrských společenství na celém světě. Je identické s celým SFRČ. Je v církvi samostatnou právnickou osobou. Je organizováno a působí v souladu s *Konstitucemi* a s vlastními stanovami.

2. Mezinárodní bratrské společenství je animováno a vedeno mezinárodní radou SFRČ, která sídlí v Římě v Itálii, jejím předsednictvem a generálním ministrem neboli mezinárodním předsedou.

Článek 70

1. Mezinárodní radu tvoří tito členové, zvolení podle předpisů *Konstitucí* a vlastních stanov:

- profesní bratři a sestry SFŘ;
- zástupci Františkánské mládeže.

Kromě toho jsou součástí mezinárodní rady čtyři generální asistenti.

2. V rámci mezinárodní rady je také vytvořeno předsednictvo mezinárodní rady SFŘ, které je její nedílnou součástí.

3. Mezinárodní rada, shromážděná na generální kapitule, je nejvyšším řídicím orgánem SFŘ s legislativní a volební pravomocí i s právem rozhodovat. V souladu s *Řeholí* a s *Konstitucemi* může činit legislativní rozhodnutí a vydávat směrnice.

4. Mezinárodní rada se schází každých šest let na volební generální kapitule a nejméně jedenkrát mezi dvěma volebními generálními kapitulami podle předpisů *Konstitucí* a *Mezinárodních stanov*.

Článek 71

1. Cílem a úkolem mezinárodní rady je:

- a) podporovat a povzbuzovat život podle evangelia v duchu sv. Františka z Assisi ve světských podmínkách, ve kterých žijí věřící na celém světě;
- b) posilovat smysl pro jednotu SFŘ s úctou k rozmanitosti osob i skupin a také posilovat pouto společenství, spolupráce a sdílení mezi národními bratrskými společenstvími;
- c) v souladu s původní povahou SFŘ a se zřetelem na specifickou evangelní františkánskou formaci uvádět do souladu zdravé tradice s aktuální teologií, pastorálkou a legislativou;
- d) v souladu s tradicemi SFŘ přispívat k šíření myšlenek a iniciativ, které povzbuzují nasazení sekulárních františkánů v životě církve i společnosti;
- e) určit směr a stanovit priority pro činnost svého předsednictva;
- f) vykládat *Konstituční*, jak je uvedeno v čl. 5,2.

2. *Mezinárodní stanovy* blíže určují složení mezinárodní rady a způsob svolávání jejích zasedání.

Článek 72

1. Předsednictvo mezinárodní rady SFŘ tvoří:

- generální ministr;
- zástupce ministra;
- členové předsednictva;
- jeden člen Františkánské mládeže;
- generální asistenti SFŘ.

2. Členové předsednictva jsou voleni podle předpisů *Mezinárodních stanov*, které určují jejich počet a oblasti, jež zastupují.

Článek 73

Povinnosti a úkoly předsednictva mezinárodní rady SFŘ jsou:

- a) dbát na to, aby se uvedly do života rozhodnutí a záměry generální kapituly;
- b) koordinovat, animovat a vést SFŘ na mezinárodní úrovni, a tak uvádět do života sounáležitost a vzájemnou spolupráci SFŘ na různých úrovních bratrského společenství;
- c) v duchu služby a podle okolností zasahovat a poskytovat bratrskou pomoc při vyjasňování a řešení závažných a naléhavých problémů SFŘ a informovat o tom příslušnou národní radu i nejbližší generální kapitulu;
- d) na světové úrovni posilovat vzájemné vztahy spolupráce mezi SFŘ a ostatními větvemi františkánské rodiny;
- e) podle směrnic *Mezinárodních stanov* organizovat setkání a shromáždění, a tak podporovat život a apoštolát SFŘ na mezinárodní úrovni;
- f) spolupracovat s organizacemi a sdruženími, které podporují stejné hodnoty;
- g) plnit ostatní povinnosti, které jsou uvedeny v těchto *Konstitucích* nebo jsou nutné k naplnění svého účelu.

Článek 74

1. Při zachování spoluodpovědnosti předsednictva mezinárodní rady SFŘ přísluší generálnímu ministrovi, který je hlavním odpovědným, pečovat o to, aby byly uvedeny do života rozhodnutí a záměry generální kapituly a předsednictva, které informuje o své činnosti.

2. Kromě toho je úkolem generálního ministra:

- a) podle vlastních stanov svolávat zasedání předsednictva a předsedat jim;
- b) se souhlasem předsednictva svolávat zasedání generální kapituly a předsedat jim;
- c) být viditelným a skutečným znamením společenství a živé vzájemné spolupráce mezi SFŘ a generálními ministry františkánského prvního řádu a TOR, u kterých zastupuje SFŘ, a zabezpečovat spojení s konferencí generálních asistentů;
- d) na světové úrovni zastupovat SFŘ u církevních i státních úřadů. Pokud má mezinárodní bratrské společenství občanskoprávní subjektivitu, vystupuje ministr jako jeho zákonný zástupce;
- e) osobně nebo prostřednictvím delegáta provádět bratrské vizitace v národních radách;
- f) osobně nebo prostřednictvím delegáta předsedat volbám národních rad a potvrzovat je;
- g) se souhlasem předsednictva žádat konferenci generálních ministrů prvního řádu a TOR o pastorační vizitaci;
- h) zasahovat v naléhavých případech a informovat o tom předsednictvo;
- i) podepisovat oficiální dokumenty mezinárodního bratrského společenství;
- j) se souhlasem předsednictva a společně s dalším členem předsednictva, který je k tomu předsednictvem určen, vykonávat vlastnická práva příslušející mezinárodnímu bratrskému společenství;
- k) před každou generální kapitulou nechat prověřit stav financí a trvalého majetku mezinárodního bratrského společenství kvalifikovaným účetním, který se nijak nepodílí na vedení hospodaření a správě financí předsednictva.

Článek 75

Jednotlivé úkoly členů mezinárodní rady jsou určeny *Mezinárodními stanovami*.

ODDÍL 4 VOLBY DO SLUŽEB A UKONČENÍ SLUŽEB

Volby

Článek 76

1. Volby na různých úrovních se konají podle předpisů církevního práva³⁷ a *Konstitucí*.

Svolání ať je provedeno s předstihem nejméně jednoho měsíce s oznámením místa, dne a hodiny voleb.

2. Volebnímu shromáždění či kapitule předsedá ministr rady nejbližší vyšší úrovně nebo jeho delegát, který potvrzuje volby.

Ministr nebo delegát nemůže předsedat volbám ve svém místním bratrském společenství ani volbám rady jiné úrovně, jejímž je členem.

Ať je přítomen duchovní asistent nejbližší vyšší úrovně nebo jeho delegát jako svědek společenství s prvním řádem a TOR.

Zástupce konference generálních ministrů prvního řádu a TOR předsedá volbám předsednictva mezinárodní rady SFR a potvrzuje je.

3. Předsedající kapituly a asistent vyšší úrovně nemají volební právo.

4. Předsedající kapituly určí ze členů kapituly jednoho sekretáře a dva skrutátory.

Článek 77

1. V místním bratrském společenství mají aktivní volební právo, tedy mohou volit, a pasivní volební právo, tedy mohou být zvoleni, členové bratrského společenství s trvalou profesí. Členové s dočasnou profesí mají pouze aktivní volební právo.

2. Na ostatních úrovních mají aktivní volební právo: sekulární členové odstupující rady, zástupci nejbližší nižší úrovně a zástupci Františkánské mládeže, pokud mají profesi. Předcházející předpis mají blíže specifikovat vlastní stanovy, a to tak, aby se snažily zajistit co největší volební základnu. Sekulární františkáni s trvalou profesí v příslušné oblasti mají pasivní volební právo.

³⁷ Srov. kán. 164 nn CIC.

3. Národní a mezinárodní stanovy mohou v rámci své působnosti stanovit objektivní podmínky, které musí splňovat ti, kdo mohou být zvoleni do různých služeb.

4. K platnému slavení volební kapituly se vyžaduje přítomnost alespoň nadpoloviční většiny těch, kdo mají právo volit. Pro místní úroveň mohou dát *Národní stanovy* jiné dispozice.

Článek 78

1. Pro volbu ministra se vyžaduje absolutní většina hlasů přítomných voličů odevzdaných tajně. Po dvou neúspěšných skrutiniích se pokračuje užší volbou mezi dvěma kandidáty, kteří získali největší počet hlasů, nebo pokud je jich více než dva, mezi dvěma kandidáty, kteří jsou profesně starší. Je-li výsledek třetího skrutinia nerozhodný, je za zvoleného považován ten, kdo je profesně starší.

2. Volby zástupce ministra probíhají stejným způsobem.

3. Pro volbu členů rady je po prvním skrutiniu bez absolutní většiny dostačující ve druhém skrutiniu poměrná většina hlasů přítomných voličů, odevzdaných tajně, pokud vlastní stanovy nevyžadují výraznější většinu.

4. Výsledek voleb oznamuje sekretář. Jestliže volby řádně proběhly a ti, kteří byli zvoleni, službu přijali, předsedající potvrdí volby podle *Rituálu*³⁸.

Článek 79

1. Ministr a zástupce ministra mohou být zvoleni na dvě po sobě jdoucí tříletí. Pro třetí a poslední po sobě jdoucí zvolení do služby ministra a zástupce ministra se vyžaduje dvoutřetinová většina hlasů přítomných voličů, která musí být dosažena v prvním skrutiniu.

2. Odstupující ministr nemůže být zvolen zástupcem ministra.

3. Členové rady mohou být zvoleni na více po sobě jdoucích tříletí. Od třetího po sobě jdoucího zvolení je nutná dvoutřetinová většina hlasů

38 Srov. *Rituál SFŘ*, část II: hlava II.

přítomných voličů, která musí být dosažena v prvním skrutiniu.

4. Generální ministr, zástupce ministra a členové předsednictva mohou být zvoleni pouze na dvě po sobě jdoucí šestiletí.

5. Rada vyšší úrovně má právo a povinnost prohlásit volby za neplatné a znovu je vyhlásit ve všech případech, kdy nebyly dodrženy výše uvedené předpisy.

Článek 80

Vlastní stanovy mohou obsahovat další směrnice, týkající se voleb, pokud nejsou v rozporu s *Konstitucemi*.

Uprázdňené služby

Článek 81

1. Jestliže se uprázdní služba ministra úmrtím, rezignací nebo jinou překážkou trvalého charakteru, přebírá zástupce ministra jeho službu až do konce období, na které byl ministr původně zvolen.

2. Jestliže se uprázdní služba zástupce ministra, zvolí rada bratrského společenství jednoho ze členů rady zástupcem ministra, a to s platností až do volební kapituly.

3. Jestliže se uprázdní služba člena rady, bude rada při výběru jeho nástupce postupovat podle vlastních stanov, a to s platností až do volební kapituly.

Neslučitelné služby

Článek 82

Neslučitelné jsou:

- a) služba ministra na dvou různých úrovních;
- b) služby ministra, zástupce ministra, sekretáře a pokladníka na téže úrovni.

Rezignace na službu

Článek 83

1. Rezignaci ministra na kterékoliv úrovni během kapituly přijímá sama kapitula.

Rezignace ministra mimo kapitolu má být předložena radě. Její přijetí musí být potvrzeno ministrem vyšší úrovně a v případě generálního ministra konferencí generálních ministrů prvního řádu a TOR.

2. Rezignace na ostatní služby se předkládá ministrovi a jeho radě, kterým přísluší rezignaci přijmout.

Sesazení

Článek 84

1. V případě, že ministr zanedbává své povinnosti, příslušná rada projeví svou starost tak, že s ním bratrsky pohovoří. Pokud nedosáhne kladného výsledku, informuje radu vyšší úrovně, které přísluší prozkoumat situaci, a je-li to potřebné, tajným hlasováním rozhodnout o sesazení ministra.

2. Z vážného, veřejného a ověřeného důvodu může rada vyšší úrovně tajným hlasováním po bratrském rozhovoru s dotyčným rozhodnout o sesazení ministra na nižší úrovni.

3. Sesazení z ostatních služeb v radě, pokud je k tomu vážný důvod, přísluší radě, do které dotyčný patří. Rada o tom rozhoduje v tajném hlasování po předcházejícím bratrském rozhovoru s dotyčným.

4. Proti sesazení je možné se odvolat v užitečném čase třiceti dnů³⁹ k radě nejbližší vyšší úrovně, než je ta, která uložila sankci.

5. Sesazení generálního ministra je v kompetenci konference generálních ministrů prvního řádu a TOR.

6. V případě, že ministr nebo rada vážným způsobem neplní své povinnosti

³⁹ Srov. kán. 1736,2 CIC.

nebo se dopustili vážných pochybení, rada vyšší úrovně vykoná bratrskou vizitaci v příslušné radě a případně si vyžádá i pastorační vizitaci. S láskou a s rozvahou zhodnotí zjištěnou situaci a rozhodne o nejvhodnějších opatřeních, včetně případného sesazení rady nebo některých jejích členů.

ODDÍL 5 DUCHOVNÍ A PASTORAČNÍ ASISTENCE SFŘ

Článek 85

1. Jako nedílná součást františkánské rodiny s povoláním žít Františkovo charisma ve světském prostředí má SFŘ těsný a zvláštní vztah k prvnímu řádu a k TOR⁴⁰.

2. Duchovní a pastorační péče o SFŘ, kterou církev svěřila prvnímu řádu a TOR, je především povinností jejich generálních a provinčních ministrů. Na ně se vztahuje »vyšší vedení«, o němž mluví kán. 303. »Vyšší vedení« má zabezpečit věrnost SFŘ františkánskému charismatu, společenství s církví a jednotu s františkánskou rodinou, tedy hodnoty, které představují pro sekulární františkány životní závazek.

Článek 86

1. Generální a provinční ministři vykonávají svou službu vzhledem k SFŘ prostřednictvím:

- ustavování místních bratrských společenství;
- pastoračních vizitací;
- duchovní asistence bratrským společenstvím na různých úrovních.

Tento úkol mohou vykonávat buď osobně, nebo prostřednictvím delegáta.

2. Tato služba řeholních ministrů doplňuje, ale nenahrazuje službu sekulárních rad a ministrů, kterým je svěřeno vedení, koordinace a animace bratrských společenství na různých úrovních.

⁴⁰ Z dějin františkánství a z konstitucí františkánského prvního řádu a TOR jasně vyplývá, že tyto řády jsou si vědomy svého závazku k duchovní a pastorační asistenci pro SFŘ s ohledem na svůj společný původ a charisma i přání církve. Srov. GK OFM 60; GK OFMConv. 116; GK OFMCap. 95; GK TOR 157; Řehole Třetího řádu papeže Lva XIII., 3,3; Řehole schválená Pavlem VI., čl. 26.

Článek 87

1. »Vyšší vedení« musí generální ministři ohledně všeho, co se týká SFŘ jako celku, vykonávat společně.

2. Konferenci generálních ministrů prvního řádu a TOR přísluší zejména:
— jednat se Svatým stolcem o tom, co se týká potvrzování legislativních nebo liturgických dokumentů, jejichž schválení náleží Svatému stolci;
— vizitovat předsednictvo mezinárodní rady SFŘ;
— potvrzovat volbu předsednictva mezinárodní rady SFŘ.

3. Každý generální ministr v rámci svého řádu pečuje o zájem řeholníků o službu SFŘ a o jejich přípravu k ní podle konstitucí příslušného řádu a *Konstitucí* SFŘ.

Článek 88

1. Provinční ministři a ostatní vyšší představení v rámci vlastní jurisdikce zajišťují duchovní asistenci pro místní bratrská společenství svěřená jejich jurisdikci. Pečují o zájem svých řeholníků o SFŘ a zajišťují, aby byly ke službě duchovní asistence určeny vhodné a připravené osoby.

2. Zvláště přísluší vyšším představeným v rámci vlastní jurisdikce:

- a) kanonicky ustavovat nová místní bratrská společenství a zabezpečovat jim duchovní asistenci;
- b) duchovně oživovat a vizitovat místní bratrská společenství, kterým v rámci své jurisdikce poskytují duchovní asistenci;
- c) nechat se informovat o duchovní asistenci poskytované SFŘ.

3. Vyšší představení zodpovídají za duchovní asistenci místních bratrských společenství, která ustavili.

4. Vyšší představení s jurisdikcí na tomtéž území se dohodnou na nejvhodnějším způsobu zajištění duchovní asistence pro místní bratrská společenství, aby pro vyšší zájmy nezůstala bez ní.

5. Vyšší představení s jurisdikcí na tomtéž území se dohodnou na nejvhodnějším způsobu kolegiálního vykonávání své služby pro oblastní a

národní bratrská společenství SFŘ.

Článek 89

1. Na základě živého vzájemného vztahu mezi řeholníky a sekulárními členy františkánské rodiny a na základě odpovědnosti vyšších představených musí být v bratrských společenstvích SFŘ na všech úrovních zajištěna duchovní asistence jako základní jednotící prvek.

2. Duchovní asistent je osoba určená příslušným vyšším představeným k tomu, aby vykonávala tuto službu pro určité bratrské společenství SFŘ.

3. Ať je duchovním asistentem františkánský řeholník patřící do prvního řádu nebo TOR, aby byl svědkem františkánské spirituality, bratrské náklonnosti řeholníků k sekulárním františkánům a poutem spojujícím svůj řád se SFŘ.

4. Není-li možné dát bratrskému společenství takového duchovního asistenta, může příslušný vyšší představený svěřit službu duchovní asistence:

- a) řeholníkům či řeholnicím patřícím do jiných františkánských institutů;
- b) diecézním duchovním nebo jiným osobám patřícím do SFŘ a zvláště připraveným pro tuto službu;
- c) jiným diecézním duchovním nebo nefrantiškánským řeholníkům.

5. Předchází souhlas představeného nebo místního ordináře, jakkoli je nutný, neodnímá zodpovědnost františkánského vyššího představeného za kvalitu pastorační služby a duchovní asistence.

Článek 90

1. Hlavní úlohou asistenta je předávat františkánskou spiritualitu a spolupracovat při počáteční a stálé formaci bratří a sester.

2. Duchovní asistent je z práva samého členem rady bratrského společenství, kterému poskytuje asistenci. Může hlasovat a spolupracuje s radou při všech činnostech. Právo hlasovat neuplatňuje při ekonomických záležitostech.

3. Na jednotlivých úrovních:

a) generální asistenti poskytují službu předsednictvu mezinárodní rady SFŘ, tvoří konferenci a kolegiálně pečují o duchovní asistenci SFŘ jako celku;

b) národní asistenti poskytují službu národní radě a pečují o duchovní asistenci SFŘ na celém území

národního bratrského společenství a o koordinaci oblastních asistentů na národní úrovni. Je-li jich více než jeden, tvoří konferenci a vykonávají službu kolegiálně;

c) oblastní asistenti poskytují službu oblastní radě a pečují o duchovní asistenci v oblastním bratrském společenství. Je-li jich více než jeden, tvoří konferenci a vykonávají službu kolegiálně;

d) místní asistenti poskytují službu místnímu bratrskému společenství a jeho radě.

Článek 91

1. Rada bratrského společenství na každé úrovni žádá příslušné představené prvního řádu a TOR o vhodné a připravené asistenty.

2. Na jednotlivých úrovních:

a) předsednictvo mezinárodní rady SFŘ žádá příslušného generálního ministra o generálního asistenta;

b) národní rada žádá o národního asistenta vyššího představeného, kterého společně určili vyšší představení s jurisdikcí na území národního bratrského společenství;

c) oblastní rada žádá o asistenta vyššího představeného, kterého společně určili vyšší představení s jurisdikcí na území oblastního bratrského společenství;

d) místní rada žádá o asistenta vyššího představeného jurisdikce s odpovědností za asistenci.

3. Asistenta jmenuje příslušný vyšší představený podle předpisů těchto *Konstitucí* a *Stanov pro duchovní a pastorační asistenci v SFŘ* po vyslechnutí rady příslušného bratrského společenství.

ODDÍL 6 BRATRSKÁ A PASTORAČNÍ VIZITACE

Článek 92

1. [Řehole 26] Účelem jak bratrské, tak i pastorační vizitace je oživit evangelního františkánského ducha, zabezpečit věrnost charismatu a Řeholi, poskytnout pomoc životu bratrského společenství, podpořit pouto jednoty řádu a posílit jeho účinnější zapojení do františkánské rodiny a do církve.

2. Žádosti o vizitaci jak bratrskou, tak i pastorační podávají se souhlasem příslušné rady:

- a) ministr místního a oblastního bratrského společenství alespoň jednou za tři roky radě úrovně bezprostředně vyšší a příslušné konferenci duchovních asistentů;
- b) národní ministr alespoň jednou za šest let předsednictvu mezinárodní rady SFŘ a konferenci generálních asistentů;
- c) generální ministr alespoň jednou za šest let konferenci generálních ministrů.

3. V naléhavých a závažných případech, anebo v případě, že ministr nebo rada nepožádají o vykonání vizitace, mohou být bratrská a pastorační vizitace vykonány z iniciativy rady a konference duchovních asistentů, které jsou k tomu kompetentní.

Článek 93

1. Při vizitaci v místních bratrských společenstvích a v radách různých úrovní přezkoumá vizitátor evangelní a apoštolskou vitalitu, zachovávání Řehole a Konstitucí a zapojení bratrského společenství do řádu i do církve.

2. Při vizitacích v místních bratrských společenstvích a v radách různých úrovní vizitátor závčas oznámí dotyčné radě předmět a program vizitace. Prohlédne registry a dokumenty včetně těch, které se týkají předchozích vizitací, voleb rady a správy majetku.

O vykonané vizitaci sepiše zprávu, dodá ji k záznamům v příslušném

registru vizitovaného bratrského společenství a seznámí s ní radu té úrovně, která vizitaci vykonala.

3. Při vizitaci v místním bratrském společenství se vizitátor setká s celým bratrským společenstvím i se skupinami a sekcemi, do nichž je společenství rozděleno. Zvláštní pozornost věnuje bratřím a sestrám ve formaci a těm bratřím a sestrám, kteří by požádali o osobní setkání. Je-li třeba, přikročí k bratrskému napomenutí, směřujícímu k nápravě zjištěných nedostatků.

4. Jestliže to bratrskému společenství poslouží, mohou provádět vizitaci současně dva vizitátoři, sekulární a řeholní, přičemž se předem dohodnou na takovém programu, který nejvíc odpovídá poslání každého z nich.

5. Bratrská a pastorační vizitace vykonaná bezprostředně vyšší úrovní nebrání tomu, aby vizitované bratrské společenství využilo práva odvolat se k radě nebo ke konferenci duchovních asistentů ještě vyšší úrovně.

Bratrská vizitace

Článek 94

1. Bratrská vizitace je okamžikem sdílení a výrazem služby těch, kdo v sekulárním řádu nesou odpovědnost na různých úrovních, i jejich konkrétního zájmu o to, aby bratrské společenství rostlo a zůstalo věrné svému povolání⁴¹.

2. Mezi různými iniciativami k dosažení účelu vizitace věnuje vizitátor zvláštní pozornost:

- kvalitě počáteční i stálé formace;
- vztahům k jiným bratrským společenstvím na různých úrovních, k Františkánské mládeži i k celé františkánské rodině;
- zachovávání směrnic a pokynů mezinárodní rady SFŘ a ostatních rad;
- přítomnosti v místní církvi.

41 Srov. *Konstituce* 51,1c; 63,2g; 67,2g.

3. Vizitátor nahlédne do zprávy o předchozí kontrole finančního a majetkového hospodaření rady, prověří pokladní deník a všechny dokumenty, které se týkají majetkových poměrů bratrského společenství a případných podmínek spojených s občanskoprávní subjektivitou, včetně daňových aspektů. Pokud chybí povinná kontrola finančního a majetkového hospodaření rady, může vizitátor na náklady vizitovaného bratrského společenství zadat takovou kontrolu odborníkovi, který není členem vizitované rady. Jestliže to vizitátor považuje za vhodné, může si pro tyto účely přizvat odborníka.

4. Vizitátor přezkoumá záznamy z voleb rady, zhodnotí kvalitu služby, kterou poskytuje bratrskému společenství ministr a ostatní, kdo nesou zodpovědnost, a bude spolu s nimi hledat řešení případných problémů.

Zjistí-li, že svou službu – z jakéhokoli důvodu – nevykonávají odpovídajícím způsobem vzhledem k potřebám bratrského společenství, podnikne vizitátor vhodné kroky, přičemž bere za daných okolností v úvahu to, co je ustanoveno o rezignaci a o sesazení ze služby⁴².

5. Vizitátor nemůže uskutečnit vizitaci ve vlastním místním bratrském společenství ani v radě jiné úrovně, je-li jejím členem.

Pastorační vizitace

Článek 95

1. Pastorační vizitace je jedinečným projevem společenství s prvním řádem a s TOR. Uskutečňuje se i jménem církve⁴³ a má zabezpečit a podpořit zachovávání *Řehole a Konstitucí* i věrnost františkánskému charismatu. Probíhá s respektováním organizace a vlastního práva SFR.

2. Vizitátor ověří kanonické ustavení bratrského společenství. Zajímá se o vztahy mezi bratrským společenstvím a jeho duchovním asistentem i místní církví. Setká se s duchovními správci (biskupem, farářem), přispívá-

⁴² Srov. *Konstituce* 83 a 84.

⁴³ Srov. kán. 305,1 CIC.

li to k prohloubení společenství s církví a podpoře služby při rozvoji církve.

3. Podpoří spolupráci a smysl pro spoluodpovědnost mezi sekulárními vedoucími a duchovními asistenty. Musí prověřit kvalitu duchovní asistence, která je poskytována vizitovanému bratrskému společenství, povzbuzovat duchovní asistenty v jejich službě a podporovat jejich stálou duchovní i pastorační formaci.

4. Zvláštní pozornost věnuje formačním programům a metodám i zkušenostem z formace, liturgii a modlitbě i apoštolským činnostem bratrského společenství.

ODDÍL 7 FRANTIŠKÁNSKÁ MLÁDEŽ

Článek 96

1. Na základě svého vlastního povolání musí být SFŘ připraven sdílet svou zkušenost života podle evangelia s mládeží, která se cítí být přitahována sv. Františkem z Assisi, a hledat prostředky, jak jí tuto zkušenost vhodným způsobem předkládat.

2. Františkánskou mládež (Gi.Fra.), jak je chápána těmito *Konstitucemi* a za kterou se SFŘ cítí zvláště zodpovědný, tvoří ti mladí, kteří se cítí být voláni Duchem Svatým k tomu, aby zakusili křesťanský život v bratrském společenství ve světle poselství sv. Františka z Assisi a prohloubili své povolání v rámci Sekulárního františkánského řádu.

3. Členové Františkánské mládeže považují *Řeholi* SFŘ za motivační dokument pro růst svého vlastního křesťanského a františkánského povolání, jak jednotlivě tak i ve skupině. Po přiměřené době formace, nejméně jednoho roku, stvrzují své rozhodnutí osobním závazkem před Bohem za přítomnosti svých bratří a sester.

4. Členové Františkánské mládeže, kteří chtějí vstoupit do SFŘ, ať se řídí tím, co je uvedeno v *Řeholi*, v *Konstitucích* a v *Rituálu* SFŘ.

5. Františkánská mládež má svou zvláštní organizaci a metody formace i výchovy, odpovídající potřebám mladých podle podmínek různých zemí. *Národní stanovy Františkánské mládeže* musí být schváleny příslušnou národní radou SFŘ nebo, pokud tato neexistuje, předsednictvem mezinárodní rady SFŘ.

6. Františkánská mládež, jako součást františkánské rodiny, žádá sekulární představitele o bratrskou animaci a příslušné řeholní představené o duchovní asistenci.

Článek 97

1. Ať bratrská společenství SFŘ vhodnými iniciativami a dynamickým způsobem podporují františkánské povolání mezi mládeží. Ať se starají o vitalitu a šíření bratrských společenství Františkánské mládeže a doprovázejí mladé na jejich cestě lidského a duchovního růstu nabídkami činnosti i jejich tématy.

2. Ať se bratrská společenství SFŘ snaží poskytnout bratrským společenstvím Františkánské mládeže bratrského animátora, který společně s duchovním asistentem a s radou Františkánské mládeže zajistí odpovídající františkánskou sekulární formaci.

3. Aby se prohlubovalo těsné spojení se SFŘ, ať jsou všichni vedoucí Františkánské mládeže na mezinárodní úrovni a alespoň dva členové národní rady Františkánské mládeže mladí sekulární františkáni s profesí.

4. Jeden zástupce Františkánské mládeže, určený svou radou, je členem odpovídající rady SFŘ; jeden zástupce SFŘ, určený vlastní radou, je členem rady Františkánské mládeže na stejné úrovni. Zástupce Františkánské mládeže má hlasovací právo v radě SFŘ jen tehdy, je-li sekulárním františkánem s profesí.

5. Zástupci Františkánské mládeže v mezinárodní radě SFŘ jsou voleni podle směrnic *Mezinárodních stanov*, které určují také jejich počet, bratrská společenství, která zastupují, a jejich kompetence.

ODDÍL 8 VE SPOJENÍ S FRANTIŠKÁNSKOU RODINOU A S CÍRKVÍ

Článek 98

1. [Řehole 1] Ať se sekulární františkáni snaží žít v »živém vzájemném společenství« se všemi členy františkánské rodiny. Ať jsou připraveni podporovat společné iniciativy a účastnit se na nich spolu s řeholníky a řeholicemi prvního, druhého a třetího řádu, se sekulárními instituty a jinými laickými církevními skupinami, které mají sv. Františka za vzor a inspiraci, aby spolupracovali při šíření evangelia, na odstraňování příčin odsouvání na okraj společnosti a při službě věci pokoje.

2. K sestřám kontemplativního života, které tak jako sv. Klára z Assisi vydávají svědectví církvi i světu a jejichž prostřednictvím očekávají hojnost milostí pro bratrská společenství i pro apoštolát, musí pěstovat zvláštní náklonnost, projevující se konkrétními iniciativami bratrské sounáležitosti.

Článek 99

1. [Řehole 6] Jako živá součást Božího lidu a inspirování serafinským otcem ať se sekulární františkáni, sjednocení »v plném společenství s papežem a s biskupy«, snaží poznávat a prohlubovat učení předkládané učitelským úřadem církve v jeho nejdůležitějších dokumentech. Ať jsou také pozorní k přítomnosti Ducha Svatého, který oživuje víru a lásku Božího lidu⁴⁴. Ať spolupracují s iniciativami podporovanými Svatým stolcem, a to zvláště v oblastech, kde je k práci vybízí jejich sekulární františkánské povolání.

2. SFŘ jako mezinárodní veřejné sdružení je zvláštním svazkem spojen s římským veleknězem, který schválil jeho *Řeholi* a potvrdil jeho poslání v církvi a ve světě.

Článek 100

44 Lumen Gentium 12.

1. Povolání obnovovat církev musí vést bratry a sestry k tomu, aby žili ve společenství s místní církví a upřímně ji milovali. V ní rozvíjejí své vlastní povolání a uskutečňují své apoštolské poslání, s vědomím toho, že v diecézi působí Kristova církev⁴⁵.

2. Sekulární františkáni ať obětavě plní povinnosti, kterými jsou vázáni v místní církvi. Ať pomáhají při aktivitách apoštolátu i při sociální činnosti v diecézi⁴⁶. V duchu služby ať se zviditelní jako bratrské společenství SFŘ v rámci života diecéze. Ať jsou připraveni spolupracovat s jinými církevními skupinami a zúčastňovat se pastoračních rad.

3. Věrnost vlastnímu františkánskému a sekulárnímu charismatu a svědectví upřímného a otevřeného bratrství jsou jejich základní službou církvi, která je společenstvím lásky. Ať je jako takové charakterizuje jejich »bytí«, z něhož pramení jejich poslání.

Článek 101

1. Ať sekulární františkáni spolupracují s biskupy a řídí se jejich směrnicemi, neboť oni řídí službu slova i liturgii a koordinují různé formy apoštolátu v místní církvi⁴⁷.

2. Bratrská společenství jsou pod dohledem ordináře, pokud vykonávají svou činnost v místní církvi⁴⁸.

Článek 102

1. Bratrská společenství ustavená ve farnosti ať se snaží spolupracovat na oživení farní komunity, liturgie a bratrských vztahů. Ať se zapojí do pastorační práce jako celku a dají při tom přednost činnostem, které více odpovídají sekulární františkánské spiritualitě a jejím tradicím.

2. Bratrská společenství ve farnostech svěřených františkánským řeholníkům zprostředkovávají ve farním společenství při uskutečňování plodného a živého vzájemného společenství sekulární svědectví o

45 Christus Dominus 11; kán. 369 CIC; srov. 2 Celano 10; 1 Celano 18.

46 Srov. kán. 311 CIC.

47 Srov. kán. 394, 756, 775 nn CIC.

48 Srov. kán. 305, 392 CIC.

františkánském charismatu. Ve spojení s řeholníky se tedy snaží šířit poselství evangelia a františkánský životní styl.

Článek 103

1. S věrností své vlastní identity se budou bratrská společenství snažit využít každou příležitost k modlitbě, formaci a k aktivní spolupráci s ostatními církevními skupinami. S radostí ať přijímají ty, kteří, aniž by patřili k SFR, se chtějí podílet na jeho životě a činnosti.

2. Bratrská společenství ať rozvíjejí, kde je to možné, bratrské vztahy s nekatolickými sdruženími, která se inspirují sv. Františkem.

Provincie bratří františkánů
č.j.: 108/07

Potvrzují, že se český překlad Stanov mezinárodního bratrského společenství Sekulárního františkánského řádu shoduje s italským textem schváleným 18. listopadu 2002 generální kapitulou SFŘ.

V Praze 16. září 2007

br. Jan Maria Vianney Dohnal OFM
provinční ministr

STANOVY MEZINÁRODNÍHO BRATRSKÉHO SPOLEČENSTVÍ SEKULÁRNÍHO FRANTIŠKÁNSKÉHO ŘÁDU

Schválené 18. listopadu 2002 generální kapitulou SFŘ

ÚVOD

Sekulární františkánský řád je v církvi veřejným sdružením (*GK 1.5*). „Člení se na bratrská společenství na různých úrovních: místní, oblastní, národní a mezinárodní“ (*Řehole 20*), která vzájemně spolupracují podle předpisů Řehole a Generálních konstitucí.

Sekulární františkánský řád vydává a přijímá tyto stanovy k podpoře života mezinárodního bratrského společenství a pro zajištění jeho organizace a činnosti (srov. *GK 6.1*; *CIC 304.1*).

MEZINÁRODNÍ BRATRSKÉ SPOLEČENSTVÍ

Vymezení pojmu a organizace

Článek 1

Mezinárodní bratrské společenství Sekulárního františkánského řádu (FIOFS):

1. Je tvořeno organickou jednotou všech katolických sekulárních

františkánských bratrských společenství na celém světě. Je identické s celým SFŘ a je v církvi samostatnou právníckou osobou (srov. *Řehole 2; GK 69.1*);

2. je organizováno a působí v souladu s Řeholí, s Generálními konstitucemi, s Rituálem a s těmito stanovami (srov. *GK 69.1*);

3. je vedeno, koordinováno a animováno mezinárodní radou Sekulárního františkánského řádu (CIOFS), jejím předsednictvem a generálním ministrem (nebo mezinárodním předsedou), kteří zajišťují dodržování a naplňování Řehole, Generálních konstitucí a Rituálu (srov. *GK 69.2; 92.2*);

4. má své sídlo v Římě v Itálii a jeho oficiální název je ORDO FRANCISCANUS SAECULARIS;

5. pro komunikaci a korespondenci užívá čtyři oficiální jazyky: angličtinu, francouzštinu, italštinu a španělštinu.

Řídící orgány mezinárodního bratrského společenství

Článek 2

Řídícími orgány mezinárodního bratrského společenství SFŘ jsou:

- mezinárodní rada SFŘ;
- předsednictvo mezinárodní rady SFŘ;
- generální ministr.

MEZINÁRODNÍ RADA

Složení

Článek 3

Mezinárodní radu (srov. *GK 70.1*) tvoří:

- členové mezinárodní rady zvolení národními bratrskými společenstvími;
- sekulární členové předsednictva mezinárodní rady SFŘ;
- zástupci Františkánské mládeže;
- čtyři generální asistenti SFŘ.

Členové mezinárodní rady zastupující národní bratrská společenství

Článek 4

1. Každé národní bratrské společenství, oficiálně ustavené předsednictvem mezinárodní rady SFŘ podle předpisů Generálních konstitucí, má právo na jednoho zástupce v mezinárodní radě (srov. GK 66.2.g).

2. Vznikajícím národním bratrským společenstvím může být zajištěno zastoupení v mezinárodní radě SFŘ se souhlasem předsednictva:

a. prostřednictvím člena mezinárodní rady z některého sousedního národního bratrského společenství;

b. utvořením skupiny národních bratrských společenství, která spojuje podobná situace a charakteristika. Skupina má právo na jednoho člena mezinárodní rady. Aby bylo zajištěno spravedlivé zastoupení v mezinárodní radě SFŘ, navrhnou tato národní bratrská společenství předsednictvu mezinárodní rady SFŘ rovněž způsob jejich rotace nebo střídání.

Článek 5

1. Zástupcem národního bratrského společenství, na které se vztahuje článek 4.1, může být v souladu s vlastními národními stanovami národní ministr nebo člen národní rady, který je výslovně zvolený do mezinárodní rady.

Volí jej národní kapitula v souladu s Generálními konstitucemi, s těmito stanovami a s vlastními národními stanovami.

2. Podle stejných předpisů zvolí národní kapituly jednoho náhradníka člena mezinárodní rady.

3. Při volbě členů mezinárodní rady, na které se vztahuje článek 4.2.b těchto stanov, se postupuje podle návrhu, na němž se shodnou všechna národní bratrská společenství, kterých se to týká. Jestliže se bratrským společenstvím nepodaří dosáhnout shody, předsednictvo jmenuje člena mezinárodní rady z navrhovaných kandidátů a informuje o tom příslušné rady.

4. Období služby členů mezinárodní rady a jejich náhradníků je tříleté. Mohou být opětovně zvoleni na následující období podle předpisů

Členové mezinárodní rady zastupující Františkánskou mládež

Článek 6

Předsednictvo mezinárodní rady SFŘ určí po poradě s národními radami SFŘ a Františkánské mládeže počet členů mezinárodní rady zastupujících Františkánskou mládež (maximálně šest) a způsob jejich volby (*GK 97.5*).

Úkoly členů mezinárodní rady

Článek 7

1. Úkolem členů mezinárodní rady SFŘ je (srov. *GK 75*):

- a. účastnit se generální kapituly;
- b. hovořit na generální kapitule jménem národního bratrského společenství, které zastupují, a předkládat záležitosti, které jim byly svěřeny na základě rozhodnutí rady jejich národního bratrského společenství;
- c. způsobem, který stanoví předsednictvo, předkládat generální kapitule zprávu připravenou a schválenou jejich národní radou, včetně aktuálních statistických údajů;
- d. informovat své národní bratrské společenství o rozhodnutích a krocích učiněných generální kapitulou; e. udržovat častou a pravidelnou komunikaci a dialog s předsednictvem mezinárodní rady SFŘ, s generálním ministrem, se sekretariátem i s vlastní národní radou.

2. Výše uvedené úkoly platí s příslušnými úpravami pro členy mezinárodní rady, kteří zastupují vznikající národní bratrská společenství nebo bratrská společenství Františkánské mládeže. Kromě toho mají společně s předsednictvem mezinárodní rady SFŘ přispívat k rozvoji a upevnění bratrských společenství, která zastupují.

Uprázdňené služby a sesazení

Článek 8

1. Jestliže se uprázdní služba člena mezinárodní rady z důvodu úmrtí, rezignace nebo jiné překážky trvalého charakteru, přebírá zvolený

náhradník (čl. 5.2) jeho službu až do konce období, na které byl člen mezinárodní rady zvolen. Příslušná národní rada o tom informuje předsednictvo mezinárodní rady SFŘ a do šesti měsíců zvolí nového náhradníka.

2. Žádost o rezignaci na službu člena mezinárodní rady musí být předložena písemně vlastní národní radě, která je oprávněna ji přijmout.

3. Sesazení člena mezinárodní rady, který dlouhodobě formálně či skutkem neplní své povinnosti, přísluší národní radě, již je členem. Rozhoduje se o tom v tajném hlasování po předcházejícím bratrském rozhovoru s dotyčným (srov. *GK* 84.3). V případě nečinnosti národní rady se postupuje podle ustanovení Generálních konstitucí, čl. 84.6.

Zasedání mezinárodní rady

Článek 9

Mezinárodní rada, která se schází na shromáždění, tvoří generální kapitulu Sekulárního františkánského řádu (srov. *GK* 70.3). Účastníci generální kapituly s plnými právy jsou určeni čl. 3 těchto stanov. V případě volební kapituly jsou účastníky i členové jak odstupujícího, tak i nového předsednictva.

Generální kapitula

Článek 10

1. Generální kapitula:

a. je nejvyšším řídicím orgánem SFŘ s legislativní a volební pravomocí i s právem rozhodovat (srov. *GK* 70.3);

b. je svolávána generálním ministrem se souhlasem předsednictva mezinárodní rady SFŘ pokud možno 6 měsíců předem a v každém případě ne později než 3 měsíce předem. Svolání se oznamuje v oficiálních jazycích mezinárodní rady (srov. *GK* 74.2.b);

c. schází se jako volební kapitula každých šest let (srov. *GK* 70.4) k volbě generálního ministra a sekulárních členů předsednictva mezinárodní rady SFŘ;

- d. schází se na plenárním zasedání nejméně jedenkrát mezi dvěma volebními generálními kapitulami;
- e. udává směr rozvoje života SFR;
- f. je kompetentní pro praktický výklad Generálních konstitucí (srov. *GK* 5.2);
- g. vyjasňuje a řeší otázky a/nebo problémy, které jí byly předloženy;
- h. vyjadřuje se ke zprávě generálního ministra;
- i. vyjadřuje se k účetní zprávě a ke kontrole hospodaření předsednictva a jeho správy majetku;
- j. schvaluje tříletý rozpočet mezinárodního bratrského společenství a předsednictva, ve kterém jsou stanoveny předpokládané výdaje a výše ročního finančního příspěvku na člena.

2. Podle úsudku předsednictva mohou být na generální kapitulu přizváni pozorovatelé a odborníci jako poradci.

3. Generální kapitula probíhá podle svých vlastních předpisů.

4. Usnesení, ujednání a rozhodnutí učiněná generální kapitulou musí být schválena absolutní většinou, tj. nadpoloviční většinou přítomných (srov. kán. 119 *CIC*), kromě případů, kdy se vyžaduje kvalifikovaná většina, tj. dvě třetiny přítomných.

5. Návrhy, které byly schváleny jako doporučení nebo přání a které vyžadují další zkoumání předsednictvem nebo zvláštními studijními komisemi jmenovanými předsednictvem, mají pouze informativní charakter.

Předsednictvo mezinárodní rady SFR

Složení předsednictva

Článek 11

1. Předsednictvo tvoří (srov. *GK* 72.1):

- generální ministr;
- zástupce ministra;

- sedm členů předsednictva;
- jeden člen Františkánské mládeže;
- čtyři generální asistenti SFŘ.

2. Každá volební generální kapitula stanoví na základě jazykových, kulturních a zeměpisných kritérií oblasti, které budou zastupovat (srov. *GK 72.2*).

Volba předsednictva

Článek 12

1. Generální kapitula SFŘ volí sekulární členy předsednictva mezinárodní rady SFŘ podle předpisů Generálních konstitucí SFŘ a těchto stanov.

2. Při jejich volbě je třeba brát v potaz (*GK 77.3*):

- a. způsobilost a ochotu věnovat se záležitostem řádu na mezinárodní úrovni;
- b. znalost jednoho ze čtyř oficiálních jazyků SFŘ kromě mateřského jazyka, pokud tento není jedním z oficiálních jazyků mezinárodního bratrského společenství.

3. Členové předsednictva jsou zvoleni absolutní většinou v prvních dvou skrutiniích, v případě třetího skrutinia je zvolen kandidát s největším počtem hlasů (srov. *GK 78*).

4. Generální ministr, zástupce ministra a členové předsednictva mohou být zvoleni pouze na dvě po sobě jdoucí šestiletí (*GK 79.4*).

5. Není-li zvolený generální ministr přítomen na kapitule, musí na ni být neprodleně přizván. Jestliže se nemůže dostavit, dotaz, zda přijímá volbu, bude vyžádán co nejefektivnějším a nejspolehlivějším způsobem. Jakmile kapitula obdrží přijetí volby, pokračuje pod vedením zástupce ministra a v případě jeho nepřítomnosti pod vedením profesně v SFŘ nejstaršího člena předsednictva.

6. Období služby členů předsednictva je šest let. Tato služba je neslučitelná

se službou národního ministra a službou člena mezinárodní rady.

Úkoly předsednictva

Článek 13

1. Kromě úkolů uvedených v čl. 73 Generálních konstitucí, předsednictvo mezinárodní rady SFR odpovídá:

a. za vyjasňování specifických bodů Generálních konstitucí s platností do následující generální kapituly (srov. *GK* 5.3);

b. za stanovení kritérií pro zajištění odpovídající formace a přípravy vedoucích a formátorů; za spolupráci při stanovení kritérií pro formaci a přípravu duchovních asistentů;

c. za zajištění garance práv mezinárodního bratrského společenství na občanskoprávní rovině;

d. za poskytnutí souhlasu generálnímu ministrovi se svoláním generální kapituly (srov. *GK* 74.2.b);

e. za péči o vznikající bratrská společenství (srov. *GK* 46.3) a za to, aby se obvykle prostřednictvím člena předsednictva, kterému to přísluší, postaralo o jejich založení, růst a zrání;

f. za schvalování ustavení nových národních bratrských společenství (srov. *GK* 65.2);

g. za schvalování národních stanov (srov. *GK* 6.2);

h. za rozhodování o bratrských vizitacích v radách národních bratrských společenství, a to i nevyžádaných, pokud to okolnosti vyžadují (srov. *GK* 92.3);

i. za prošetření a rozhodnutí všech sporů, které mohou nastat v bratrských společenstvích na různých úrovních, jen pokud se k nim již vyjádřila rada nižší úrovně. Odvolání proti rozhodnutí o řešené záležitosti může být podáno pouze Svatému stolci (srov. *GK* 59; 84.4);

j. za rozhodnutí poskytnout, zdá-li se to vhodné, členům předsednictva pravomoc zákonného zastupování, kromě toho, co je již v kompetenci generálního ministra;

k. za rozhodování ve věci použití dostupných finančních prostředků a obecně o ekonomických záležitostech mezinárodního bratrského společenství;

l. za vytvoření komisí nezbytných pro zajištění úkolů a cílů stanovených

- generální kapitulou a za pověřování jednotlivých členů předsednictva specifickými úkoly;
- m. za garanci a za schvalování věrných překladů oficiálních dokumentů SFRŽ;
- n. za vyžádání vhodných a připravených generálních asistentů u příslušných generálních ministrů prvního řádu a TOR, kterým přísluší jejich jmenování (*GK 91.2.a*);
- o. za potvrzení členů mezinárodní rady, kterých se týkají čl. 4.2.b a 6;
- p. za jmenování generálního sekretáře a pokladníka;
- q. za rozdělení odpovědnosti za komunikaci mezi členy předsednictva a národními radami, které patří do oblasti, za niž odpovídají.

2. Předsednictvo svěří jednomu ze svých členů úkol zvláště pozorně sledovat oblast spravedlnosti, míru a ochrany stvoření, oblast ekumenického a mezináboženského dialogu a situace, které vyžadují okamžité jednání.

3. Pro usnadnění práce generálního ministra může předsednictvo určit jednoho ze svých členů, aby podrobně sledoval agendu sekretariátu, aby totiž byla rozlišena běžná agenda od té, která vyžaduje okamžité oznámení generálnímu ministrovi. Tento člen předsednictva může být generálním ministrem pověřen k tomu, aby zajišťoval běžný styk s generálními kuriemi prvního řádu a TOR, s církevními úřady a občanskými autoritami, které sídlí v Římě, přičemž pravidelně generálního ministra informuje a řídí se jeho pokyny.

Úkoly členů předsednictva

Článek 14

1. Úkoly členů předsednictva jsou:
- a. v duchu kolegiality se spolupodílet na animaci, vedení a koordinaci celého řádu, za které odpovídá generální ministr (srov. *GK 73.b*);
- b. účastnit se zasedání předsednictva a generální kapituly;
- c. vykonávat činnosti, které jim byly předsednictvem svěřeny;
- d. být ve stálém styku se členy mezinárodní rady a s národními radami v oblasti, za kterou odpovídají;

e. podporovat mezinárodní kontakty v oblasti, za kterou odpovídají.

2. Pokud to situace vyžaduje, může předsednictvo svěřit pomoc při animaci národních bratrských společenství členovi předsednictva příslušné oblasti.

3. Předsednictvo může pověřit jednoho ze svých členů koordinací případných kongresů, zasedání, atd. národních bratrských společenství příslušné oblasti a aktivní spoluprací při jejich organizaci.

4. Výše uvedené úkoly se s vhodnými úpravami vztahují na člena předsednictva, který zastupuje Františkánskou mládež.

Zasedání předsednictva

Článek 15

1. Předsednictvo zasedá nejméně jedenkrát ročně, anebo pokud si to vyžádá alespoň třetina jeho členů.

2. Aby byla rozhodnutí předsednictva platná, musí být přítomny alespoň dvě třetiny jeho členů.

3. Na zasedání předsednictva mohou být za účelem konzultace a poskytnutí informací přizváni členové mezinárodní rady, odborníci a pozorovatelé.

4. Zasedání předsednictva se účastní bez práva hlasovat generální sekretář a pokladník, pokud je to nutné k tomu, aby mohli vykonávat své úkoly.

Uprázdňené služby a sesazení

Článek 16

1. Jestliže se kvůli překážce trvalého charakteru uprázdní služba generálního ministra, přebírá zástupce ministra jeho službu do konce období, na které byl ministr zvolen (srov. GK 81.1).

2. Na místo zástupce ministra zvolí předsednictvo mezinárodní rady SFR

jednoho ze svých členů s platností do příští volební generální kapituly (srov. *GK 81.2*).

3. Jestliže se uprázdní služba člena předsednictva, toto zvolí jednoho z členů mezinárodní rady ze stejné oblasti s platností do příští volební generální kapituly (srov. *GK 81.3*).

4. V případě závažného zanedbání ze strany člena předsednictva, zahájí generální ministr s dotyčným bratrským rozhovor, a je-li to nutné, postará se se souhlasem předsednictva, vyjádřeným v tajném hlasování, o jeho sesazení (srov. *GK 84.3*).

5. Jedná-li se o generálního ministra, projeví členové předsednictva své obavy v bratrském rozhovoru s ním. Jestliže toto nepřinese pozitivní výsledek, požádají členové předsednictva o zákrok konferenci generálních ministrů prvního řádu a TOR formou pastorační vizitace, a je-li to nutné, navrhnou sesazení generálního ministra (srov. *GK 84.1 a 5*).

GENERÁLNÍ MINISTR A ZÁSTUPCE GENERÁLNÍHO MINISTRA

Úkoly generálního ministra

Článek 17

1. Generální ministr SFŘ je viditelným a účinným znamením jednoty a společenství Sekulárního františkánského řádu.

2. Kromě toho, co je uvedeno v čl. 74.2 Generálních konstitucí, je úkolem generálního ministra:

a. zastupovat SFŘ u Svatého stolce, kromě toho, co je uvedeno v čl. 87.2 Generálních konstitucí;

b. dbát na to, aby byly vykonávány úkoly svěřené členům předsednictva;

c. svěřovat sekretariátu pověření nezbytná pro uskutečňování rozhodnutí předsednictva a generální kapituly v mezích vlastní odpovědnosti sekretariátu;

d. předkládat generální kapitule zprávu o situaci řádu na celosvětové

úrovni, zprávu o činnosti mezinárodní rady SFŘ a předsednictva i o stavu financí.

Úkoly zástupce generálního ministra

Článek 18

Úkolem zástupce generálního ministra je:

- a. spolupracovat v bratrském duchu s generálním ministrem a podporovat ho při vykonávání jeho služby;
- b. vykonávat činnosti, kterými ho pověřila kapitula a/nebo předsednictvo;
- c. zastupovat generálního ministra v jeho kompetencích a odpovědnosti v případě ministrovy nepřítomnosti nebo jeho dočasné neschopnosti;
- d. převzít službu generálního ministra, když se tato uprázdní (*GK 81.1*).

SEKRETÁŘ A SEKRETARIÁT

Článek 19

1. Mezinárodní rada má svůj vlastní sekretariát. Jeho strukturu a sídlo v Římě určuje předsednictvo s ohledem na praktické potřeby.

2. Sekretariát je svěřen do péče generálního sekretáře. Sekretariát vykonává obvyklé administrativní činnosti pod vedením generálního ministra a/nebo určeného člena předsednictva a uchovává akta generálních kapitul, zápisy ze zasedání předsednictva a dokumenty i archiv Sekulárního františkánského řádu.

3. Generální sekretář je profesní sekulární františkán, který není členem mezinárodní rady SFŘ. Jmenuje ho předsednictvo a odpovídá:

- a. za zajištění stálého spojení s generálním ministrem a členy předsednictva s využitím nejrychlejších způsobů komunikace (telefon, fax, elektronická pošta apod.);
- b. za vypracování zápisů ze zasedání předsednictva a jejich rozeslání příslušným adresátům;
- c. za udržování aktualizovaného archivu řádu;
- d. za sdělování nejvýznamnějších událostí národním bratrským společenstvím, církevním a/nebo státním institucím;

e. za plnění ostatních úkolů, které mu byly svěřeny.

4. Generální sekretář si může po konzultaci s generálním ministrem vybrat ze členů Sekulárního františkánského řádu dobrovolníky, kteří by mu pomáhali při plnění jeho úkolů. Je-li to nutné, může požádat předsednictvo o jednoho nebo více techniků.

5. Generální sekretář je oprávněn proplácet výdaje ve výši fixní částky určené předsednictvem.

POKLADNÍK A HOSPODÁŘSKÁ KOMISE

Článek 20

1. Ke správě financí a majetku mezinárodního bratrského společenství jmenuje předsednictvo mezinárodní rady SFŘ pokladníka a ustaví hospodářskou komisi, jejímž členem je pokladník z práva samého.

2. Pokladník je profesní sekulární františkán, který splňuje odborné předpoklady a který není členem mezinárodní rady SFŘ. Jmenuje ho předsednictvo a odpovídá:

a. za správu generálního fondu mezinárodní rady SFŘ pod vedením předsednictva;

b. za provádění bankovních operací na účtu a za podepisování šeků a bankovních příkazů po dohodě s generálním ministrem nebo s jiným k tomu určeným sekulárním členem předsednictva;

c. ve spolupráci s generálním sekretářem za požádání o roční příspěvek od národních rad;

d. za předložení zprávy o příjmech a výdajích za předcházející období vždy každý rok na prvním zasedání předsednictva;

e. za přípravu zprávy o příjmech a výdajích za uplynulé tříletí pro generální kapitulu;

f. za požádání předsednictva o přidělení jednoho či více odborníků pro práce spojené s vedením účetnictví, je-li to nutné.

3. Předsednictvo podnikne vhodné kroky pro pojištění pokladníka proti rizikům spojeným se správou fondů mezinárodní rady SFŘ.

4. Pokladník je oprávněn proplácet výdaje ve výši fixní částky určené předsednictvem.

Článek 21

Hospodářská komise je odpovědná:

- a. za přípravu tříletého rozpočtu, který musí být schválen generální kapitulou;
- b. za porovnání ročních výdajů s rozpočtem, za informování předsednictva o případných rozdílech a za návrh praktických řešení;
- c. za prostudování výsledků kontroly stavu financí a majetku mezinárodního bratrského společenství společně s účetním určeným generálním ministrem, který je předkládá, aby s těmito výsledky mohla být seznámena generální kapitula (srov. GK 74.2k).

Finanční příspěvky

Článek 22

1. Národní rady a bratrská společenství SFŘ musí mít na paměti a musí plnit to, co je uvedeno v čl. 25 Řehole a v čl. 30 Generálních konstitucí, pro zajištění potřeb mezinárodního bratrského společenství.

2. K pokrytí výdajů na činnost předsednictva a sekretariátu musí být pokladně mezinárodní rady SFŘ uhrazena minimální částka ročního příspěvku na člena během prvního pololetí občanského roku, aniž by se tím vylučovaly další příspěvky podle možností jednotlivých národních rad a v duchu přerozdělování dober.

3. Předsednictvo mezinárodní rady SFŘ podporuje a zřizuje fondy solidarity na pomoc národním bratrským společenstvím ve zvláštních a/nebo naléhavých potřebách.

BRATRSKÁ A PASTORAČNÍ VIZITACE

Článek 23

1. Bratrské vizitace a pastorační vizitace se konají v duchu Řehole a podle pokynů Generálních konstitucí (čl. 87.2; 94; 95), těchto stanov a Stanov

pro duchovní a pastorační asistenci SFŘ.

2. Aby jak bratrská, tak i pastorační vizitace zdárně proběhly, vizitátoři je takto předem připraví:

- a. Převezmou ze sekretariátu kopie zpráv o předchozích vizitacích a všechny další důležité informace.
- b. Oznámi dotyčným radám předmět a program vizitace.
- c. Vyžádají si od rady národního bratrského společenství předběžnou zprávu o aktuální situaci jejich bratrského společenství.
- d. Budou vstřícní vůči návrhům dotyčného bratrského společenství.

3. Vizitátor vypracuje zprávu o vizitaci i se svými doporučeními, a to zpravidla v průběhu dvou měsíců od jejího vykonání, a adresuje ji dotyčné radě a předsednictvu. Jestliže nejsou zprávy připraveny společně, musí si je bratrský a pastorační vizitátor navzájem předat a včas je uložit do archivu sekretariátu.

4. Vizitátor nemůže učinit rozhodnutí ve věcech, které podle směrnic Generálních konstitucí a těchto stanov vyžadují kolektivní rozhodnutí předsednictva. V takovém případě informuje předsednictvo a, je-li to nutné, vizitace zůstává otevřená.

5. Po uplynutí přiměřené doby požádá předsednictvo vizitovanou radu o zprávu o usneseních a rozhodnutích učiněných v důsledku vizitace.

PLATNOST A ZMĚNY STANOV

Článek 24

1. Stanovy mezinárodního bratrského společenství nabývají platnosti od chvíle, kdy byly schváleny generální kapitulou (srov. *GK* 6.1).

2. Stanovy mezinárodního bratrského společenství mohou být upraveny generální kapitulou na základě návrhu předsednictva nebo třetiny kapitulářů¹.

1 Kapitulář je účastník kapituly s hlasovacím právem.

Stanovy Národního bratrského společenství Sekulárního františkánského řádu v České republice

DEKRET

Předsednictvo Mezinárodní rady Sekulárního františkánského řádu prozkoumalo “Stanovy Národního bratrského společenství SFŘ v České republice” předložené ke schválení a shledalo, že jsou v souladu s legislativou Sekulárního františkánského řádu a odpovídají potřebám života sekulárních františkánů.

Proto tímto dekretem Předsednictvo **schvaluje a potvrzuje** Stanovy Národního bratrského společenství v České republice podle textu schváleného a předloženého jeho národní radou.

Konečný text datovaný 8. dubna 2006 bude uchováván v archívu Národního bratrského společenství SFŘ v České republice a v archívu Sekretariátu CIOFS (Mezinárodní rady Sekulárního františkánského řádu).

V Římě, 13. června 2006

Encarnación del Pozo, generální ministryně SFŘ

I.

Preamble

1. Sekulární františkánský řád (SFŘ), latinský název ORDO FRANCISCANUS SAECULARIS (OFS), je v katolické církvi veřejným sdružením věřících členěným na bratrská společenství (fraternity) různých úrovní, každé se svou vlastní právní subjektivitou v církvi. Mezinárodní bratrské společenství je identické s celým SFŘ. Dále to jsou bratrská společenství místní, oblastní a národní. SFŘ se řídí obecnými předpisy kanonického práva i svým vlastním právem: *Řeholí, Generálními konstitucemi, Rituálem* a vlastními stanovami.
2. Činnost SFŘ byla v ČSR obnovena a schválena Ministerstvem kultury ČSR pod č.j. 6764/90 ze dne 15. května 1990 a jako právnická osoba, která je součástí římskokatolické církve, byl SFŘ dne 30. října 1996 zařazen do části B Rejstříku právnických osob podle zák. č. 308/1991 Sb., o svobodě náboženské víry a postavení

církví a náboženských společností. Českým statistickým úřadem mu bylo přiděleno identifikační číslo 00676560.

3. V České republice je SFŘ nástupcem Třetího řádu sv. Františka a je členěn na národní bratrské společenství, které je identické se SFŘ v České republice, a jednotlivá místní bratrská společenství SFŘ.
4. *Stanovy Národního bratrského společenství SFŘ v České republice* (dále *Národní stanovy*) vycházejí ze specifických podmínek a potřeb uspořádání života v Národním bratrském společenství SFŘ v České republice (dále národní bratrské společenství – NBS) a z norem *Generálních konstitucí SFŘ* (dále *Konstituce - GK*), *Řehole*, církevního práva a práva ČR, přičemž nesmějí být v rozporu s těmito normami. Národní bratrské společenství se *Národními stanovami* řídí po jejich schválení Předsednictvem Mezinárodní rady SFŘ, kterému *Národní stanovy* předloží ke schválení národní rada po jejich přijetí národní kapitulou.

II.

Místní bratrské společenství SFŘ

II.1. Vznik a zánik místního bratrského společenství

1. Místní bratrské společenství (dále MBS) kanonicky ustavuje kompetentní vyšší řeholní představený, po předchozí konzultaci s národní radou a ve spolupráci s ní, na písemnou žádost zainteresovaných bratří a sester zaslou národní radě (dále NR). Pro kanonické ustavení MBS mimo domy nebo kostely františkánských řeholníků Prvního řádu je nezbytný písemný souhlas místního ordináře.
2. Zaslou žádost o ustavení MBS s osobními daty a podpisy nejméně pěti členů s trvalou profesí předá NR se svým stanoviskem kompetentnímu vyššímu řeholnímu představenému.
3. Aby bylo ustavení MBS platné, musí mít MBS nejméně pět členů s

trvalou profesí. Akta o přijetí a profesi těchto prvních bratří a sester a dekret o kanonickém ustavení musejí být uschovány v archivu MBS.

4. MBS animuje a vede rada s ministrem, kteří jsou zvoleni profesními členy bratrského společenství. Pouze v mimořádných případech a v první fázi jejich ustavování mohou existovat MBS bez řádné rady. V těchto případech NR na sebe přebírá na dobu nezbytně nutnou animaci a vedení MBS k zajištění začátku jeho [činnosti], formace animátorů a provedení voleb.
5. Pastorační péči o MBS zajišťuje františkánský řeholní řád, který jej kanonicky ustavil. Do pastorační péče jiného františkánského řeholního řádu může MBS přejít na návrh MBS nebo Konference národních duchovních asistentů schválený NR a kompetentními vyššími řeholními představenými zainteresovaných františkánských řeholních řádů.
6. Klesne-li počet členů MBS s trvalou profesí pod pět, navrhne NR kompetentnímu vyššímu řeholnímu představenému, aby prohlásil, že MBS zaniklo. Podrobný postup, přijatý po dohodě s kompetentními vyššími řeholními představenými, upraví směrnice NR.

II.2. Život místního bratrského společenství

1. Místní bratrské společenství je základní buňkou SFŘ, ve které bratři a sestry ožívují své františkánské povolání a posilují svůj apoštolský život dle *Řehole* a *Generálních konstitucí*. Je výsadním místem pro rozvíjení řádového života a společenství mezi členy i cítění s církví. Za tím účelem se MBS schází na shromáždění nejméně jednou za měsíc.
2. Každé tři roky na volební kapitule volí MBS ministra a radu MBS dle ustanovení GK a stanov. Doporučuje se, aby MBS jednou ročně slavilo výroční kapitulu, na které zhodnotí svou činnost za uplynulý

rok a stanoví výhled činnosti na rok příští.

3. V MBS mají aktivní volební právo, tedy mohou volit, a pasivní volební právo, tedy mohou být zvoleni, všichni členové s trvalou profesí. Členové s dočasnou profesí mají pouze aktivní volební právo. Volby jsou tajné.
4. Pro volební kapitulu připraví rada, dle návrhů členů MBS a se souhlasem navrhovaných kandidátů, seznam kandidátů na jednotlivé služby v nové radě MBS. Termín volební kapituly nahlásí ministr MBS nejméně 90 dnů předem NR. Ministr MBS je povinen nejpozději 30 dnů před slavením volební kapituly informovat o době a místě jejího slavení všechny členy MBS s volebním právem.
5. Volební kapitule MBS předsedá národní ministr nebo jeho delegát, který potvrzuje volby. Národní ministr nebo jeho delegát nemůže předsedat volbám v MBS, jehož je členem. O zvolení rozhoduje většina platných hlasů členů s [aktivním] volebním právem přítomných na volební kapitule dle čl. 78 GK, ve stanovených případech kvalifikovaná většina (dle čl. 79 GK). K platnosti volební kapituly je nutná účast alespoň 1/4 členů MBS s [aktivním] volebním právem.
6. Rada předkládá volební kapitule zprávu o hospodaření a životě MBS za období své služby. Ke zprávě přednesou své stanovisko revizoři účtů, kteří prověřili stav financí a trvalého majetku MBS. Skupinu revizorů účtů (nejméně dva) určí shromáždění MBS nejpozději 30 dnů před konáním volební kapituly. Revizorem účtů nemůže být ministr, zástupce ministra a pokladník MBS.
7. V radě MBS se obsazují tyto služby: ministr, zástupce ministra, sekretář, pokladník a formátor (magistr formace). Podle potřeb se může rada rozšířit o další služby. Duchovní asistent MBS je členem jeho rady, nehlasuje o ekonomických záležitostech MBS a nevolí při volební kapitule MBS. Rada rozhoduje většinou hlasů přítomných členů, každý člen rady má jeden hlas. Rada je schopna rozhodování,

je-li přítomna nadpoloviční většina členů. Rozhodování musí být přítomen ministr nebo jeho zástupce. Rada plní úkoly stanovené GK, stanovami a *Řeholí*.

8. Jestliže se uprázdnil služba ministra nebo jeho zástupce, postupuje se dle čl. 81 GK. Při uprázdnění služby člena rady volí nového člena rady ze členů MBS s trvalou profesí rada MBS. Volba je po souhlasu člena se zvolením platná do příští volební kapituly.

II.3. Přijetí do SFŘ

1. Záměnce o přijetí do SFŘ prochází obdobím iniciace [období seznamování s řádem] jako uchazeč o členství (dále uchazeč), obdobím počáteční formace (noviciát) jako kandidát profese (novic) a řadovou profesí, kterou kandidát profese získává plné členství v SFŘ.
2. Období iniciace slouží k vzájemnému poznání mezi MBS a uchazečem, k seznámení uchazeče s františkánskou spiritualitou, s životem a učením sv. Františka z Assisi i s *Řeholí SFŘ* a k ověření pravosti povolání k životu v bratrském společenství dle františkánské evangelní cesty.
3. Formátor vyučuje a vede uchazeče v období iniciace k naplnění jejího cíle za pomoci ostatních členů MBS s trvalou profesí.
4. Žádost o přijetí do SFŘ předkládá uchazeč ministrovi MBS písemně, po projití obdobím iniciace, které trvá jeden až dva roky.
5. O žádosti uchazeče rozhoduje rada MBS společně. Nejpozději do 60 dnů od předložení žádosti sdělí uchazeči své rozhodnutí a informuje o tom MBS.
6. Podmínky přijetí jsou: minimální věk 18 let, katolická víra, přijatá svátost křtu a biřmování, život ve spojení s církví, dobrá morálka, jasná znamení povolání, projití obdobím iniciace.

7. V případě [kladného] rozhodnutí [rady] o přijetí uchazeče do řádu jako kandidáta profese se má konat obřad přijetí podle *Rituálu*. Přijetí se zaznamená v registru členů a kandidátů profese MBS. Zamítne-li rada žádost uchazeče o přijetí nebo uchazeč po projití obdobím iniciace nepožádá o přijetí do SFŘ, probere rada s uchazečem v bratrském dialogu důvody vzniklého stavu a po zvážení situace prodlouží období iniciace nebo rozhodne, že uchazeč přestává být uchazečem, doporučí mu jinou formu účasti na františkánské spiritualitě a informuje o tom MBS.
8. Po přijetí prochází kandidát profese obdobím počáteční formace, jehož účelem je vyvrání povolání, získání zkušeností z evangelního života v bratrském společenství a lepší poznání řádu. K tomu slouží četba a meditace Písma svatého, poznávání osobnosti a spisů sv. Františka, františkánské spirituality, studium *Řehole*, *Konstitucí* a stanov. Nezbytným předpokladem k uvedení do společné modlitby a života bratrského společenství je účast kandidáta profese na setkáních MBS. Období počáteční formace trvá jeden až tři roky. O jeho délce rozhoduje rada MBS.
9. Za počáteční formaci je zodpovědný sám kandidát [profese], celé bratrské společenství, rada s ministrem, formátor a duchovní asistent, přičemž pamatují na to, že základním činitelem formace je Duch Svatý, a vždy se snaží s ním spolupracovat. Proces formace musí pokračovat celý život.
10. Po uplynutí období počáteční formace kandidát [profese] písemně požádá ministra MBS o složení profese. Rada MBS rozhodne po vyslechnutí formátora a duchovního asistenta tajným hlasováním o přípuštění [kandidáta profese] k profesi. Nejpozději do 60 dnů od podání žádosti kandidáta [profese] mu rada oznámí své rozhodnutí a informuje o něm MBS. Minimální věk pro složení trvalé profese je 21 let.
11. Nepožádá-li kandidát [profese] o složení profese po uplynutí

období počáteční formace nebo rada nepřipustí kandidáta [profese] k profesi, probere rada s kandidátem profese v bratrském dialogu důvody vzniklého stavu a po zvážení situace prodlouží období počáteční formace nebo rozhodne, že kandidát [profese] nesplňuje podmínky pro pokračování v počáteční formaci, z této ho propustí a doporučí mu jinou formu účasti na františkánské spiritualitě. O svém rozhodnutí informuje MBS a NR se stručným zdůvodněním. Propuštěním z počáteční formace je kandidátu [profese] ukončeno členství [v řádu].

12. Profese je slavnostním církevním úkonem, kterým kandidát [profese] obnovuje své křestní sliby a veřejně stvrzuje své rozhodnutí žít evangelium ve světě podle příkladu sv. Františka a podle *Řehole SFŘ*.
13. Profesi přijímá jménem církve a SFŘ ministr MBS, v jeho nepřítomnosti zástupce ministra. Obřad [profese] se koná podle *Rituálu*. Trvalé profesi může předcházet dočasná profese, obnovovaná po roce. Celková doba dočasné profese nesmí překročit tři roky. Trvalá i dočasná profese se zaznamená v registru členů a kandidátů profese MBS.
14. Vnější znamením příslušnosti k řádu je znak Tau, členem viditelně nošený jako odznak nebo přívěsek.

II.4. Účast na životě místního bratrského společenství

1. Každý bratr a sestra se aktivně účastní života MBS dle svých možností a schopností, postavení v řádu i ve světě, osobního stavu a potřeb i zájmů bratrského společenství a jeho členů.
2. Bratrské společenství musí nabízet svým členům příležitost k setkání prostřednictvím společných schůzek pro růst a rozvoj jejich františkánského způsobu života dle *Řehole*, *Konstitucí* a stanov. Rada MBS se aktivně stará o duchovní růst jeho členů, informuje o konání exercicií a podporuje účast členů [MBS] na nich, eventuálně

nabízí i jiné formy duchovní obnovy. Rada MBS také odpovídá za formaci členů MBS.

3. Bratři a sestry odpovídají společně za život bratrského společenství, ke kterému patří, i za život SFŘ jako organické jednoty všech bratrských společenství po celém světě.
4. MBS nechává za zemřelé bratry a sestry sloužit mši sv. alespoň jedenkrát ročně.
5. V rodinném duchu ať každý bratr a sestra přispívá podle svých možností do pokladny MBS ke krytí finančních prostředků pro život MBS a pro jeho náboženskou, apoštolskou a charitativní činnost. Podobně ať se bratři a sestry postarají o financování a také o jiné způsoby podpory aktivit a činnosti bratrských společenství vyšší úrovně i jejich rad.

III.

Národní bratrské společenství SFŘ v České Republice

III.1. Vznik národního bratrského společenství

1. Národní bratrské společenství, které je organickou jednotou místních bratrských společenství SFŘ v ČR, bylo ve smyslu čl. 65 GK ustaveno Předsednictvem Mezinárodní rady SFŘ dekretem ze dne 24. června 1995. Je animováno a vedeno národní radou a národním ministrem dle *Konstitucí, Řehole a Národních stanov*. Sídlem NBS je Kapucínské náměstí 5, Brno. Sídlo sekretariátu NR určuje národní rada.
2. Národního ministra a volené členy NR volí volební národní kapitula způsobem stanoveným GK a ti po svém zvolení plní úkoly stanovené *Konstitucemi, Národními stanovami* a národní kapitulou. Zákonným zástupcem NBS je národní ministr.

III.2. Národní kapitula

1. Reprezentativním orgánem bratrských společenství, která existují v rámci NBS, s legislativní a volební pravomocí i s právem rozhodnout je národní kapitula, která v souladu s *Řeholí a Konstitucemi* může činit legislativní rozhodnutí platná pro její národní teritorium, tj. Českou republiku.
2. Národní kapitulu svolává národní ministr jako volební národní kapitulu k provedení voleb národního ministra a členů NR, volených z řad sekulárních františkánů z českého NBS; nebo jako nevolební národní kapitulu k rozhodnutí o věcech závažných pro život NBS. Volební národní kapitulu svolává každé tři roky, nevolební národní kapitulu na doporučení NR nebo na žádost MBS, jejichž členové představují nejméně 1/3 sekulárních františkánů s trvalou profesí v NBS. Volební národní kapitule předkládá NR zprávu o hospodaření a životě NBS za období své služby. Zpráva obsahuje i výsledek prověření stavu financí a trvalého majetku NBS dle bodu 2.1) čl. 66 GK.
3. Svolání národní kapituly spolu s jejím programem vyhlašuje národní ministr po projednání v NR písemně všem místním bratrským společenstvím nejméně 60 dnů před jejím konáním. Současně se místním bratrským společenstvím zašlou i příslušné podklady projednané NR.
4. Místní bratrská společenství vysílají na národní kapitulu své delegáty, řádně zvolené na shromáždění MBS. Delegátem může být pouze člen MBS s trvalou profesí, který se svým zvolením souhlasí. Ministr MBS má právo být delegátem na národní kapitulu, pokud nesouhlasí s delegací, přechází toto právo na jeho zástupce. Maximální počet delegátů z jednotlivých místních bratrských společenství včetně delegovaného ministra (zástupce ministra) je určen počtem jejich členů s trvalou a dočasnou profesí:
MBS s 5 – 9 členy = 1 delegát
10 – 15 členy = 2 delegáti
16 – 25 členy = 3 delegáti

26 – 35 členy = 4 delegáti

MBS nad 35 členů = 4 delegáti a na každých započatých 15 členů nad 35 jeden další delegát

MBS může zvolit současně s delegáty za stejných podmínek jednoho náhradníka pro nahrazení kteréhokoli zvoleného delegáta, který se nemůže na národní kapitulu dostavit. Nastane-li taková situace, stává se náhradník delegátem namísto něho.

5. Ministr MBS zašle NR nejpozději 20 dnů před konáním národní kapituly jmenný seznam delegátů národní kapituly a jméno náhradníka. Dále uvede počet členů MBS s trvalou a dočasnou profesí, a v případě volební kapituly přiloží návrh kandidátů na služby v NBS, pokud MBS kandidáty navrhuje. K návrhům kandidátů na služby v NBS přiloží jejich písemné prohlášení, že v případě zvolení službu přijmou.
6. Národní kapitulu tvoří její účastníci s hlasovacím právem a bez hlasovacího práva. Účastníky s hlasovacím právem pro volby a rozhodování jsou zaregistrovaní delegáti MBS a sekulární členové odstupující NR včetně národního ministra. Registrace končí zahájením národní kapituly. O pozdější registraci delegátů, kteří se dostavili na národní kapitulu po jejím zahájení, rozhoduje národní kapitula. Účastníky s hlasovacím právem jsou rovněž národní duchovní asistenti, nemají však hlasovací právo při volbách a při rozhodování o ekonomických záležitostech. Volby jsou tajné a pasivní volební právo mají všichni členové NBS s trvalou profesí. Národní ministr se souhlasem NR zve na národní kapitulu hosty jako další účastníky bez hlasovacího práva.
7. Národní kapitula je usnášeníschopná a může konat platné volby, je-li jednání přítomna nadpoloviční většina těch, kdo mají [aktivní] volební právo. Počet těch, kdo mají [aktivní] volební právo, je roven celkovému počtu delegátů stanovených podle čl. III.2.4, kteří byli nahlášeni NR podle čl. III.2.5 těchto stanov, zvětšenému o celkový počet členů odstupující NR. Při volbách a rozhodování o ekonomických záležitostech se do tohoto počtu nezapočítávají

národní duchovní asistenti. Volba nebo rozhodnutí jsou platné, získají-li při dodržení stanovených podmínek potřebnou většinu hlasů přítomných účastníků s hlasovacím právem na usnášenischopné kapitule. K přijetí rozhodnutí stačí nadpoloviční většina. Každý účastník s hlasovacím právem má jen jeden hlas. Národní kapitula schvaluje program jednání a rozhoduje o přednesených návrzích účastníků. Předsedá jí národní ministr nebo jím pověřený člen NR, pokud se jedná o volební národní kapitulu, platí čl. 76 GK. Rozhodnutí národní kapituly je závazné pro celé NBS.

8. Kandidáty na služby v NBS - národního ministra a volené členy NR - mohou navrhopvat MBS, NR a členové NBS s profesí přítomní na kapitule pouze s písemným souhlasem navrhovaného kandidáta. Návrhy kandidátů na jednotlivé služby předkládají oprávnění účastníci nejpozději do zahájení jednotlivých voleb. Volby se zahajují modlitbou dle *Rituálu*.
9. Kandidáti na služby i ti, kdo je navrhují, si musí být vědomi, že služba je zodpovědným úkolem, který vyžaduje schopnost rozhodovat se ze znalostí věci a ochotu věnovat službě potřebný čas a úsilí. Proto se ke kandidatuře velmi doporučuje i souhlas manželského partnera kandidáta, pokud kandidát žije v manželství.
10. Volby kandidátů do služeb probíhají dle pravidel stanovených *Konstitucemi, Národními stanovami* a volebním řádem, schváleným stávající národní kapitulou, který tato pravidla pouze doplňuje o technické podrobnosti způsobu voleb.

III.3. Národní rada a národní ministr

1. Národní rada a národní ministr ve vzájemné součinnosti a spoluodpovědnosti za animaci a vedení NBS koordinují a usměrňují život NBS k plnění *Řehole SFŘ* a GK. V Mezinárodní radě SFŘ zastupuje NBS člen NR zvolený za tím účelem volební národní kapitulou.

2. Národní rada má celkem 11 členů. Jsou to národní ministr a 7 dalších sekulárních františkánů zvolených do služeb: zástupce národního ministra, sekretáře, formátora, hospodáře (ekonoma), člena mezinárodní rady a dalších členů plnících dlouhodobější úkoly dle potřeby NR a NBS. Dále to jsou tři národní duchovní asistenti z Prvního řádu (Řád menších bratří konventuálů – OFMConv., Řád menších bratří františkánů – OFM a Řád menších bratří kapucínů – OFMCap.), kteří jsou ustanoveni do služby v NR příslušnými provinciálly a tvoří Konferenci národních duchovních asistentů. Svou službu vykonávají kolegiálně podle *Stanov pro duchovní a pastorační asistenci v SFŘ* a *Doplňku pro ČR Stanov pro duchovní a pastorační asistenci v SFŘ*.
3. Národní rada rozhoduje hlasováním, kdy každý člen má jeden hlas. Při jednání o finančních záležitostech národní duchovní asistenti nehlasují. Pro přijetí rozhodnutí je třeba většiny hlasů přítomných hlasujících členů NR, nejméně ale čtyři hlasy. Hlasování je platné, proběhlo-li za přítomnosti národního ministra nebo jeho zástupce.
4. Zasedání NR svolává národní ministr nejméně čtyřikrát v kalendářním roce, předsedá mu a určuje jeho program. Na zasedání jednotliví členové NR informují radu o své činnosti, mají právo klást otázky a vyjadřovat se k plnění úkolů NR i jejích členů, podávat návrhy na řešení problémů či vzniklé situace v životě NBS. V případě nepřítomnosti národního ministra plní jeho práva a povinnosti zástupce národního ministra.
5. Různé oblasti života a správy NBS může NR podrobněji upravit závaznými směrnicemi v souladu s *Řeholí, Konstitucemi a Národními stanovami*. Národní ministr dbá na to, aby tyto směrnice a rozhodnutí rady byly uvedeny do praxe.
6. Dojde-li ke změně *Řehole, GK, Stanov Mezinárodního bratrského společenství*, kanonického práva či právních předpisů ČR, v důsledku které se některý bod *Národních stanov* dostane do rozporu

s výše uvedenými normami, má NR právo odstranit tento rozpor úpravou příslušného bodu *Národních stanov*. K úpravě je potřebný souhlas 2/3 členů NR. Úprava platí do nejbližší národní kapituly, která je oprávněna o ní rozhodnout. Její rozhodnutí je následně zasláno ke schválení Mezinárodní radě SFR.

7. Jestliže se uvolní služba národního ministra nebo jeho zástupce, postupuje se dle čl. 81 *Konstitucí*. V případě uvolnění jiné služby volených členů NR volí národní rada nového člena rady do uvolněné služby na dobu do příští volební kapituly z nejméně dvou kandidátů navržených národním ministrem po projednání v radě jejich místních bratrských společenství. Kandidáti musí splňovat podmínky kandidatury stanovené *Národními stanovami*.

III.4. Vizitace

1. Pro oživení evangelního františkánského ducha, zabezpečení věrnosti charismatu a *Řeholi*, poskytnutí pomoci životu bratrského společenství, posílení jednoty řádu a jeho účinnějšího zapojení do františkánské rodiny a do církve se provádějí v místních bratrských společenstvích nejméně jednou za tři roky bratrská a pastorační vizitace dle čl. 92 až 95 GK, které se mohou konat společně.
2. O vizitace žádají NR ministři místních bratrských společenství se souhlasem rady MBS nejméně 90 dnů předem. Sekretariát NR do 30 dnů od obdržení žádosti informuje ministra MBS o určeném vizitátorovi.
3. Přesný termín vizitace sdělí radě MBS vizitátor po vzájemné konzultaci nejpozději 30 dnů předem. Rada MBS připraví zprávu o životě MBS za dobu od předchozí vizitace do současné vizitace se jmenovitým složením rady. Zprávu předá vizitátorovi nejpozději před započítáním vizitace.
4. Do 30 dnů od provedení vizitace podá vizitátor NR písemnou zprávu o jejím výsledku a ta ji do 60 dnů od uskutečnění vizitace zašle

radě MBS, pokud tak neučinil vizitátor.

5. Ve vážných a naléhavých případech nebo v případě, že ministr či rada MBS nepožádají o vizitaci do tří let od poslední vizitace, bratrská i pastorační vizitace může být uskutečněna z podnětu NR či Konference národních duchovních asistentů.

IV.

Správa bratrských společenství

1. Každé bratrské společenství je spravováno (řídí se, hospodaří a vede evidence) dle *Řehole*, GK a stanov v souladu s kanonickým právem a právním řádem České republiky. Podrobnější pravidla pro hospodaření a vedení evidencí v místních bratrských společenstvích stanoví směrnice NR.
2. Národní bratrské společenství vlastní majetek tvořený majetkem ve správě NR a majetkem ve správě MBS. NR a každé MBS eviduje majetek, který má ve své správě, a k tomuto majetku má právo hospodaření. Ve sporných případech rozhoduje o správě i evidenci majetku a právu hospodaření s ním NR, přičemž dbá oprávněných zájmů MBS. Národní bratrské společenství neručí za závazky místních bratrských společenství a místní bratrská společenství neručí za závazky národního bratrského společenství.
3. NR hospodaří dle ročního plánu hospodaření, jehož návrh projedná a schválí do začátku roku, pro který je určen. V průběhu roku může NR rozhodnout o úpravě plánu dle vývoje a potřeb hospodaření. O výsledku hospodaření za uplynulý rok a ročním plánu hospodaření informuje NR jednou ročně MBS.
4. MBS s vlastními stanovami se může stát osobou s právní subjektivitou i mimo církve na základě své odůvodněné písemné žádosti podané NR, která s ní vysloví souhlas nebo ji zamítne. Po souhlasu NR podá národní ministr v souladu s čl. 54 GK návrh na registraci MBS jako útvaru NBS s právní subjektivitou dle práva ČR se stanoveným

rozsahem práv a určením osoby oprávněné jménem MBS jednat.

V.

Otevřenost františkánského charismatu

V.1. Františkánská mládež

1. SFŘ vítá veškeré iniciativy mladých, kteří se cítí být voláni Duchem Svatým k tomu, aby zakusili křesťanský život v bratrském společenství mladých ve světle poselství sv. Františka z Assisi.
2. Bratrská společenství SFŘ vhodnými způsoby podporují a rozvíjejí zájem mládeže o františkánskou spiritualitu.

V.2. Přidružení k SFŘ

1. Mnohým, kteří se cítí být povoláni spojit svůj život se životem sv. Františka, brání rozličné překážky přijmout plné členství v SFŘ. Takovým dávají GK v článku 53.5 a 103 možnost podílet se na životě a činnosti SFŘ.
2. Způsob účasti na životě a činnosti místních bratrských společenství SFŘ stanoví v souladu se směrnicemi Předsednictva Mezinárodní rady SFŘ směrnice NR.

V.3. Přátelé sv. Františka

1. V duchu křesťanského ekumenismu a v duchu dialogu s osobami náležejícími k jiným náboženstvím může MBS založit a vést vlastní Klub přátel sv. Františka (KPSF).
2. NR směrnicí upraví podmínky pro založení a vedení KPSF.

VI.

Závěrečná ustanovení

Dnem, kterým nabudou účinnost tyto *Stanovy Národního bratrského společenství Sekulárního františkánského řádu v České republice*, končí platnost *Stanov Sekulárního františkánského řádu v České republice* schválených národní kapitulou dne 30. listopadu 1996 a Mezinárodní radou SFŘ dne 12. ledna 1998.

Přijato národní kapitulou dne 8. května 2002

Upraveno a schváleno Národní radou SFŘ v ČR na základě připomínek právní komise Předsednictva Mezinárodní rady SFŘ dne 8. dubna 2006.

Schváleno Předsednictvem Mezinárodní rady SFŘ dne 13. června 2006.

Tyto *Národní stanovy* nabývají účinnosti dnem schválení Předsednictvem Mezinárodní rady SFŘ.

Rituál

Sekulárního františkánského řádu

Tento český text schválila podle čl. II.4-6 Rituálu SFŘ Národní rada SFŘ v ČR na svém zasedání v Brně dne 25.2.2006. Vychází z anglického textu Rituálu SFŘ schváleného Posvátnou kongregací pro svátosti a Boží kult dne 5.8.1985 s přihlédnutím k latinskému textu Rituálu SFŘ, který byl schválen stejnou kongregací 9.3.1984. Rituál je doplněn o dodatky a vysvětlující poznámky, které vycházejí z anglického vydání Rituálu SFŘ v St. Anthony Messenger Press, 1985, USA (v textu vyznačeny odlišným typem písma).

Provincie bratří františkánů

č.j.: 89/06

Potvrzují, že český překlad Rituálu Sekulárního františkánského řádu souhlasí s anglickým textem schváleným 5.8.1985 Posvátnou kongregací pro svátosti a Boží kult.

V Praze 6. června 2006
P. Jan Maria Vianney Dohnal OFM

provinční ministr

Posvátná kongregace
pro svátosti a Boží kult

Č. prot. CD 1613/83

Františkánským rodinám
Sekulárního františkánského řádu

Na žádost nejdůstojnějšího Otce Josefa Angula, generálního ministra Třetího řeholního řádu sv. Františka, podanou jménem generálních ministrů františkánských rodin a Mezinárodní rady Sekulárního františkánského řádu a obsaženou v listině vydané dne 5. října 1983, a na základě pravomocí udělených této Posvátné kongregaci papežem Janem Pavlem II. rádi schvalujeme a potvrzujeme text Rituálu Sekulárního františkánského řádu, vyhotovený v latinském jazyce a připojený k tomuto dekretu.

V textu vydaném tiskem ať je zmínka o schválení uděleném Apoštolským stolcem. Kromě toho ať jsou dva výtisky tohoto textu poslány této Posvátné kongregaci.

At' nestojí v cestě žádné překážky.

Dáno v sídle Posvátné kongregace pro svátosti a Boží kult dne 9. března 1984 v jubilejním roce vykoupení lidského pokolení.

Josef kardinál Casoria

prefekt

Vergilius Noè

titulární arcibiskup

vonkarienský, sekretář

Anglický překlad byl schválen Posvátnou kongregací pro svátosti a Boží kult dne 5. srpna 1985 pod č. prot. 956/85.

Vergilius Noè

titulární arcibiskup

vonkarienský, sekretář

Část I
OBŘADY PRO VSTUP
DO SEKULÁRNÍHO FRANTIŠKÁNSKÉHO ŘÁDU

Úvodní poznámky

I. O povaze profese v Sekulárním františkánském řádu

1. Mnoho mužů a žen, žijících v manželství i svobodných, a mnoho diecézních duchovních je povoláno Bohem na cestu dokonalosti evangelního života podle příkladu a způsobu života svatého Františka z Assisi. Jsou povoláni také k tomu, aby měli účast na jeho charismatu a zpřítomňovali jej ve světě. Tím, že vstupují do Sekulárního františkánského řádu, slibují následovat Ježíše Krista a žít evangelium v bratrském společenství (ve fraternitě). Tak se na nich projevuje neocenitelný dar křtu, který se v nich stále plněji a plodněji uskutečňuje.

2. Církev si vždy velice vážila tohoto způsobu života, který probouzel Duch Svátý „k prospěchu církve a lidské společnosti.“¹ Prostřednictvím řeholí, které schvalovali papežové Mikuláš IV., Lev XIII. a Pavel VI., dbala na to, aby se tento způsob života vhodně přizpůsoboval potřebám a očekáváním církve ve změněných podmínkách doby.

3. Modlitbami a díkyčiněním i tím, že obnovují své rozhodnutí k novému životu, slaví sekulární františkáni, sdružení v bratrských společenstvích a duchovně spojení s celým Božím lidem, tajemství spásy, které nám zjevil a předal Ježíš Kristus.

II. O normativní povaze Rituálu SFŘ a jeho přizpůsobování

4. Konstituce Sacrosanctum Consilium prohlašuje: „Také při úpravě liturgických knih at' je možné uplatnit oprávněné rozdíly a přizpůsobení vzhledem k různým společenstvím, krajům a národům, zvláště v misiích; podmínkou je zachování podstatné jednoty římského ritu“². Podle tohoto kritéria chtějí sekulární františkánská bratrská společenství, rozptýlená po celém světě a vědomá si zvláštní hodnoty své vlastní zkušenosti, pokračovat v každém národě a v každé kultuře

1 Pavel VI., Apoštolský list Seraphicus Patriarcha z 24. června 1978, v AAS 70 (1978) 454 (viz též Řehole SFŘ).

2 II. vatikánský koncil, Konstituce o posvátné liturgii Sacrosanctum Consilium 38.

v uskutečňování tajemství vtěleného Slova, Spasitele všech lidí.

5. Obřady a modlitby, určené pro slavení uvedená v tomto Rituálu, se inspiřují tradicemi sekulárního františkánského bratrského společenství a rituály, které měly různé národy na zkoušku. Tyto obřady a modlitby se mají přizpůsobit mentalitě a různým okolnostem bratrských společenství, rozptýlených po celém světě.

6. Zvláště národním radám přísluší vypracovávat tyto úpravy. Obřady, spojené s přijetím do řádu a s profesí (slibem), je třeba chápat jako závazné, pokud jde o jejich podstatné prvky, jak to bude pro jednotlivé obřady uvedeno.

7. Rituál SFŘ má v každém národě a v každém kulturním prostředí vhodně vyjadřovat dar Ducha i rozhodnutí žít podle evangelia, které je charakteristické pro Sekulární františkánský řád.

To znamená na jedné straně přijetí charakteristických kulturních prvků jednotlivých oblastí a na druhé straně také věrnost povolání k sekulárnímu františkánství a jeho katolicitě, totiž jednotě mezi všemi bratrskými společenstvími a jednotě bratrských společenství s církví.

III. Obřady při jednotlivých etapách života v SFŘ

8. Při začleňování nových bratří a sester a kandidátů profese do Sekulárního františkánského řádu se po období seznamování s řádem a přípravy (období iniciace) postupuje takto: období počáteční formace alespoň jeden rok a slib zachovávat Řeholi (profese) neboli rozhodnutí žít podle evangelia. Těmto základním krokům předchází obřad představení a přivítání uchazeče a je k nim přidána obnova profese, ať již ve formě dočasné profese či oslavy výročí profese.

Celé bratrské společenství je zavázáno podílet se na tomto postupném začleňování.

9. Církev prostřednictvím kněze (duchovního asistenta) a ministra, který reprezentuje bratrské společenství, přijímá rozhodnutí a profesi těch, kteří slibují žít v Sekulárním františkánském řádu a zachovávat jeho Řeholi. Svou veřejnou modlitbou jim vyprošuje Boží pomoc a milost. Uděluje jim své požehnání a spojuje jejich rozhodnutí neboli profesi s eucharistickou obětí.

Obřad představení a přivítání uchazeče

Obřad přivítání na počátku období seznamování s řádem (období iniciace) je prostým mimoliturgickým vyjádřením zájmu bratrského společenství o nově příchozí a vyjádřením podpory při zkoumání jejich povolání do SFŘ. Nekona se při slavení liturgie, ale spíše v té části pravidelného setkání bratrského společenství, která je vyhrazena pro bratrské sdílení.

1. Obřad přijetí do SFŘ

10. Obřad přijetí, který předchází období počáteční formace, má být jednoduchý a prostý. Je vhodné, aby se přijetí do Sekulárního františkánského řádu konalo při bohoslužbě slova a za přítomnosti celého bratrského společenství.

11. Uchazeč má jasně a zřetelně vyjádřit:

a) žádost o přijetí do SFŘ a vůli žít evangelium jako svatý František z Assisi;

b) úmysl v budoucnu se rozhodnout pro tento způsob života za pomoci bratrského společenství a ve spojení i v souladu s celou františkánskou rodinou.

12. Tohoto obřadu se účastní:

a) uchazeči;

b) kněz, který je duchovním asistentem SFŘ nebo představeným řeholní františkánské komunity, se kterou je sekulární bratrské společenství zvláštním způsobem spojeno. Jemu přísluší předsedat liturgickému obřadu. V nutném případě může být delegován jiný kněz;

c) ministr bratrského společenství, který přijímá nové členy jménem rady bratrského společenství.³ Při slavení obřadu má ministr zaujmout náležité místo pro zdůraznění významu své služby;

d) formátor (magistr formace) nebo ten, kdo je pověřený vést formaci;

e) celé místní bratrské společenství.

³ Srov. Řehole SFŘ, čl. 23.

Jestliže ze spravedlivé příčiny se obřad přijetí do řádu slaví bez přítomnosti kněze, předsedá jeho slavení ministr. Ten také přijímá uchazeče do období počáteční formace.

Na znamení radosti a příslibu bratrské podpory může obřadu vstupu předcházet nebo po něm následovat bratrské pozdravení s nově přichozími.

2. Obřad rozhodnutí žít podle evangelia neboli profese

13. Protože profese je svou povahou veřejným církevním úkonem, má se slavit v přítomnosti bratrského společenství. Je vhodné, aby se profese konala při slavení eucharistie nebo alespoň při vhodné bohoslužbě slova.

14. Rozhodnutí žít podle evangelia je svou povahou:

a) obnovou zasvěcení a slibů učiněných při křtu a bířmování. To znamená zasvěcení se Bohu uprostřed jeho lidu se všemi důsledky, které z toho vyplývají: žít ve sjednocení s Bohem a přilnout k jeho plánu spásy prostřednictvím svého zasvěcení, které se má prožívat ve světě;

b) vůlí žít evangelium následováním svatého Františka z Assisi;

c) začleněním do Sekulárního františkánského řádu, který je harmonickou jednotou všech bratří a sester, kteří slibují žít evangelium podle vzoru svatého Františka z Assisi a zůstávají přítom ve svém světském povolání jako laici nebo diecézní duchovní;

d) vůlí žít ve světě a pro svět. Z tohoto hlediska chce být profese evangelním kvasem a také rozhodnutím spolupracovat na budování bratrštějšího světa. Diecézní duchovní pak profesí stvrzují příslušné závazky a sliby svého specifického biskupského, kněžského nebo jáhenského povolání;

e) vůlí žít evangelium po celý život. Tento rozměr je výrazem velkodušnosti spojené s nejhlubšími tajemstvími lidské bytosti. Znamená také přijetí rizik, která jsou nerozlučně spojena s každým tak významným a trvalým lidským svobodným rozhodnutím;

f) vyjádřením důvěry kandidáta, která se opírá o pomoc Řehole SFŘ a bratrského společenství. Vždyť kandidát bude poznávat, jak jej Řehole schválená církví vede a jak mu pomáhá, a bude prožívat radost z

toho, že má účast na společné cestě života podle evangelia s mnoha bratřími a sestrami. Od nich může mnoho získat, ale také jim sám něco dát. Tím, že je začleněn do místního bratrského společenství, které je nedílnou součástí církve, bude také přispívat k obnově celé církve.

15. Prvky, o nichž byla výše řeč, se mají spojit v jediné formuli profese. Mohou však být vyjádřeny také formou dialogu. Některé ze základních pojmů, jako je služba Bohu nebo církvi, nemohou být výslovně vyjádřeny ve formuli profese, protože se během celého obřadu opakují anebo se mohou jistě předpokládat v úkonu, jakým je toto rozhodnutí žít podle evangelia.

16. Rozhodnutí žít podle evangelia přijímá ministr jménem církve a bratrského společenství. Obřadu předsedá kněz jako svědek ze strany církve a františkánské rodiny.

17. Za zcela výjimečných okolností, zvláště při nedostatku kněží, skládají kandidáti svou profesi před bratrským společenstvím. Vyžadují-li to okolnosti, předsedá pak bohoslužbě slova ministr (nebo jiný bratr či sestra). Ministr také přijímá profesi a profesní členové bratrského společenství jsou svědky profese.

3. Obřad roční obnovy rozhodnutí žít podle evangelia neboli obnova dočasná profese

18. Trvalé profesi neboli definitivnímu rozhodnutí může jako příprava předcházet dočasný slib neboli rozhodnutí (dočasná profese). Má se každoročně obnovovat, ne však déle než po tři roky, protože to je příprava na definitivní rozhodnutí.

19. Tato možnost se navrhuje z pedagogických důvodů, zvláště pro usnadnění vhodné a postupné formace i vstupu členů do Sekulárního františkánského řádu. Proto se má tato obnova konat s takovým úmyslem, aby odpovídala účelu této pedagogické přípravy.

20. Obřad roční obnovy profese se může konat při bohoslužbě slova, a to co nejjednodušším způsobem. Čtení a celý obřad at' jsou vhodně uspořádány. Koná-li se obřad při slavení liturgie, může celebrant pronést krátkou homilii.

Obřad při příležitosti výročí profese

Při tomto obřadu se oslavuje věrnost životu podle evangelia a Řehole SFŘ těch členů, kteří si připomínají 25. či 50. výročí trvalé profese v SFŘ. Je to prostý a radostný obřad obvykle včleněný do slavení votivní mše sv. “Na poděkování Bohu” či jiného vhodného liturgického slavení, jak je uvedeno na příslušném místě.

Praktické poznámky

Všechny texty z Písma svatého v tomto Rituálu jsou převzaty z českého liturgického překladu. Texty z Františkánských pramenů jsou převzaty z jejich českého kritického vydání (B. Štivar a kol.: Františkánské prameny I,II a III).

Podle situace a potřeb bratrského společenství se texty z Písma svatého v jednotlivých obřadech mohou nahradit jinými vhodnými či podobnými texty z Dodatku I tohoto Rituálu nebo z mešního Lekcionáře schváleného Českou biskupskou konferencí.

Každý účastník liturgie má při jejím slavení určitou úlohu. To platí zvláště při slavnostním úkonu, kterým je přijetí do SFŘ či profese. Proto je důležité věnovat přípravě těchto obřadů náležitou pozornost, seznámit účastníky s jejich průběhem a rozdělit mezi ně jednotlivé úlohy v souladu s tímto Rituálem. Rovněž je možné podle situace a potřeb bratrského společenství upravit ty části jednotlivých obřadů, kde je to výslovně uvedeno.

Rozdíl mezi trvalou a dočasnou profesí může být zvýrazněn nejen odlišnou formou obou liturgických obřadů, jak ji tento Rituál nabízí, ale také jejich zasazením do slavení liturgie. Protože slavení eucharistie je zdrojem a vrcholem celého křesťanského života a zpřítomňuje jedinou Kristovu oběť, je vhodné vyhradit její slavení pro obřad trvalé profese, a obřad dočasné profese konat v rámci samostatné bohoslužby slova.

Obřad představení a přivítání uchazeče

Je vhodné, aby na počátku období seznamování s řádem (období iniciace) byli nově příchozí představeni a přivítáni v bratrském společenství. Nejde o liturgický obřad, ale spíše o vyjádření zájmu a projev srdečnosti ze strany bratrského společenství. Proto se tento obřad nemá konat v čase vyhrazeném pro slavení liturgie či pro modlitbu, nýbrž spíše v té části pravidelného setkání bratrského společenství, kdy probíhá stálá formace a společné sdílení.

Obřad ať je co nejjednodušší. Na začátku nově příchozího představí těmito nebo podobnými slovy např. profesní člen bratrského společenství, který jej do společenství přivedl:

Chci vám všem představit bratra (sestru) N., který (která) má zájem o náš františkánský způsob života.

Poté může tento profesní člen povědět společenství něco více o nově příchozím nebo se nově příchozí představí sám. Tento postup se opakuje pro každého nově příchozího. Když byli všichni představeni, jeden z nich (nebo všichni společně) vyjádří důvod, proč chtějí zahájit období seznamování s řádem (období iniciace). Je vhodnější užít při tom vlastních slov, avšak mluvčí nově příchozích může použít tato nebo podobná slova:

Přišli jsme, protože nás oslovila vaše františkánská životní cesta. Chceme se proto s touto cestou seznámit a více ji poznat. A možná se díky Boží milosti časem staneme členy Sekulárního františkánského řádu, a tak budeme sloužit Bohu a jeho lidu s větší horlivostí.

(nebo je-li jen jeden uchazeč:)

Přišel (Přišla) jsem, protože mě oslovila vaše františkánská životní cesta. Chci se proto s touto cestou seznámit a více ji poznat. A možná se díky Boží milosti časem stanu členem Sekulárního františkánského řádu, a tak budu sloužit Bohu a jeho lidu s větší horlivostí.

Jménem bratrského společenství odpoví ministr vlastními slovy nebo tímto způsobem:

Srdečně vás (tě) jménem bratrského společenství vítám. Vidím, že si

přejete (přeješ) seznámit se způsobem života sekulárních františkánů. Ujišťujeme vás (tě), že vás (tě) ve vašem (v tvém) hledání budeme podporovat a povzbuzovat svou modlitbou, formací i příkladem. A vždy mějte (měj) na paměti slova svatého Františka bratru Lvovi: „Jakýmkoliv způsobem ti připadá, že je lepší líbit se Pánu Bohu a následovat jeho šlépěje a jeho chudobu, učíte tak s požehnáním Pána Boha.“

Poté formátor předá uchazečům (uchazeči) stručný životopis sv. Františka nebo jinou vhodnou upomínku na zahájení období seznamování s řádem (období iniciace) těmito nebo podobnými slovy (není vhodné předávat Řeholi, tau, kříž či hořící svíci, které se předávají při obřadech přijetí do SFRĚ nebo trvalé profese):

Přijměte tuto upomínku na zahájení období seznamování se Sekulárním františkánským řádem (nebo: na zahájení období iniciace v Sekulárním františkánském řádu). Přeji vám, abyste během této doby poznali, zda vás Pán volá do Sekulárního františkánského řádu a také, co znamená žít evangelium našeho Pána Ježíše Krista podle příkladu svatého Františka.

(nebo je-li jen jeden uchazeč:)

Přijmi tuto upomínku na zahájení období seznamování se Sekulárním františkánským řádem (nebo: na zahájení období iniciace v Sekulárním františkánském řádu). Přeji ti, abys během této doby poznal(a), zda tě Pán volá do Sekulárního františkánského řádu a také, co znamená žít evangelium našeho Pána Ježíše Krista podle příkladu svatého Františka.

Privítání se zakončí modlitbou duchovního asistenta nebo některého profesního člena bratrského společenství. Modlitba může být spontánní nebo převzatá z liturgických textů nebo ze spisů sv. Františka. Také se mohou užít následující slova jako vzor:

Pane, náš Bože, tys nám ukázal svou moudrost a lásku a povolal jsi nás, abychom tě následovali. Ať jsou ti, kteří dnes zahajují období seznamování se Sekulárním františkánským řádem (nebo: období iniciace v Sekulárním františkánském řádu), inspirováni a posíleni tvou milostí i podporou bratrského společenství. Prosíme o to skrze Krista, našeho Pána.

Všichni:

Amen.

Na závěr mohou všichni členové bratrského společenství vhodným způsobem vyjádřit uchazečům (uchazeči) svou podporu a povzbuzení.

KAPITOLA I.

Obřad přijetí do Sekulárního františkánského řádu

1. Obřad přijetí, kterým se zahajuje období počáteční formace, začíná vhodným zpěvem.
2. Obřad ať je jednoduchý a ať se koná při setkání bratrského společenství (srov. Úvodní poznámky 12).

Popis obřadu

3. Je vhodné, aby se obřad přijetí konal při slavení bohoslužby slova, nikoli však při mši svaté.

Zahájení

4. Obřad se začíná znamením kříže a krátkým pozdravením předsedajícího kněze.
5. Jeden z profesních členů bratrského společenství SFŘ nebo sám kněz pronese napomenutí těmito nebo podobnými slovy:

Pán, který nás povolal k životu podle evangelia v bratrském společenství, jak to sám zjevil svatému Františkovi z Assisi, nás dnes shromáždil, abychom přijali ty, kdo z podnětu Ducha Svatého požádali o přijetí do Sekulárního františkánského řádu a přejí si začít období počáteční formace, které se dovrší v profesi čili rozhodnutí žít podle evangelia.

Obnovme nyní víru v Ducha Svatého a prosme ho o milost, abychom formaci těchto našich bratří (a sester) v bratrském společenství dobře zahájili, řádně v ní pokračovali a s jeho pomocí dokončili.

6. Po napomenutí kněz říká:

Modleme se:

Pane, náš Bože, tys poslal svého Syna, našeho Pána Ježíše Krista na svět, aby nám byl cestou, pravdou a životem; uděl těmto žadatelům o přijetí do Sekulárního františkánského řádu i nám všem, abychom pozorně naslouchali slovům evangelia a ochotně je zachovávali. Skrze Krista, našeho Pána.

Všichni:

Amen.

Bohoslužba slova

7. Před prvním čtením se mohou přečíst slova povzbuzení sv. Františka z *Listu věřícím* (srov. ListVěř 87):

Vyslechněme Boží slovo v duchu blaženého Otce Františka, který nás takto napomíná:

„Prosím a zapřísahám vás v lásce, kterou je Bůh, abyste tato i jiná slova našeho Pána Ježíše Krista s pokorou a láskou přijímali, konali a zachovávali.“

8. První čtení: Řím 6, 3–11

Kráčejme k novému životu

Čtení z listu svatého apoštola Pavla Římanům

Bratři a sestry!

My všichni, kteří jsme byli křtem ponořeni v Krista Ježíše, byli jsme tím křtem ponořeni do jeho smrti. Tím křestním ponořením do jeho smrti byli jsme spolu s ním pohřbeni. A jako Kristus byl vzkříšen z mrtvých Otcovou slávou, tak i my teď musíme žít novým životem. Neboť jestliže jsme s ním srostli tak, že jsme mu podobní v jeho smrti, budeme mu tak podobní i v jeho zmrtvýchvstání. Vždyť přece víme, že starý člověk v nás spolu s ním byl ukřižován, aby ztratila svou moc hříšná přirozenost a my abychom už hříchu neotročili. Neboť kdo umřel, je osvobozen od hříchu.

Jestliže jsme však s Kristem umřeli, jsme přesvědčeni, že spolu s ním také

budeme žít. Víme totiž, že Kristus vzkříšený z mrtvých už neumírá, smrt nad ním už nemá vládu. Kdo umřel, umřel hříchu jednou provždy, a když žije, žije pro Boha. Tak i vy se považujte za mrtvé hříchu, ale za žijící Bohu, když jste spojeni s Kristem Ježíšem.

Slyšeli jsme slovo Boží.

Všichni:

Bohu díky!

9. Responsoriální žalm: Žl 24 (23), 1-2.3-4ab.5-6

Odp.: To je pokolení těch, kdo hledají Hospodina.

Hospodinu náleží země i to, co je na ní,
svět i ti, kdo jej obývají.
Neboť on jej založil nad moři,
upevnil ho nad proudy vod.

Odp.

Kdo smí vystoupit na Hospodinovu horu,
kdo smí stát na jeho svatém místě?
Ten, kdo má nevinné ruce a čisté srdce,
jehož duše nebaží po marnosti,
kdo svému bližnímu křivě nepřísahá.

Odp.

Ten přijme požehnání od Hospodina,
odměnu od Boha, svého spasitele.
To je pokolení těch, kdo po něm touží,
kdo hledají tvář Jakubova Boha.

Odp.

Verš před evangeliem: Flp 3, 8–9

Považuji všechno za bezcenný brak, abych mohl získat Krista a byl s ním spojen.

10. Evangelium: Mk 1, 12–15

Obrátte se a věřte evangeliu.

Slova svatého evangelia podle Marka.

Duch vyvedl Ježíše na poušť. Byl na poušti čtyřicet dní a byl pokoušen od satana, žil tam mezi divokými zvířaty a andělé mu sloužili.

Když byl Jan (Křtitel) uvězněn, přišel Ježíš do Galileje a hlásal tam Boží evangelium: „Naplnil se čas a přiblížilo se Boží království. Obrat’te se a věřte evangeliu.“

Slyšeli jsme slovo Boží.

Všichni:

Chvála tobě, Kriste!

- 11.** Po krátké homilii může celebrant podle okolností vyzvat přítomné ke sdílení nad Božím slovem.

Obřad přijetí

- 12.** Jeden z uchazečů jménem všech (nebo všichni společně) vyjádří přání vstoupit do Sekulárního františkánského řádu. Ministr přijímá jejich žádost jménem bratrského společenství. Může se to uskutečnit formou dialogu těmito nebo podobnými slovy:

Ministr nebo formátor:

Ať předstoupí ti, kteří žádají o přijetí do bratrského společenství, bratři (a sestry) N, N.

Ministr:

Bratři (a sestry), co žádáte?

Uchazeči:

My zde přítomní žádáme o vstup do tohoto bratrského společenství Sekulárního františkánského řádu, abychom s větším úsilím a horlivostí prožívali křestní milost a zasvěcení, a tak následovali Ježíše Krista podle učení a příkladu svatého Františka z Assisi. Proto jsme se rozhodli sloužit ve svém stavu k Boží oslavě a plnit jeho přikázání lásky k člověku.

(nebo je-li jen jeden uchazeč:)

Já zde přítomný(á) žádám o vstup do tohoto bratrského společenství Sekulárního františkánského řádu, abych s větším úsilím a horlivostí

prožíval(a) křestní milost a zasvěcení, a tak následoval(a) Ježíše Krista podle učení a příkladu svatého Františka z Assisi. Proto jsem se rozhodl(a) sloužit ve svém stavu k Boží oslavě a plnit jeho přikázání lásky k člověku.

Ministr:

Naše bratrské společenství přijímá s velikou radostí vaši žádost a proto vás přijímám do Sekulárního františkánského řádu, abyste začali období počáteční formace a vyzkoušeli si náš františkánský život.

Celebrant:

Církev i františkánská rodina přijímá a potvrzuje vaše dobrovolné rozhodnutí. Kéž vám Pán dá, abyste ve svém rozhodnutí vytrvali a byli ve světě kvasem života podle evangelia.

Všichni:

Amen. Bohu díky.

Toto zvolání lze nahradit podle místního zvyku vhodným zpěvem nebo jiným úkonem, např. recitací úryvku z *Listu věřícím, I. verze* (srov. Slova 1-7):

„Všichni, kteří milují Boha celým svým srdcem, celou svou duší, celou svou myslí a celou svou silou a milují své bližní jako sami sebe, mají v nenávisti svá těla s jejich neřestmi a hříchy, přijímají tělo a krev našeho Pána Ježíše Krista a přinášejí plody hodné pokání: Ó, jak blažení a požehnaní jsou ti muži a ženy, když toto činí a v tom vytrvají, neboť na nich spočine Duch Hospodinův a učiní si u nich příbytek a domov, a jsou dětmi nebeského Otce, jehož skutky činí, a jsou snoubenci, bratry a matkami našeho Pána Ježíše Krista.“

Předání evangelia a Řehole

13. Podle místního zvyku ministr, celebrant nebo formátor předávají jednotlivě každému kandidátovi knihu evangelia (evangeliář, lekcionář nebo kniha Písma svatého se může předávat pouze symbolicky) a Řeholi SFŘ se slovy:

Řehole a život sekulárních františkánů je toto: zachovávat evangelium

našeho Pána Ježíše Krista podle příkladu svatého Františka z Assisi, který od Krista čerpal podněty pro svůj život a učinil jej středem svého života s Bohem a s lidmi. To ať je i vaší (tvou) životní cestou.

Je-li kandidátů více, může se ministr obrátit s těmito slovy ke všem kandidátům najednou, zatímco formátor předává každému z nich jednotlivě knihu evangelia a Řeholi.

14. Podle místního zvyku může předat ministr každému znamení příslušnosti k řádu (Tau).

Je-li kandidátů více, může předávat Tau každému z nově přijatých kandidátů formátor, zatímco ministr se ke všem společně obrací těmito nebo podobnými slovy:

Když se obracíte (obracíš) ke Kristu v duchu svatého Františka, přijměte (přijmi) toto znamení příslušnosti k Sekulárnímu františkánskému řádu.

15. Následují přímluvy a modlitba Páně.

16. Ministr pak osloví nové členy bratrského společenství těmito nebo podobnými slovy:

Bratři a sestry N, N, naše bratrské společenství vám s velikou radostí slibuje, že vám bude na vaší cestě pomáhat přátelstvím, modlitbou a svěděním života. Vy pak posilujte naše bratrské společenství co do počtu i svou přítomností a aktivní účastí na jeho setkáních i sdílením svých darů. Buďte vítáni!

17. Bratři a sestry se navzájem pozdraví pozdravením pokoje, zvláště ať přitom pamatují na nově přijaté kandidáty. Přitom se zpívá vhodná píseň.

Požehnání

18. Obřad se zakončí požehnáním sv. Františka (odpověď uvedená v závorce se může vynechat).

Celebrant:

Hospodin ať vám žehná a ať vás chrání. (Všichni: Amen.)

Ať vám ukáže svou tvář a smiluje se nad vámi. (Všichni: Amen.)

Ať k vám obrátí svou tvář a obdaří vás pokojem. (Všichni: Amen.)

Požehnej vás všemohoucí Bůh, Otec i Syn + i Duch Svátý!

Všichni:

Amen.

KAPITOLA II.

Obřad profese neboli rozhodnutí žít podle evangelia konaný při mši svaté

Doporučuje se použít tento obřad pouze pro trvalou profesi, protože ta je svou povahou jako veřejný církevní úkon těsně spojena se slavením eucharistie (srov. Úvodní poznámky 13). Pokud se po skončení období počáteční formace skládá dočasná profese, doporučuje se použít Obřad dočasné profese a její roční obnovy (viz str. 19 tohoto Rituálu).

19. Obřad, který je popsán v této kapitole, se koná při mši svaté.

20. Použijí se mešní texty ze mše připadající na ten den nebo, pokud to rubriky dovolují, z votivní mše o sv. Františkovi nebo o sv. Ludvíkovi či o sv. Alžbětě Uherské. Pokud jde o zpěvy a povzbuzení, ať se vezmou v úvahu texty 2. hlavy Řehole Sekulárního františkánského řádu a biblické texty, které podporují způsob života SFR.

21. Ministr bratrského společenství přijímá profesi vestoje nebo vsedě na vhodném místě v presbytáři. Místa pro slibující ať se připraví v presbytáři tak, aby celý liturgický úkon mohli věřící dobře sledovat.

22. Ať se předem dobře připraví vše, co je potřebné ke slavení eucharistie a pro obřad profese.

Vstupní obřad

23. Když se lid a členové bratrského společenství shromáždili a vše je řádně připraveno, přichází kněz k oltáři a při tom se zpívá vstupní zpěv ke mši. Ti, kdo skládají profesi, zaujmou místa, která jsou pro ně připravena.

24. Po pozdravení celebranta pronese jeden z profesních členů bratrského společenství nebo sám kněz napomenutí těmito nebo podobnými slovy:

V bratrském společenství jsme se shromáždili k eucharistické oběti. Při ní složí svou profesi neboli rozhodnutí žít podle evangelia v Sekulárním františkánském řádu bratři a sestry **N** a **N**. Připomenou si a obnoví tak své křestní sliby a biřmovací závazky.

Při díkuvzdání Otci skrze Krista za všechny dary, které jsme od něj obdrželi, máme dnes zvláštní důvod k vděčnosti: totiž dar, který těmto bratřím a sestrám dává Bůh tím, že je volá k životu ve světě v duchu blahoslavenství, a dar, kterým obdarovává i nás, když k našemu společenství připojuje nové členy.

(Skládá-li se trvalá profese, je možno připojit: Trvalé rozhodnutí žít podle evangelia, které dnes veřejně přijmou tito naši bratři a sestry, nám připomíná to, co se zpřítomňuje při každém slavení eucharistie.)

Podle příkladu Krista, který sám sebe obětoval Otci za život světa, a ve spojení s ním, jsme vybízeni neustále, zvláště však dnes, abychom obět svého života spojili s obětí Kristovou.

25. Mše dále pokračuje obvyklým způsobem. Úkon kajičnosti se však může konat rozšířeným způsobem, aby více povzbudil k duchu kajičnosti, který je charakteristický pro rozhodnutí žít podle evangelia v Sekulárním františkánském řádu.

Bohoslužba slova

26. Bohoslužba slova probíhá obvyklým způsobem kromě:

a) čtení se mohou brát buď ze dne nebo z textů v Dodatku pod č. 1–24.

b) Vyznání víry, pokud je pro ten den předepsáno podle rubrik, se může vynechat, protože je nahrazuje profese, která je svým způsobem zvláštním vyznáním víry.

Profese neboli rozhodnutí žít podle evangelia

Požádání

27. Po přečtení evangelia se celebrant i lid posadí, kandidáti profese zůstanou stát. Ministr místního bratrského společenství spolu s formátorem je vyzve, aby se představili a veřejně vyjádřili svůj úmysl. To mohou kandidáti profese učinit buď jednotlivě každý vlastními slovy, nebo prostřednictvím jednoho kandidáta profese, který mluví jménem všech.

Formátor:

Ať předstoupí kandidáti profese v Sekulárním františkánském řádu, bratři a sestry N, N.

Každý z kandidátů profese může odpovědět:

Zde jsem.

Ministr:

Bratře, sestro N., Bůh tě posvětil skrze vodu a Ducha Svatého. Co žádáš od Boha, církve a františkánské rodiny?

(nebo je-li kandidátů profese více:)

Bratři (a sestry), Bůh vás posvětil skrze vodu a Ducha Svatého. Co žádáte od Boha, církve a františkánské rodiny?

Kandidáti profese vyjádří svůj úmysl. Je zvláště vhodné, učiní-li tak jednotliví kandidáti profese vlastními slovy. Vyjádří-li svůj úmysl prostřednictvím jednoho kandidáta profese, může se žádost přednést těmito nebo podobnými slovy:

Žádáme, abychom mohli složit profesi v Sekulárním františkánském řádu. Zkušenost z období (počáteční) formace nás utvrdila v přesvědčení, že nás Pán volá k životu podle evangelia následováním příkladu svatého Františka z Assisi.

Ministr:

Bratrské společenství přijímá vaši žádost a připojuje se k vaší modlitbě, aby Duch Svatý ve vás dokonal dílo, které sám započal.

Homilie nebo oslovení

28. Kandidáti profese se posadí a následuje homilie, v níž se vhodně vysvětlí jak biblická čtení tak i teologické zdůvodnění rozhodnutí pro život

podle evangelia.

Otázky

29. Po homilii kandidáti profese vstanou. Celebrant se jich ptá těmito nebo podobnými slovy:

(Bratři a sestry,) ptám se vás před tímto bratrským společenstvím a před shromážděným Božím lidem:

Chcete s láskou přijmout způsob života podle evangelia, který nám slovem i příkladem odkázal svatý František z Assisi a který je obsažen v Řeholi Sekulárního františkánského řádu?

Všichni kandidáti profese společně odpoví (každý sám za sebe):

Chci.

Celebrant:

Byli jste povoláni k tomu, abyste vydávali svědectví o Božím království a spolu se všemi lidmi dobré vůle budovali svět, který je bratrštější a více odpovídá evangeliu. Chcete být tomuto povolání věrní a pěstovat ducha služby, který je sekulárním františkánům vlastní?

Kandidáti profese:

Chci.

Celebrant:

Křtem jste se stali údy Božího lidu a při biřmování jste byli posilněni novým darem Ducha (Svatého), abyste hlásali Krista (svým) životem i slovy. Chcete se ještě těsněji spojit s církví a přispívat k její neustálé obnově i k jejímu poslání mezi lidmi?

Kandidáti profese:

Chci.

Ministr:

Místní bratrské společenství je viditelným znamením církve, která je společenstvím víry a lásky. (Svou profesí) se zavazujete spolupracovat se všemi bratry a sestrami, aby (naše) bratrské společenství bylo skutečnou součástí církve a živým františkánským společenstvím.

Prosba o Boží milost

30. Poté celebrant vyprošuje Boží milost.

Modleme se:

Podle způsobu, který je ve společenství obvyklý, je vyhrazen určitý čas tiché modlitbě.

Může se rovněž použít:

- a) vzývání Ducha Svatého,
- b) zkrácené nebo přizpůsobené litanie k františkánským světcům nebo
- c) společná modlitba připravená pro tuto příležitost či podobná následující:

Pane, náš Bože, tvá milost přivedla tyto tvé služebníky (a služebnice) k rozhodnutí žít podle evangelia a Řehole Sekulárního františkánského řádu. Ať v síle Ducha Svatého vydávají před celým světem svědectví o životě a učení tvého Syna. Dopřej jim, aby byli stále spojeni s Kristem, a napomáhali tak k obnově církve a k naplnění jejího poslání.

Celebrant pak pokračuje:

Bože, prosíme tě, shlédni na tyto své služebníky (a služebnice), a vlej do jejich srdcí Ducha své lásky, aby s tvou pomocí vytrvali ve svém rozhodnutí žít podle evangelia. Skrze Krista, našeho Pána.

Všichni:

Amen.

Profese neboli rozhodnutí žít podle evangelia

31. Po modlitbě zůstává celebrant na místě vyhrazeném pro předsedajícího. Ministr bratrského společenství zaujme vhodné místo v presbytáři. Dva členové bratrského společenství s trvalou profesí se postaví vedle ministra jako oficiální svědkové profese. Kandidáti profese přistupují jednotlivě a před ministrem čtou formuli profese.

Pokud jsou laiky:

Když mi Pán dal tuto milost, já **N** obnovuji své křestní sliby a zasvěcuji se službě Božímu království. Slibuji proto, že budu ve svém světském stavu

žít až do konce svého života evangelium našeho Pána Ježíše Krista v Sekulárním františkánském řádu a zachovávat jeho Řeholi. Kéž mi stále pomáhají milost Ducha Svatého, přimluva blahoslavené Panny Marie, našeho svatého Otce Františka a bratrské společenství, abych dosáhl(a) dokonalosti křesťanské lásky.

Pokud jsou diecézními duchovními (biskupy, kněžími nebo jáhny):

Když mi Pán dal tuto milost, já **N** obnovuji své křestní sliby a zasvěcuji se službě Božímu království. Slibuji proto, že budu ve svém stavu diecézního duchovního žít až do konce svého života evangelium našeho Pána Ježíše Krista v Sekulárním františkánském řádu a zachovávat jeho Řeholi. Kéž mi stále pomáhají milost Ducha Svatého, přimluva blahoslavené Panny Marie, našeho svatého Otce Františka a bratrské společenství, abych dosáhl dokonalosti křesťanské lásky.

Pokud se skládá pouze dočasná profese:

Když mi Pán dal tuto milost, já **N** obnovuji své křestní sliby a zasvěcuji se službě Božímu království. Slibuji proto, že budu ve svém světském stavu (**nebo: ve svém stavu diecézního duchovního**) žít po dobu jednoho roku evangelium našeho Pána Ježíše Krista v Sekulárním františkánském řádu a zachovávat jeho Řeholi. Kéž mi stále pomáhají milost Ducha Svatého, přimluva blahoslavené Panny Marie, našeho svatého Otce Františka a bratrské společenství, abych dosáhl(a) dokonalosti křesťanské lásky.

32. Po přečtení formule profese odpovídá ministr každému bratrovi nebo sestře jednotlivě:

Bohu díky! Jako ministr tě přijímám za profesního člena tohoto bratrského společenství Sekulárního františkánského řádu. Tvé začlenění do bratrského společenství je důvodem radosti a naděje pro všechny bratry a sestry.

33. Když všichni kandidáti profese složí profesi a ministr ji přijme, promluví k nim celebrant těmito nebo podobnými slovy:

Jménem církve potvrzuji vaše rozhodnutí. Náš serafinský Otec vás sám povzbuzuje ve své Závěti: „A kdokoli to bude zachovávat, ať je v nebi naplněn požehnáním nejvyššího Otce a na zemi ať je naplněn požehnáním

jeho milovaného Syna spolu s nejsvětějším Duchem Utěшитelem a se všemi nebeskými silami a všemi svatými.“

Předání symbolů profese

34. Je-li to v místě zvykem, může se předat na památku profese kříž (nejvhodnější je kříž od sv. Damiána). Ten, kdo jej předává, pronáší přitom tato nebo podobná slova:

Jako „kající bratři a sestry“ ať uvádíte svůj způsob myšlení a jednání do souladu s Kristem a budujete svět, který je bratrštější a více odpovídá evangeliu.

Je-li to v místě také zvykem, může se novým profesantům předat hořící svíce. Ten, kdo ji předává, pronáší přitom tato nebo podobná slova:

Profesí jste se stali Kristovým světlem ve světě. Ať tak svítí vaše světlo před lidmi, aby viděli vaše dobré skutky a vlebili vašeho Otce v nebesích.

35. Po ukončení obřadu mohou přítomní bratři a sestry přistoupit k novým profesantům a projevit jim svou radost vhodným znamením pokoje a dobré vůle. Přitom se může zpívat vhodná píseň.

Závěr obřadu profese neboli rozhodnutí žít podle evangelia

36. Obřad se ukončí přímlovami, které mohou být připraveny a předneseny zástupci celého bratrského společenství.

Bohoslužba eucharistické oběti

37. Je vhodné, aby při zpěvu k obětování přinášeli chléb, víno a vodu k eucharistické oběti někteří z nových profesantů. Rovněž mohou být přinášeny další symboly vyjadřující rozhodnutí žít podle evangelia v Sekulárním františkánském řádu.

38. Svaté přijímání se doporučuje podávat pod obojí způsobou.

39. Při požehnání na konci mše svaté se může použít 1. slavnostní požehnání pro liturgické mezidobí z nového Římského misálu nebo slavnostní požehnání našeho svatého Otce Františka (odpověď uvedená v závorce se může vynechat).

Celebrant:

Hospodin ať vám žehná a ať vás chrání. (Všichni: Amen.)

Ať vám ukáže svou tvář a smiluje se nad vámi. (Všichni: Amen.)

Ať k vám obrátí svou tvář a obdaří vás pokojem. (Všichni: Amen.)

Požehnej vás všemohoucí Bůh, Otec i Syn + i Duch Svatý!

Všichni:

Amen.

KAPITOLA III.

Obřad dočasné profese a její roční obnovy

Tento obřad dočasné profese se použije po uplynutí období počáteční formace a pro roční obnovu dočasné profese.

40. Musí být přítomni alespoň ministr bratrského společenství a dva svědci. Je však vhodné, aby se obřadu účastnilo pokud možno celé bratrské společenství.

41. Obřad ať se koná v rámci slavení liturgie a to co nejjednodušším způsobem (viz Úvodní poznámky 20). Celebrant může mít při tom krátkou homilii. Nedoporučuje se však, aby se obřad konal během slavení eucharistie, které je vyhrazeno pro trvalou profesi.

42. Pokud se obřad koná v rámci bohoslužby slova, mohou se použít čtení z Dodatku pod č. 1-24.

Napomenutí před obřadem

43. Před přistoupením k dočasné profesi nebo její obnově se celebrant obrátí k přítomným s těmito nebo podobnými slovy:

Podněcování silou evangelia pocítujeme všichni výzvu stále znovu začínat a uskutečňovat trvalé vnitřní obrácení, abychom se podobali Kristu a spolu s ním se dávali do služby (nebeskému) Otci i bratřím a sestrám. Vytrvalost na této cestě trvalého obrácení je Božím darem. Proto se modleme, abychom rostli ve vzájemné lásce a zachovali věrnost až do konce.

Po chvíli ticha se všichni modlí:

Pane, shlédni laskavě na ty, které jsi povolal ke svatosti života podle evangelia v Sekulárním františkánském řádu. Dej jim svou milost, aby uskutečňovali své rozhodnutí žít podle evangelia, které s velkodušností a odvahou přijali. Prosíme o to skrze Krista, našeho Pána. Amen.

Dočasná profese a její obnova

44. Ti, kteří skládají nebo obnovují dočasnou profesi, předstoupí jednotlivě před ministra bratrského společenství a pronesou slib. Mohou použít formuli dočasné profese z Obřadu profese, č. 31 nebo následující text.

Pro dočasnou profesi se použije:

Já, bratr (sestra) **N** slibuji, že budu po dobu jednoho roku zachovávat evangelium našeho Pána Ježíše Krista podle příkladu sv. Františka z Assisi a podle Řehole Sekulárního františkánského řádu.

Pro obnovu dočasné profese se použije:

Já, bratr (sestra) **N** obnovuji své rozhodnutí zachovávat evangelium našeho Pána Ježíše Krista podle příkladu sv. Františka z Assisi a podle Řehole Sekulárního františkánského řádu.

Když všichni vykonali dočasnou profesi nebo její obnovu, připojí celebrant tato slova sv. Františka:

„A kdokoli to bude zachovávat, ať je v nebi naplněn požehnáním nejvyššího Otce a na zemi ať je naplněn požehnáním jeho milovaného Syna spolu s nejsvětějším Duchem Utěшитelem a se všemi nebeskými silami

a všemi svatými.“

Přijetí dočasné profese a její obnovy

45. Poté ministr bratrského společenství přijímá dočasnou profesi těmito slovy:

Jako ministr bratrského společenství přijímám tvou (vaši) dočasnou profesi. Všichni bratři a sestry spolu s tebou (s vámi) děkují Bohu za tento dar.

a obnovu dočasné profese těmito slovy:

Jako ministr bratrského společenství přijímám obnovu tvé (vaši) dočasné profese. Všichni bratři a sestry spolu s tebou (s vámi) děkují Bohu za tento dar.

Zakončení obřadu

46. Obřad se zakončí přímluvami, modlitbou Páně a následující modlitbou celebranta:

Pane, vyslyš naše prosby a dej, ať tito naši bratři (a sestry) při své každodenní službě druhým vnášejí do světa opravdového ducha evangelia. Prosíme o to skrze Krista, našeho Pána.

Všichni:

Amen.

Na závěr je vhodné zařadit požehnání sv. Františka (odpověď uvedená v závorce se může vynechat).

Celebrant:

Hospodin ať vám žehná a ať vás chrání. **(Všichni: Amen.)**

Ať vám ukáže svou tvář a smiluje se nad vámi. (Všichni: Amen.)

Ať k vám obrátí svou tvář a obdaří vás pokojem. (Všichni: Amen.)

Požehnej vás všemohoucí Bůh, Otec i Syn + i Duch Svatý!

Všichni:

Amen.

Obřad obnovy trvalé profese

Tento obřad se může konat:

a) každoročně v bratrském společenství;

b) při bratrské a pastorační vizitaci, kdy je při obnově trvalé profese možné získat plnomocné odpustky;

c) soukromě, např. v den výročí trvalé profese.

Pokud se tato obnova koná při mši svaté, doporučuje se použít texty votivní mše o sv. Františkovi nebo o sv. Ludvíkovi či o sv. Alžbětě Uherské.

Na začátku mše svaté po úvodním pozdravu celebranta promluví ministr těmito nebo podobnými slovy:

V bratrském společenství jsme se shromáždili k eucharistické oběti. Při ní společně obnovíme svou trvalou profesi neboli rozhodnutí žít podle evangelia v Sekulárním františkánském řádu.

Při díkuvzdání Otci skrze Krista za všechny dary, které jsme od něj obdrželi, chceme dnes zvláště poděkovat za své povolání k životu ve světě podle Řehole Sekulárního františkánského řádu.

Podle příkladu Krista, který sám sebe obětoval Otci za život světa, a ve spojení s ním, jsme vybízeni neustále, zvláště však dnes, abychom obět svého života spojili s obětí Kristovou.

Mše dále pokračuje obvyklým způsobem. Po homilii se všichni, kteří obnovují svou profesi, postaví.

Následující dialog celebranta s těmi, kteří obnovují svou profesi, se může vynechat, a přistoupit rovnou k vlastní obnově trvalé profese.

Celebrant se ptá těmito nebo podobnými slovy:

(Bratři a sestry,) chcete znovu potvrdit, že s láskou přijímáte způsob života podle evangelia, který nám slovem i příkladem odkázal svatý František z Assisi a který je obsažen v Řeholi Sekulárního františkánského řádu?

Všichni, kteří obnovují profesi, společně odpoví:

Chci.

Celebrant:

Byli jste povoláni k tomu, abyste vydávali svědectví o Božím království a spolu se všemi lidmi dobré vůle budovali svět, který je bratřtější a více odpovídá evangeliu. Chcete být tomuto povolání věrní a pěstovat ducha služby, který je sekulárním františkánům vlastní?

Všichni, kteří obnovují profesi, společně odpoví:

Chci.

Celebrant:

Křtem jste se stali údy Božího lidu a při biřmování jste byli posilněni novým darem Ducha (Svatého), abyste hlásali Krista svým životem i slovy. Chcete se ještě těsněji spojit s církví a přispívat k její neustálé obnově i k jejímu poslání mezi lidmi?

Všichni, kteří obnovují profesi, společně odpoví:

Chci.

Ministr:

Místní bratrské společenství je viditelným znamením církve, která je společenstvím víry a lásky. Při profesi jsme se zavázali spolupracovat se

všemi bratry a sestrami, aby naše bratrské společenství bylo skutečnou součástí církve a živým františkánským společenstvím.

Vlastní obnova trvalé profese neboli rozhodnutí žít podle evangelia

Bratři a sestry obnoví svou trvalou profesi těmito nebo podobnými slovy:

Děkujeme ti, Pane, za povolání do Sekulárního františkánského řádu. Prosíme tě o odpuštění všech našich selhání, slabostí a provinění proti našemu rozhodnutí žít podle evangelia a proti Řeholi. Dej nám, prosíme, abychom stále zakoušeli horlivost a nadšení toho dne, kdy jsme vstoupili do bratrského společenství. Proto obnovujeme své rozhodnutí žít evangelium podle Řehole Sekulárního františkánského řádu až do smrti. Dej nám také, abychom vždy žili v souladu se svými bratry a sestrami a přede všemi vydávali svědectví o velikém daru františkánského povolání, který jsme od tebe přijali, abychom se stali svědky a nástroji poslání církve mezi lidmi a hlásali Krista životem i slovy. Amen.

Celebrant pak vyprošuje Boží pomoc těmito slovy:

Bože, prosíme tě, shlédni na tyto své služebníky (a služebnice) a vlej do jejich srdcí Ducha své lásky, aby s pomocí tvé milosti vytrvali ve svém rozhodnutí žít podle evangelia až do smrti. Skrze Krista, našeho Pána.

Všichni:

Amen.

Obřad se zakončí vzájemným blahopřáním, Přitom se zpívá Chvalozpěv stvoření od sv. Františka (Píseň bratra Slunce) nebo jiný vhodný zpěv. Pokud probíhá obřad při mši svaté, je vhodné podávat svaté přijímání pod obojí způsobou.

Na závěr je vhodné zařadit požehnání sv. Františka (odpověď uvedená v závorce se může vynechat).

Celebrant:

Hospodin ať vám žehná a ať vás chrání. (**Všichni:** Amen.)

At' vám ukáže svou tvář a smiluje se nad vámi. (Všichni: Amen.)

At' k vám obrátí svou tvář a obdaří vás pokojem. (Všichni: Amen.)

Požehnej vás všemohoucí Bůh, Otec i Syn + i Duch Svátý!

Všichni:

Amen.

KAPITOLA IV. OBŘAD PŘI PŘÍLEŽITOSTI VÝROČÍ PROFESE

47. Je chvályhodným zvykem slavit 25. a 50. výročí profese v Sekulárním františkánském řádu. Koná-li se oslava jubilea při slavení eucharistie, slouží se mše z příslušného dne; modlitby, pokud to rubriky připouštějí, se berou ze mše „Na poděkování Bohu“. Mohou se brát též texty z votivní mše o sv. Františkovi nebo o sv. Ludvíkovi či o sv. Alžbětě Uherské. Oslava jubilea se může rovněž konat při slavení Denní modlitby církve nebo při zvláštní bohoslužbě slova.

Napomenutí po homilii

48. Po homilii ministr bratrského společenství nebo někdo z přítomných bratří či sester pronese napomenutí těmito nebo podobnými slovy:

S velkou radostí slavíme dnes 25. (nebo: 50.) výročí bratří (nebo: bratra, nebo: sestry) N a N, kteří se tolik let snažili „zpřítomňovat společné charisma serafínského Otce v životě a poslání církve“ a podílet se na budování „světa, který je bratrštější a více odpovídá evangeliu, aby se tak uskutečňovalo Boží království.“ Připojme se k jejich díkůčinění a k jejich trvalé snaze o obrácení.

Obnova profese

49. Bratři a sestry, kteří slaví jubileum, obnoví své rozhodnutí žít

podle evangelia těmito nebo podobnými slovy:

Děkujeme ti, Pane, za povolání do Sekulárního františkánského řádu. Prosíme tě o odpuštění všech našich selhání, slabostí a provinění proti našemu rozhodnutí žít podle evangelia a proti Řeholi. Dej nám, prosíme, abychom stále zakoušeli horlivost a nadšení toho dne, kdy jsme vstoupili do bratrského společenství. Proto obnovujeme své rozhodnutí žít evangelium podle Řehole Sekulárního františkánského řádu až do konce našich dní. Dej nám také, abychom vždy žili v souladu se svými bratry a sestrami a před mladšími vydávali svědectví o velikém daru františkánského povolání, který jsme od tebe přijali, abychom se stali svědky a nástroji poslání církve mezi lidmi a hlásali Krista životem i slovy. Amen.

50. Po obnově profese pronáší celebrant modlitbu:

Pane, náš Bože, Otče všech, vzdáváme ti díky za tvou dobrotivost a lásku, kterou jsi prokázal nám, svým dětem; a prosíme tě za tyto naše bratry a sestry, kteří dnes slaví výročí profese v Sekulárním františkánském řádu, aby rozhodnutí žít podle evangelia, které kdysi učinili, mohli s tvou pomocí naplňovat ve svém životě až do konce. Prosíme o to skrze Krista, našeho Pána.

Všichni:

Amen.

Zakončení obřadu

51. Obřad se zakončí vzájemným blahopřáním. Přitom se zpívá Chvalozpěv stvoření od sv. Františka (Píseň bratra Slunce) nebo jiný vhodný zpěv.

Pokud oslava výročí profese probíhá při slavení eucharistie, je vhodné, aby se jubilanti zapojili např. do přímluv a obětního průvodu. Svaté přijímání je vhodné podávat pod obojí způsobou (zvláště jubilantům).

Na závěr je vhodné zařadit požehnání sv. Františka (odpověď uvedená v závorce se může vynechat).

Celebrant:

Hospodin at' vám žehná a at' vás chrání. (Všichni: Amen.)

At' vám ukáže svou tvář a smiluje se nad vámi. (Všichni: Amen.)

At' k vám obrátí svou tvář a obdaří vás pokojem. (Všichni: Amen.)

Požehnej vás všemohoucí Bůh, Otec i Syn + i Duch Svatý!

Všichni:

Amen.

Část II

Modlitby pro shromáždění Sekulárního františkánského řádu

Úvodní poznámky

1. V Sekulárním františkánském řádu se konají setkání místního bratrského společenství, dále pak zasedání oblastní, národní a mezinárodní rady.

2. Účel těchto setkání a zasedání stanoví Řehole; zejména jde o podporu lásky mezi členy a napomáhání k růstu františkánského a církevního života⁴.

3. Různé formy setkání bratrského společenství jsou: modlitební, plánovací nebo pracovní a bratrská nebo společenská setkání při různých příležitostech.

4. Při setkáních bratrského společenství se věnuje čas: a) vzájemnému poznávání bratří a sester⁵; b) naslouchání Božímu slovu a sdílení nad ním⁶; c) studiu a práci (je-li k tomu příležitost, zejména pro trvalou formaci a apoštolát)⁷; d) slavení eucharistie a Denní modlitby

⁴ Srov. Řehole SFŘ, čl. 22 a 24.

⁵ Srov. Řehole SFŘ, čl. 2, 5, 13, 22 a 24.

⁶ Srov. Řehole SFŘ, čl. 4 a 5.

⁷ Srov. Řehole SFŘ, čl. 14, 22 a 24.

církve⁸.

5. Ve všem, co je výše uvedeno, se ponechává volný prostor pro tvořivou iniciativu rady i členů bratrských společenství.

6. Modlitby [uvedené v této části Rituálu] jsou převzaty především ze spisů sv. Františka. Nemají se považovat za naprosto závazné, spíše mají pomoci radě k využití vlastních tvořivých schopností.

8 Srov. Řehole SFŘ, čl. 5 a 8.

KAPITOLA I.

Modlitby na začátku a na konci setkání bratrského společenství

1. Modlitby, uvedené pod následujícími čísly, jsou pouze návrhem. Podle potřeb a charakteru bratrského společenství se mohou použít i jiné modlitby. Je však vhodné, aby součástí setkání bratrského společenství bylo vždy i slavení liturgie (mše svaté nebo Denní modlitby církve).

A) Na začátku setkání

2. Když se bratři a sestry sejdou na vhodném místě, na začátku setkání ministr bratrského společenství nebo ten, kdo setkání vede (dále předsedající), může zahájit společnou modlitbou těmito nebo podobnými slovy:

Předsedající:

Ve jménu Otce i Syna i Ducha Svatého.

Všichni:

Amen.

Předsedající:

Nejvyšší, všemohoucí, dobrý Pane, tobě patří chvála, sláva, čest a každé dobrořečení.

Všichni:

Chvalte Pána a dobrořečte mu, děkujte mu a služte mu s velkou pokorou.

Předsedající:

Modleme se:

Všemohoucí, nejsvětější, nejvyšší a svrchovaný Bože, všechno dobro, svrchované dobro, celé dobro, ty jediný jsi dobrý, tobě vzdáváme všechnu chválu všechnu slávu, všechen dík, všechnu čest a všechno dobrořečení a všechno dobré. Staň se, staň se.

Všichni:

Amen.

Nebo může předsedající použít tuto modlitbu:

Modleme se:

Nejvyšší, slavný Bože, osvět' temnoty našeho srdce a dej nám, Pane, pravou víru, pevnou naději a dokonalou lásku, moudrost a poznání, abychom splnili tvůj svatý a pravý příkaz.

Všichni:

Amen.

3. Může se přečíst některý úryvek z Písma svatého, jak je navrženo v Dodatku (č. 1–24) nebo ze spisů sv. Františka (Dodatek, č. 25). Setkání bratrského společenství pak pokračuje obvyklým způsobem.

B) Na konci setkání

4. Je-li to vhodné, zařadí se chvíle pro spontánní modlitbu nebo přímlyvy za všeobecné potřeby církve a za zvláštní potřeby bratrského společenství. Pak může předsedající podle vlastního výběru použít některou z modliteb svatého Františka, jak jsou uvedeny níže, nebo jinou modlitbu. Tím se zakončí setkání bratrského společenství.

Předsedající:

Modleme se:

Všemohoucí, věčný, spravedlivý a milosrdný Bože, dej nám ubohým, abychom kvůli tobě samotnému konali to, co víme, že chceš, a vždy chtěli to, co se ti líbí, abychom vnitřně očišťeni, vnitřně osvíceni a ohněm svatého Ducha zapálení mohli jít ve šlépějích tvého milovaného Syna, našeho Pána Ježíše Krista, a jen tvou milostí dojít k tobě, Nejvyšší, který v dokonalé Trojici a prosté Jednotě žiješ a kraluješ a jsi oslavován, všemohoucí Bože, po všechny věky věků.

Všichni:

Amen.

Nebo může předsedající použít tuto modlitbu:

Modleme se:

Dobrotivý Bože, ty jsi původce pokoje a lásky, dej nám, svým služebníkům, opravdové sjednocení s tvou vůlí, abychom dokázali překonávat všechna pokušení, která by mohla ohrozit náš pokoj. Prosíme o to skrze Krista, našeho Pána.

Všichni:

Amen.

5. Je-li přítomen kněz nebo jáhen, může dát požehnání, kterým požehnal sv. František bratru Lvovi (odpověď uvedená v závorce se může vynechat).

Kněz (jáhen):

Hospodin ať vám žehná a ať vás chrání. (**Všichni:** Amen.)

Ať vám ukáže svou tvář a smiluje se nad vámi. (**Všichni:** Amen.)

Ať k vám obrátí svou tvář a obdaří vás pokojem. (**Všichni:** Amen.)

Požehnej vás všemohoucí Bůh, Otec i Syn + i Duch Svatý!

Všichni:

Amen.

KAPITOLA II.

Slavení volební kapituly bratrského společenství

Tyto modlitby nahrazují obvyklé modlitby při setkání bratrského společenství. Volbám předsedá a potvrzuje je ministr bratrského společenství vyšší úrovně nebo jeho delegát.

6. Po vzývání Ducha Svatého se přečte krátký úryvek z Písma svatého (Dodatek, č. 1–24), ze spisů sv. Františka (Dodatek, č. 25) nebo z jiného vhodného zdroje, na který může navázat krátké zamyšlení či rozjímání. Předsedající volební kapituly se pak modlí:

Všemohoucí, nejsvětější, nejvyšší a svrchovaný Bože, Otče svatý a spravedlivý, Pane, Králi nebe i země, pro tebe samého ti vzdáváme díky, že ze své svaté vůle a skrze svého jediného Syna spolu s Duchem Svatým stvořil jsi všechno duchovní i tělesné a nás, vytvořené ke tvému obrazu a k tvé podobě, umístil jsi do ráje.

S pokorou a důvěrou tě prosíme o světlo, abychom mohli zvolit ty, kteří by dobře sloužili našemu bratrskému společenství. Pomoz nám vybrat ty, kteří by svým příkladem, svými ctnostmi a moudrými rozhodnutími animovali a vedli naše bratrské společenství, aby v něm žilo evangelium Ježíše Krista v duchu svatého Františka. Prosíme o to skrze Krista, našeho Pána.

Všichni:

Amen.

7. Pak se konají volby podle směrnic Generálních konstitucí a Národních stanov. Po každé volbě oznámí sekretář volební kapituly její výsledek těmito slovy:

po volbě ministra:

Ve jménu Páně: Oznamuji, že nově zvoleným ministrem místního (národního) bratrského společenství **N** je bratr (sestra) **N**.

po volbě zástupce ministra:

Ve jménu Páně: Oznamuji, že nově zástupcem ministra místního (národního) bratrského společenství **N** je bratr (sestra) **N**.

po volbě formátora:

Ve jménu Páně: Oznamuji, že nově zvoleným formátorem místního (národního) bratrského společenství **N** je bratr (sestra) **N**.

po volbě sekretáře:

Ve jménu Páně: Oznamuji, že nově zvoleným sekretářem místního (národního) bratrského společenství **N** je bratr (sestra) **N**.

po volbě pokladníka:

Ve jménu Páně: Oznamuji, že nově zvoleným pokladníkem (hospodářem) místního (národního) bratrského společenství N je bratr (sestra) N.

po volbě dalších členů rady:

Ve jménu Páně: Oznamuji, že nově zvoleným členem rady místního (národního) bratrského společenství N je bratr (sestra) N.

Nově zvolený (zvolená) poté předstoupí a předsedající se jej (jí) zeptá:

Bratře (sestro) N., přijímáš tuto volbu?

Nově zvolený (zvolená) odpoví:

Ano, přijímám.

Předsedající poté volbu potvrdí těmito nebo podobnými slovy:

Jménem církve a františkánské rodiny potvrzují volbu bratra (sestry) N ministrem (nebo: zástupcem ministra, formátorem, sekretářem, pokladníkem (hospodářem), členem rady) místního (národního) bratrského společenství N Sekulárního františkánského řádu.

Po skončení voleb se může zpívat vhodná děkonná píseň. Následují závěrečné modlitby volební kapituly.

Všichni nově zvolení členové rady pak vydají svědectví o svém františkánském povolání a ochotě ke službě. Mohou tak učinit vlastními slovy nebo použít následující text jako vzor:

My, členové rady místního (národního) bratrského společenství přijímáme odpovědnost a službu vedení. Před všemohoucím Bohem slibujeme, že budeme každý den žít evangelium podle příkladu svatého Františka a vykonávat naši službu podle svých nejlepších schopností. Prosíme o vedení Ducha Svatého a spolupráci bratrského společenství, abychom mohli společně jako rodina sv. Františka vydávat svědectví evangeliu, byli nástroji pokoje a budovali svět, který je bratrštější a více odpovídá evangeliu, aby se tak uskutečňovalo Boží království.

8. Když se vše skončilo, předsedající volební kapituly říká nově zvoleným:

Ať vás Bůh naděje naplní veškerou radostí a pokojem ve víře, abyste oplývali nadějí v síle Ducha Svatého.

Všichni odpovídají:

Požehnaný jsi, Bože, navěky!

Předsedající pokračuje:

Modleme se za ty, kdo byli zvoleni, abychom my všichni skrze jejich službu a povzbuzování prožívali svou víru hlouběji a abychom statečněji vydávali svědectví Kristu a tak přispívali k budování Božího království.

Po chvíli ticha pak všichni pronášejí modlitbu:

Dobrotivý Bože, dej nám všem, abychom tě díky horlivosti těchto bratří (a sester) povolaných ke službě našemu bratrskému společenství lépe poznávali a všem lidem pomáhali k poznání tebe a usilovněji vedli život podle evangelia, jak jsi jej sám vnukl svatému Františkovi z Assisi. Skrze Krista, našeho Pána. Amen.

Pokud to čas a okolnosti dovolují, mohou nyní přijímat nově zvolení členové rady a ministr blahopřání od členů bratrského společenství.

KAPITOLA III.

Ustavení nového bratrského společenství

9. Obřad popsany v této kapitole se koná na vhodném místě, obvykle v kostele, při kterém je nové bratrské společenství ustaveno.

10. Předsedá ten, kdo má oprávnění nové bratrské společenství kanonicky ustavit, nebo jeho delegát. Tento obřad se může s patřičnými úpravami použít i pro předání již podepsaného dokumentu o kanonickém ustavení.

Úvod

11. Po úvodním zpěvu, pozdravu a krátkém úvodu ministra nebo některého profesního člena bratrského společenství se přečte čl. 22 Řehole SFŘ:

Místní bratrské společenství má být kanonicky ustavené. Tak se stává základní buňkou celého řádu a viditelným znamením církve, která je společenstvím lásky. Má být výsadním místem, kde se rozvíjí citění s církví a františkánské povolání a kde členové čerpají povzbuzení k apoštolátu.

12. Předsedající obřadu ustavení nového bratrského společenství se pak modlí těmito slovy:

Modleme se:

Pane, náš Bože, dej nám, kteří jsme se zde shromáždili ve tvém jménu, abychom v bratrském společenství prožívali přítomnost tvého Syna, našeho Pána Ježíše Krista, aby tak naše radost se svatým Františkem byla úplná. Prosíme o to skrze Krista, našeho Pána.

Všichni:

Amen.

Čtení z Písma svatého

13. Lektor přečte úryvek z Písma svatého, navrhuje se Řím 12, 4–13:

Máme rozmanité duchovní dary podle milosti.

Čtení z listu svatého apoštola Pavla Římanům.

Bratři a sestry!

Jako máme v jednom těle mnoho údů, ale tyto údy nemají všechny stejnou činnost, tak i my, i když je nás mnoho, jsme jedním tělem v Kristu, k sobě navzájem jsme však údy. Máme rozmanité duchovní dary podle milosti, která nám byla dána. Kdo má dar mluvit z vnuknutí, ať ho užívá úměrně k vlastní víře. Kdo má dar služby, ať ho uplatňuje ve službě. Kdo má dar vyučovat, ať se věnuje vyučování, kdo dar povzbuzovat, ať povzbuzuje. Kdo rozdává, ať to dělá velkodušně. Kdo stojí v čele, ať je horlivý. Kdo prokazuje milosrdenství, ať to činí s radostí. Láska ať je bez přetvářky.

Mějte v ošklivosti zlo, přidržujte se dobra. V bratrské lásce se navzájem mějte srdečně rádi, v uctivosti předcházejte jeden druhého. V horlivosti neochabujte, duchem buďte horliví, služte Pánu, v naději se radujte, v soužení buďte trpěliví, v modlitbě vytrvalí. S věřícími se podílejte na jejich životních potřebách, ochotně poskytněte pohostinství.

Slyšeli jsme slovo Boží.

Všichni:

Bohu díky!

Pokud se obřad koná při slavení eucharistie, pokračuje se responsoriálním žalmem, evangeliem, po kterém následuje homilie. Při samostatném obřadu ustavení nového bratrského společenství se pokračuje čtením a podepsáním dokumentu o kanonickém ustavení.

Responsoriální žalm: Žl 106 (105), 1.2-3.47.48

Odp.: Oslavujte Hospodina, neboť je dobrý, jeho milosrdenství trvá navěky.

Kdo vyličí mocné Hospodinovy činy,
kdo vypoví všechnu jeho slávu?
Blaze těm, kteří dbají práva,
spravedlivě jednají v každé době.

Odp.

Vysvobod' nás, Hospodine, náš Bože,
a shromáždí nás z pohanských zemí,
abychom chválili tvé svaté jméno,
a chlubili se tvou slávou.

Odp.

Požehnaný Hospodin, Bůh Izraelův,
od věků až na věky!
Všechn lid ať řekne: „Amen!“

Odp.

Verš před evangeliem: Kol 3,15

At' ve vašem srdci vládne Kristův pokoj: k němu jste byli povoláni v jednom těle.

Evangelium: Jan 17, 20–26

Jako ty, Otče, ve mně a já v tobě, tak oni at' jsou jedno v nás!

Slova svatého evangelia podle Jana.

Ježíš pozvedl oči k nebi a modlil se:

„Prosím nejen za ně, ale také za ty, kdo pro jejich slovo uvěří ve mne: at' všichni jsou jedno. Jako ty, Otče, ve mně a já v tobě, tak i oni at' jsou v nás, aby svět uvěřil, že ty jsi mě poslal.

A slávu, kterou jsi dal mně, dal jsem já jim, aby byli jedno, jako my jsme jedno: já v nich a ty ve mně. Tak at' i oni jsou v dokonalé jednotě, aby svět poznal, že ty jsi mě poslal a žes je miloval, jako jsi miloval mne.

Otče, chci, aby tam, kde jsem já, byli se mnou i ti, které jsi mi dal, aby viděli mou slávu, kterou jsi mi dal, protože jsi mě miloval už před založením světa.

Spravedlivý Otče, svět tě nepoznal, ale já jsem tě poznal a tito (moji učedníci) poznali, že jsi mě poslal. Dal jsem jim poznat tvé jméno a dám poznat, aby láska, kterou jsi mě miloval, byla v nich a abych byl i já v nich.“

Slyšeli jsme slovo Boží.

Všichni:

Chvála tobě, Kriste!

Následuje homilie.

Čtení a podepsání dokumentu o kanonickém ustavení

14. Po homilii nebo po čtení z Písma svatého přečte předsedající dokument o kanonickém ustavení nového bratrského společenství a podepíše jej spolu se dvěma určenými svědky. Pak se zaznamenají jména bratří a sester, kteří nově ustavené bratrské společenství tvoří, a jména členů rady nového bratrského společenství, pokud tato rada již existuje.

15. Po skončení je vhodné přečíst jako povzbuzení úryvek ze spisů sv.

Františka (viz Dodatek č. 25), např. z Listu všem věřícím 8-14:

Snoubenci (našeho Pána Ježíše Krista) jsme tehdy, když v Duchu Svatém se spojuje věrná duše s naším Pánem Ježíšem Kristem. Jeho bratry jsme, když plníme vůli nebeského Otce. Matkami (pak jsme), když ho nosíme ve svém srdci a ve svém těle díky božské lásce a čistému a upřímnému svědomí; rodíme ho skrze svaté konání, které má druhým svítit jako vzor. Ó, jak je slavné, svaté a veliké mít Otce v nebesích! Ó, jak je svaté, útěchyplné, krásné a obdivuhodné mít takového Snoubence! Ó, jak je svaté, milé, líbezné, pokorné, pokojné, sladké, láskyhodné a nade vše vytoužené mít takového Bratra a takového Syna: našeho Pána Ježíše Krista, který položil život za své ovce a modlil se k Otci slovy: „Otče svatý, zachovej ve svém jménu ty, které jsi mi ve světě dal.“

16. Při té příležitosti může promluvit předsedající obřadu kanonického ustavení nebo odpovědný člen z oblastní nebo národní rady.

Společná modlitba a závěr

17. Pak se koná společná modlitba nebo přímlyvy, které zakončí předsedající touto modlitbou:

Otče náš, všemohoucí Bože, prameni lásky a jednoty, dej, aby nové bratrské společenství Sekulárního františkánského řádu, sjednocené a oživované Duchem Svatým, ochotně naslouchalo Božimu slovu a řídilo se jím. Ať se všichni jeho členové společně modlí a jsou při tom jedné mysli a jednoho srdce. Ať v něm (všichni bratři a sestry) najdou sílu a inspiraci k budování světa, který je bratrštější a více odpovídá evangeliu, aby tak přinášeli poselství radosti a pokoje všem lidem. Skrze Krista, našeho Pána.

Všichni:

Amen.

18. Na závěr se může zaspívat některý z mariánských hymnů, např. Salve Regina (Zdrávas Královno).

Přítomní kněží mohou udělit požehnání, kterým požehnal sv. František bratra Lvovi (odpověď uvedená v závorce se může vynechat).

Kněží:

Hospodin ať vám žehná a ať vás chrání. (Všichni: Amen.)

Ať vám ukáže svou tvář a smiluje se nad vámi. (Všichni: Amen.)

Ať k vám obrátí svou tvář a obdaří vás pokojem. (Všichni: Amen.)

Požehnej vás všemohoucí Bůh, Otec i Syn + i Duch Svatý!

Všichni:

Amen.

Modlitba pro řádné zasedání rady bratrského společenství

Tento text je třeba chápat jako vzor a může se upravit podle potřeb rady bratrského společenství.

Ministr:

Ve jménu Otce i Syna i Ducha Svatého.

Všichni:

Amen.

Ministr:

Ať je Pán v našich srdcích i v našich ústech, abychom žili evangelium našeho Pána Ježíše Krista podle příkladu svatého Františka a hlásali je celému světu.

Všichni:

Amen.

Ministr:

Přijď, Duchu Svatý, naplň srdce svých věrných.

Všichni:

A zapal v nás oheň své lásky.

Ministr:

Upevni, Pane, co jsi v nás vykonal.

Všichni:

Abychom byli nástroji pokoje v církvi i ve světě.

Ministr:

Modleme se:

(po chvíli ticha pokračuje)

Pane, povolal jsi nás, abychom sloužili našemu **(nebo: národnímu)** bratrskému společenství jako členové rady. Ať jej svým příkladem a moudrými rozhodnutími animujeme a vedeme na cestě zachování evangelia podle příkladu svatého Františka. Prosíme o to skrze Krista, našeho Pána.

Všichni:

Amen.

Následuje čtení z Písma svatého nebo ze spisů sv. Františka, po kterém může být rozjímání v tichu nebo sdílení, při kterém se toto čtení aplikuje na aktuální situaci bratrského společenství.

Poté se rada věnuje projednáváním záležitostem. Po skončení jednání a po společné modlitbě nebo přímluvách zahájí ministr modlitbu Páně a zasedání rady zakončí modlitbou ze spisů sv. Františka (viz Modlitby na začátku a na konci setkání bratrského společenství) nebo se modlí těmito či podobnými slovy:

Bože, veď nás svou moudrostí a láskou, ať se pod tvým vedením osvědčíme jako užiteční služebníci našeho **(nebo: národního)** bratrského společenství. Ať poznáváme, co máme dělat, a máme odvahu i vytrvalost to vykonat. Prosíme o to skrze Krista, našeho Pána.

Všichni:

Amen.

Duchovní asistent (je-li knězem nebo jáhnem) zakončí požehnáním

(odpověď uvedená v závorce se může vynechat).

Kněz (jáhen):

Hospodin ať vám žehná a ať vás chrání. (Všichni: Amen.)

Ať vám ukáže svou tvář a smiluje se nad vámi. (Všichni: Amen.)

Ať k vám obrátí svou tvář a obdaří vás pokojem. (Všichni: Amen.)

Požehnej vás všemohoucí Bůh, Otec i Syn + i Duch Svatý!

Všichni:

Amen.

Modlitba pro bratrskou a pastorační vizitaci

Tyto modlitby nahrazují při bratrské a pastorační vizitaci (Řehole SFŘ, čl. 26) modlitby při pravidelném setkání bratrského společenství (viz Modlitby na začátku a na konci setkání bratrského společenství, str. 27 tohoto Rituálu).

Po přivítání a vzývání Ducha Svatého použije vizitátor modlitbu zvlášť připravenou pro tuto příležitost nebo se může inspirovat následující modlitbou jako vzorem:

Pane, náš Bože, chválíme tě a děkujeme ti za to, že jsi nás povolal do Sekulárního františkánského řádu.

Shromáždili jsme se dnes v Duchu Svatém k bratrské a pastorační vizitaci, abychom zhodnotili své úsilí a obnovili své rozhodnutí žít evangelium podle příkladu svatého Františka. Dej nám sílu k novému začátku tam, kde jsme ochabli či selhali. Naplň nás svým Duchem, buď Pánem našich srdcí. Dej nám ochotu, abychom jako následovníci svatého Františka v tomto světě vytrvale usilovali o obnovu církve a hlásali radostnou zvěst o spáse.

Ať uchvátí, prosíme, Pane, ohnivá a sladká moc tvé lásky naše duše skrze všechno, co je zde pod nebem, abychom zemřeli láskou ke tvé lásce, jako tys zemřel z lásky k naší lásce. Prosíme o to skrze Krista, našeho Pána.

Všichni:

Amen.

Následuje čtení z Písma svatého nebo ze spisů sv. Františka (dodatky č. 1-24, 25) se zamyšlením či rozjímáním.

Vizitace pak pokračuje obvyklým způsobem. Na jejím konci po společné modlitbě nebo přímlovách se vizitátor modlí závěrečnou modlitbu připravenou pro vizitaci nebo těmito či podobnými slovy:

Pochválen buď Hospodin, Bůh Izraele, neboť navštívil a vykoupil svůj lid. Bože, rozmnož v nás působení svého Ducha, a když zachováváme evangelium našeho Pána Ježíše Krista podle příkladu svatého Františka z Assisi, který od Krista čerpal podněty pro svůj život a učinil jej středem svého života s Bohem a s lidmi, dej, abychom žili věrně podle Řehole Sekulárního františkánského řádu. Prosíme o to skrze Krista, našeho Pána.

Všichni:

Amen.

Na závěr mohou všichni profesní členové obnovit svou profesi a při tomto úkonu za obvyklých podmínek získat plnomocné odpustky. K obnově profese se použije formule uvedená v tomto Rituálu.

Vizitátor může zakončit duchovním povzbuzením, např. (1 Sol 5,13-18.23):

Prosíme vás, (bratři a sestry):

Mezi sebou žijte v pokoji. Žádáme vás, bratři (a sestry): kárejte lidi nespořádané, dodávejte odvahy malomyslným, ujímejte se slabých, buďte trpěliví vůči všem. Hled'te, ať nikdo nikomu neodplácí zlým za zlé, ale usilujte vždycky o dobro mezi sebou i ke všem. Stále se radujte. Bez přestání se modlete. Ve všech životních podmínkách děkujte (Bohu). Tak to Bůh pro vás chce v Kristu Ježíši. Sám Bůh pokoje kéž vás dokonale

posvětit. Ať si uchováte ducha neporušeného a duši i tělo neposkvrněné pro příchod našeho Pána Ježíše Krista.

Přítomní kněží mohou udělit požehnání, kterým požehnal sv. František bratru Lvovi (odpověď uvedená v závorce se může vynechat).

Kněží:

Hospodin ať vám žehná a ať vás chrání. (**Všichni:** Amen.)

Ať vám ukáže svou tvář a smiluje se nad vámi. (**Všichni:** Amen.)

Ať k vám obrátí svou tvář a obdaří vás pokojem. (**Všichni:** Amen.)

Požehnej vás všemohoucí Bůh, Otec i Syn + i Duch Svatý!

Všichni:

Amen.

DODATEK
Texty k výběru
pro slavení rozhodnutí žít podle evangelia

I.

Čtení z Písma svatého

A) První čtení

1. Gal 6, 14–18

Ať je daleko ode mě, abych se chlubil něčím jiným než křížem našeho Pána Ježíše Krista.

Čtení z listu svatého apoštola Pavla Galat'anům.

Bratři a sestry!

Ať je daleko ode mě, abych se chlubil něčím jiným než křížem našeho Pána Ježíše Krista, kterým je pro mě ukřižován svět a já světu. Vždyť ani obřízka nic není, ani neobřezanost, ale nové stvoření.

A na všechny, kdo se v jednání budou řídit touto zásadou, ať přijde pokoj a milosrdenství, totiž na (pravé) Boží Izraelity.

A pro budoucnost ať mě už nikdo (s těmi věcmi) neobtěžuje! Vždyť na svém těle nosím znamení, že náležím Ježíšovi.

Milost našeho Pána Ježíše Krista ať je s vámi, bratři (a sestry)! Amen.

2. Ef 1, 3–10

Předurčil nás, abychom byli přijati za jeho děti, skrze Ježíše Krista.

Čtení z listu svatého apoštola Pavla Efesanům.

Bud' pochválen Bůh a Otec našeho Pána Ježíše Krista, on nás zahrnul z nebe rozmanitými duchovními dary, protože jsme spojeni s Kristem. Vždyť v něm si nás vyvolil ještě před stvořením světa, abychom byli před ním svatí a neposkvrnění v lásce; ze svého svobodného rozhodnutí nás předurčil, abychom byli přijati za jeho děti skrze Ježíše Krista. (To proto,) aby se vzdávala chvála jeho vznešené dobrotivosti, neboť skrze ni nás obdařil milostí ve svém milovaném (Synu).

V něm máme vykoupení skrze jeho krev, odpuštění hříchů pro jeho nesmírnou milost, kterou nám tak bohatě projevil s veškerou moudrostí a prozíravostí: seznámil nás totiž s tajemstvím své vůle, jak se mu to líbilo a jak si to sám u sebe ustanovil, až se naplní čas pro dílo spásy: že sjednotí v Kristu vše, co je na nebi i na zemi.

3. Kol 3, 9–17

Mějte lásku, protože ona je svorník dokonalosti.

Čtení z listu svatého apoštola Pavla Kolosanům.

Bratři a sestry!

Neobelhávejte jeden druhého. Svlečte ze sebe člověka starého s jeho

počináním, a oblečte (člověka) nového, který se obnovuje k (správnému) poznání, aby se podobal svému Stvořiteli. Tady už není Řek nebo Žid, obřezaný nebo neobřezaný, barbar, Skyta, otrok nebo člověk svobodný; ale všecko a ve všem je Kristus.

Jako od Boha vyvolení, svatí a milovaní projevujte navenek milosrdné srdce, dobrotu, pokoru, mírnost a trpělivost. Snášejte se a navzájem si odpouštějte, má-li kdo něco proti druhému. Pán odpustil vám, proto (odpouštějte) i vy.

A nadto nade všechno mějte lásku, neboť ona je svorník dokonalosti. Ať ve vašem srdci vládne Kristův pokoj: k němu jste byli povoláni v jednom těle. Buďte (za to) vděční.

Kristova nauka ať je u vás ve své plné síle: moudře se navzájem poučujte a napomínejte. S vděčností zpívejte Bohu z celého srdce žalmy, chvalozpěvy a duchovní písně. Cokoli mluvíte nebo konáte, všecko (dělejte) ve jménu Pána Ježíše a skrze něho děkujte Bohu Otci.

4. 1 Petr 2, 9–17

Ved'te mezi pohany vzorný život.

Milovaní, jako cizince a přistěhovalce vás napomínám: zdržujte se tělesných žádostí, protože ony bojují proti duši. Ved'te mezi pohany vzorný život. Oni sice o vás mluví jako o špatných lidech, ale když budou pozorovat, že konáte dobro, budou velebit Boha v den navštívení.

Kvůli Pánu se podřizujte každému lidskému zřízení: ať už je to král jako svrchovaný vládce, nebo místodržitelé, kteří jsou od něho posíláni trestat zločince a vyznamenávat ty, kdo jednají správně. Vždyť tak to chce Bůh, abyste svým dobrým chováním umlčovali nevědomost nerozumných lidí. (Jednejte) jako lidé svobodní, a ne jako lidé, kteří svobodou zakrývají svou špatnost, ale chovejte se jako Boží služebníci.

Všechny ctěte, bratry milujte, Boha se bojte, krále mějte v úctě.

5. Jak 2, 12–18

Když se víra neprojevuje navenek skutky, je mrtvá.

Čtení z listu svatého apoštola Jakuba.

Milovaní!

Mluvte a jednejte jako lidé, kteří mají být souzeni podle zákona svobody. Neboť soud bez milosrdenství pro toho, kdo neprokázal milosrdenství. Ale milosrdenství vítězí nad soudem.

Co to pomůže, moji bratři (a sestry), říká-li někdo, že má víru, ale nemá skutky? Může ho taková víra spasit? Když bratr nebo sestra nebudou mít do čeho se obléci a budou mít nedostatek denní obživy, a někdo z vás jim řekne: „Tak s Pánem Bohem! Zahřejte se a najezte se“ – ale nedáte jim, co potřebují pro své tělo, co jim to bude platné?

Stejně tak je tomu i s vírou: když se neprojevuje skutky, je sama o sobě mrtvá. Ale někdo by mohl říci: „Ty máš víru, a já mám skutky.“ Ukaž mi tu svou víru, která je beze skutků! Já ti však ze svých skutků mohu dokázat svou víru.

6. 1 Kor 12, 4–11

Ty projevy Ducha jsou těm jednotlivcům dány k tomu, aby mohli být užiteční.

Čtení z prvního listu svatého apoštola Pavla Korint'anům.

Dary jsou sice rozmanité, ale je pouze jeden Duch. A jsou rozličné služby, ale je pouze jeden Pán. A jsou různé mimořádné síly, ale je pouze jeden Bůh. On to všechno ve všech působí.

Ty projevy Ducha však jsou dány každému k tomu, aby mohl být užitečný. Jednomu totiž Duch dává dar moudrosti, jinému zase tentýž Duch poskytuje poznání, jinému se opět dostává od téhož Ducha víry, jiný zase má od téhož Ducha dar uzdravovat, jiný konat zázračné skutky, jiný promlouvat pod vlivem vnuknutí, jinému zase je dáno, aby dovedl rozeznávat, jakým duchem se co nese, jiný může mluvit rozličnými (neznámými) jazyky a jiný zase má dar, aby uměl vykládat, co tím jazykem bylo řečeno.

To všechno působí jeden a týž Duch. On vhodně přiděluje každému zvlášť, jak chce.

B) Responsoriální žalmy

7. Žl 16 (15), 1–2a+5, 7–8.11

Odp.: Ty jsi, Hospodine, mým dědičným podílem.

Ochraň mě, Bože, neboť se utíkám k tobě.

Pravím Hospodinu: „Ty jsi můj Pán.“

Ty jsi, Hospodine, mým dědičným podílem i mou číší,
ty mně zachovávaš můj úděl.

Odp.

Velebím Hospodina, že mi byl rádcem,
k tomu mě i za nocí vybízí mé nitro.

Hospodina mám neustále na zřeteli,
nezakolísám, když je mi po pravici.

Odp.

Ukážeš mi cestu k životu,
u tebe je hojná radost,
po tvé pravici je věčná slast.

Odp.

8. Žl 98 (97), 1–4

Odp. Zpívejte Hospodinu v doprovodu cítěry, neboť uvedl ve známost svou spásu.

Zpívejte Hospodinu píseň novou,
neboť učinil podivuhodné věci.

Vítězství je dílem jeho pravice,
jeho svatého ramene.

Odp.

Hospodin uvedl ve známost svou spásu,
před zraky pohanů zjevil svou spravedlnost.
Rozpomenu se na svou dobrotu a věrnost
Izraelovu domu.

Odp.

Všechny končiny země uzřely
spásu našeho Boha.

Jásejte Hospodinu, všechny země,

radujte se, plesejte a hrejte!

Odp.

9. Žl 133 (132)

Odp.: Milujme se navzájem, neboť láska je z Boha.

Hle, jak je dobré a milé,
když bratři bydlí pospolu:
Jak nejlepší olej na hlavě, který stéká na vousy, na vousy Árónovy,
který stéká na lem jeho roucha.

Odp.

Jak hermonská rosa,
která se snáší na síónskou horu:
tam uděluje Hospodin požehnání,
život navěky.

Odp.

10. Žl 37 (36), 3–4.5–6.30–31

Odp.: Ústa má zvěstují tvou spravedlnost.

Doufej v Hospodina a čiň dobro,
pak budeš přebývat v zemi a těšit se klidu.
Raduj se v Hospodinu
a dá ti, po čem touží tvé srdce.

Odp.

Hospodinu svěř svůj osud,
v něho důvěřuj, on sám bude jednat.
Tvé spravedlnosti dá vzejít jako světlu,
tvému právu jako polednímu jasu.

Odp.

Ústa spravedlivého mluví moudře,
jeho jazyk hovoří, co je správné.
Boží zákon mu ovládá srdce,
proto nevrávorají jeho kroky.

Odp.

11. Žl 25 (24), 2–5.8–10

Odp. Ved' mě ve své pravdě, Hospodine!

V tebe důvěřuji, můj Bože, kéž nejsem zahanben,
ať nade mnou nejásají moji nepřátelé.
Vždyť nikdo z těch, kdo v tebe doufají, nepadne do hanby;
do hanby padnou ti, kdo lehkovážně ruší věrnost.

Odp.

Ukaž mi své cesty, Hospodine,
a pouč mě o svých stezkách.
Ved' mě ve své pravdě a uč mě,
neboť ty jsi Bůh, můj spasitel,
nepřestávám v tebe důvěřovat.

Odp.

Hospodin je dobrý a dokonalý,
proto ukazuje hříšníkům cestu.
Pokorné vede k správnému jednání,
pokorné učí své cestě.

Odp.

12. Žl 92 (91), 2–3.6–7.13–14

Odp. Jak velkolepá jsou tvá díla, Hospodine!

Dobré je chválit Hospodina,
opěvovat tvé jméno, Svrchovaný!
Zrána hlásat tvé milosrdenství
a za noci tvou věrnost.

Odp.

Jak velkolepá jsou tvá díla, Hospodine,
jak hluboké tvé myšlenky!
Pošetilý člověk to nechápe,
nerozumný nemá pro to smyslu.

Odp.

Spravedlivý pokvete jak palma,
poroste jak cedr na Libanonu.
Kdo jsou zasazeni v domě Hospodinově,
pokvetou v nádvořích našeho Boha.

Odp.

C) Aleluja a verš před evangeliem

13. Flp 1, 21

Aleluja. Pro mne život je Kristus a smrt ziskem. Aleluja.

14. Srov. Mt 11, 25

Aleluja. Velebím tě, Otče, Pane nebe a země,
že jsi tajemství Božího království odhalil maličkým. Aleluja.

15. Kol 3, 14–15

Aleluja. Nade všechno mějte lásku, neboť ona je svorník dokonalosti. Ať
ve vašem srdci vládne Kristův pokoj. Aleluja.

16. Srov. Lk 10, 1.9

Aleluja. Jděte a zvěstujte všem městům: „Přiblížilo se k vám Boží
království.“ Aleluja.

17. Jan 15, 8

Aleluja. Tím bude oslaven můj Otec, že ponese mnoho ovoce a osvědčíte
se jako moji učedníci. Aleluja.

18. Žl 133 (132), 1

Aleluja. Hle, jak je dobré a milé, když bratři bydlí pospolu. Aleluja.

D) Evangelia

19. Mt 5, 1–12

Blahoslavení chudí v duchu, tiší, milosrdní, tvůrci pokoje.

Slova svatého evangelia podle Marka.

Když Ježíš uviděl zástupy, vystoupil na horu, a jak se posadil, přistoupili

k němu jeho učedníci. Otevřel ústa a učil je:

„Blahoslavení chudí v duchu, neboť jejich je nebeské království.

Blahoslavení plačící, neboť oni budou potěšeni.

Blahoslavení tiší, neboť oni dostanou zemi ze dědictví.

Blahoslavení, kdo lační a žízní po spravedlnosti, neboť oni budou nasyceni.

Blahoslavení milosrdní, neboť oni dojdou milosrdenství.

Blahoslavení čistého srdce, neboť oni budou vidět Boha.

Blahoslavení tvůrci pokoje, neboť oni budou nazváni Božími syny.

Blahoslavení, kdo jsou pronásledováni pro spravedlnost, neboť jejich je nebeské království.

Blahoslavení jste, když vás budou kvůli mně tupit, pronásledovat a vylhaně vám připisovat každou špatnost; radujte se a jásejte, neboť máte v nebi velkou odměnu. Tak přece pronásledovali proroky, kteří byli před vámi.“

20. Mt 11, 20–30

Skryl jsi tyto věci před moudrými a chytrými a odhalil je maličkým.

Slova svatého evangelia podle Matouše.

Ježíš začal vytýkat městům, ve kterých se stalo nejvíc jeho zázraků, že se neobrátily:

„Běda tobě, Chorazine, běda tobě Betsaido! Kdyby se staly v Tyru a Sidónu takové zázraky jako u vás, už dávno by dělali pokání v žínici a popelu. Ale to vám říkám: Tyru a Sidónu bude v soudný den lehčeji než vám.

A ty, Kafarnaum, budeš snad vyvýšeno až do nebe? Až do pekla klesneš! Kdyby se v Sodomě staly ty zázraky, které se staly v tobě, zůstala by až do dneška. Ale říkám vám: Sodomské zemi bude v soudný den lehčeji než tobě.“

V ten čas se Ježíš ujal slova a řekl:

„Velebím tě, Otče, pane nebe a země, že když jsi tyto věci skryl před

moudřími a chytrými, odhalil jsi je maličkým; ano, Otče, tak se ti zalíbilo. Všechno je mi dáno od mého Otce. A nikdo nezná Syna, jenom Otec, ani Otce nezná nikdo, jenom Syn a ten, komu to chce Syn zjevit.

Pojďte ke mně, všichni, kdo se lopotíte a jste obtíženi, a já vás občerstvím. Vezměte na sebe mé jho a učte se ode mě, neboť jsem tichý a pokorný srdce, a naleznete pro své duše odpočinek. Vždyť mé jho netlačí a mé břemeno netíží.“

21. Mt 12, 46–50:

Každý, kdo koná vůli mého nebeského Otce, to je můj bratr, má sestra i matka.

Slova svatého evangelia podle Matouše.

Když mluvil Ježíš k zástupům, jeho matka a příbuzní stáli venku a chtěli s ním mluvit. Někdo mu řekl: „Hle, tvoje matka a tvoji příbuzní stojí venku a chtějí s tebou mluvit.“ On však odpověděl tomu, kdo mu to řekl: „Kdo je moje matka a kdo jsou moji příbuzní?“

A ukázal rukou na své učedníky a řekl: „To je moje matka a to jsou moji příbuzní! Každý totiž, kdo plní vůli mého nebeského Otce, to je můj bratr i sestra i matka.“

22. Lk 10, 1–9

Jděte, posílám vás...

Slova svatého evangelia podle Lukáše.

Pán ustanovil ještě jiných dvaasedmdesát (učedníků), poslal je před sebou po dvou do všech měst a míst, kam chtěl sám přijít, a řekl jim:

„Žeň je sice hojná, ale dělníků málo. prostě proto Pána žně, aby poslal dělníky na svou žeň. Jděte! Posílám vás jako ovce mezi vlky. Nenoste měšec, ani mošnu, ani opánky. S nikým se cestou nepozdravujte.

Když někde vejdete do domu, napřed řekněte: „Pokoj tomuto domu!“ Bude-li tam člověk hodný pokoje, spočine na něm váš pokoj, jinak se vrátí k vám. V tom domě zůstaňte a jezte a pijte, co vám dají, protože dělník má právo na svou mzdu. Nepřecházejte z domu do domu! Když přijдете do některého města a přijmou vás tam, jezte, co vám předloží, uzdravujte

tamější nemocné a říkejte jim: „Přiblížilo se k vám Boží království!““

23. Jan 15,1-8

Tím je oslaven můj Otec, že nesete mnoho ovoce.

Slova svatého evangelia podle Jana.

Ježíš řekl svým učedníkům:

„Já jsem pravý vinný kmen a můj Otec je vinař. Každou ratolest na mně, která nenese ovoce, odřezává, a každou, která nese ovoce, čistí, aby nesla ovoce ještě více. Vy jste už čistí tím slovem, které jsem k vám mluvil. Zůstaňte ve mně, a já (zůstanu) ve vás. Jako ratolest nemůže nést ovoce sama od sebe, nezůstane-li na kmeni, tak ani vy, nezůstanete-li ve mně.

Já jsem vinný kmen, vy jste ratolesti. Kdo zůstává ve mně a já v něm, ten nese mnoho ovoce, neboť beze mne nemůžete dělat nic. Kdo nezůstane ve mně, bude vyhozen ven jako ratolest; uschne, seberou ji, hodí do ohně – a hoří.

Zůstanete-li ve mně a zůstanou-li ve vás moje slova, můžete prosit, oč chcete, a dostanete to. Tím bude oslaven můj Otec, že ponese mnoho ovoce a osvědčíte se jako moji učedníci.“

24. Jan 17,20-26

Jako ty, Otče, ve mně a já v tobě, tak oni ať jsou jedno v nás!

Slova svatého evangelia podle Jana.

Ježíš pozvedl oči k nebi a modlil se:

„Prosím nejen za ně, ale také za ty, kdo pro jejich slovo uvěří ve mne: ať všichni jsou jedno. Jako ty, Otče, ve mně a já v tobě, tak i oni ať jsou v nás, aby svět uvěřil, že ty jsi mě poslal.

A slávu, kterou jsi dal mně, dal jsem já jim, aby byli jedno, jako my jsme jedno: já v nich a ty ve mně. Tak ať i oni jsou v dokonalé jednotě, aby svět poznal, že ty jsi mě poslal a žes je miloval, jako jsi miloval mne.

Otče, chci, aby tam, kde jsem já, byli se mnou i ti, které jsi mi dal, aby viděli mou slávu, kterou jsi mi dal, protože jsi mě miloval už před založením světa.

Spravedlivý Otče, svět tě nepoznal, ale já jsem tě poznal a tito (moji učedníci) poznali, že jsi mě poslal. Dal jsem jim poznat tvé jméno a dám poznat, aby láska, kterou jsi mě miloval, byla v nich a abych byl i já v nich.“

II.

Františkánská čtení

25. Při různých shromážděních bratrských společenství, a zvláště při řádných setkáních bratrského společenství a při slavení volební kapituly, je vhodné předložit bratřím a sestrám úryvek ze spisů sv. Františka nebo jiný úryvek z Františkánských pramenů, ze kterých mohou (bratři a sestry) čerpat podněty k přemýšlení.

Výslovně se doporučují: Povzbuzení k bratřím a sestrám kajícím; List věřícím; Nepotvrzená řehole, kap. 22 a 23; Modlitby a hymny z Hodinek o utrpení Páně.

Povzbuzení k bratřím a sestrám kajícím (Slova života a spásy)

Kapitola první: O těch, kteří konají pokání

Ve jménu Páně! Všichni, kteří milují Boha celým svým srdcem, celou svou duší, celou svou myslí a celou svou silou a milují své bližní jako sami sebe, mají v nenávisti svá těla s jejich neřestmi a hříchy, přijímají tělo a krev našeho Pána Ježíše Krista a přinášejí plody hodné pokání: Ó jak blažení a požehnaní jsou ti muži a ženy, když toto činí a v tom vytrvají, neboť na nich spočine Duch Hospodinův a učiní si u nich příbytek a domov, a jsou dětmi nebeského Otce, jehož skutky činí, a jsou snoubenci, bratry a matkami našeho Pána Ježíše Krista. Snoubenci jsme tehdy, když v Duchu Svatém se spojuje věrná duše s naším Pánem Ježíšem Kristem. Jeho bratry

jsme, když plníme vůli nebeského Otce. Matkami (pak jsme), když ho nosíme ve svém srdci a ve svém těle díky božské lásce a čistému a upřímnému svědomí; rodíme ho skrze svaté konání, které má druhým svítit jako vzor.

Ó jak je slavné, svaté a veliké mít Otce v nebesích! Ó jak je svaté, útěchyplné, krásné a obdivuhodné mít takového Snoubence! Ó jak je svaté, milé, líbezné, pokorné, pokojné, sladké, láskyhodné a nade vše vytoužené mít takového Bratra a takového Syna: našeho Pána Ježíše Krista, který položil život za své ovce a modlil se k Otci slovy: „Otče svatý, zachovej ve svém jménu ty, které jsi mi ve světě dal; byli tvoji a mně jsi je dal. A slova, která jsi dal mně, dal jsem jim; oni je přijali a skutečně uvěřili, že jsem vyšel od tebe, a poznali, že jsi mě poslal. Za ně prosím a ne za svět. Posvěť je a požehnej (jim); pro ně se posvěcuji. Prosím nejen za ně, ale také za ty, kdo pro jejich slovo uvěří ve mne, aby byli posvěceni v jednotě jako my. A chci, Otče, aby tam, kde jsem já, byli se mnou i oni, aby viděli mou slávu ve tvém království.” Amen.

Kapitola druhá: O těch, kdo nečiní pokání

Avšak všichni ti a ty, kdo nežijí v pokání, a nepřijímají tělo a krev našeho Pána Ježíše Krista, ale žijí v neřestech a hříších, jdou za špatnou žádostivostí a špatnými touhami svého těla, nezachovávají, co přislíbili Pánu, ale tělesně slouží světu tělesnými žádostmi a světskou starostlivostí: ti jsou drženi d'áblem, jehož jsou dětmi a jehož skutky konají, jsou slepí, protože nevidí opravdové světlo, našeho Pána Ježíše Krista. Nemají duchovní moudrost, protože nemají Božího Syna, který je pravou moudrostí Otce, a je o nich řečeno: „S celou svou moudrostí byli v koncích” a „Prokletci, kteří se odvrátili od tvých přikázání.”

Vidí, a nechápou, poznávají, a konají zlo, a (tak) sami vědomě ztrácejí (své) duše. Pohled'te, slepci, kteří jste oklamáni svými nepřáteli: tělem, světem a d'áblem; protože pro tělo je příjemné hřešit, ale obtížné je sloužit Bohu; neboť všechny neřesti a hříchy vycházejí a pocházejí z lidského srdce, jak praví Pán v evangeliu. A nemáte nic ani v tomto světě, ani v budoucím. A myslíte si, že nadlouho vlastníte marnosti tohoto světa, ale

jsste oklamáni, protože přijde den a hodina, o kterých neuvažujete, nevíte a ani netušíte; tělo slábne, smrt se blíží, a tak se umírá trpkou smrtí.

A kdekoliv, kdykoliv a jakkoliv člověk umírá ve smrtelném hříchu, bez pokání a zadostiučinění, pokud může konat zadostiučinění a nekoná, ďábel uchvátí jeho duši z jeho těla v takové úzkosti a zmatku, jaký nikdo nemůže znát, leda ten, kdo to zakouší. A všechny schopnosti, nadání, moc a vědění a moudrost, o nichž si mysleli, že (je) mají, budou jim odňaty. A majetek zanechávají příbuzným a přátelům, kteří si ho odnesou a rozdělí a pak řeknou: „Zlořečená ať je jeho duše, protože nám mohl dát víc a získat víc, než získal.“ Tělo sežerou červi, a tak ztratili tělo i duši v tomto pomíjivém světě a půjdou do pekla, kde se budou trápit bez konce.

Všechny ty, ke komu dojde tento dopis, žádáme v lásce, kterou je Bůh, aby tato výše uvedená, vůni šířící slova našeho Pána Ježíše Krista s božskou láskou laskavě přijali. A kdo neumějí číst, ať si (je) nechají často předčítat; ať je svatou činností u sebe uchovají až do konce, neboť jsou duch a život. A kdo tak neučiní, budou muset vydat počet v den soudu před soudním stolcem našeho Pána Ježíše Krista.

List věřícím

Ve jménu Pána, Otce i Syna i Ducha Svatého. Amen.

Všem věřícím křesťanům, klerikům i laikům, mužům i ženám, všem, kdo žijí na celém světě, bratr František, jejich služebník a podřízený, (nabízí) poslušnost a úctu, pravý pokoj z nebe a upřímnou lásku v Pánu.

Protože jsem služebníkem všech, jsem vázán všem sloužit a poskytovat vonná slova svého Pána. Proto když jsem v duchu zvážil, že pro nemoc a slabost svého těla nemohu osobně navštěvovat jednotlivé osoby, rozhodl jsem se tímto dopisem a prostřednictvím posluš vám zprostředkovat slova našeho Pána Ježíše Krista, který je Slovo Otce, a slova Ducha Svatého, která jsou duch a život.

(1. Náš Spasitel)

Toto Slovo Otce, tak důstojné, tak svaté a slavné, zvěstoval nejvyšší Otec z nebe skrze svatého Gabriela, svého anděla, do lůna svaté a slavné Panny Marie, z jejího lůna přijalo opravdové tělo našeho lidství i naší křehkosti. A ten, ačkoliv byl bohatý nade všechno, chtěl si sám ve světě, spolu se svou matkou, nejblaženější Pannou, vyvolit chudobu. A před svým utrpením slavil Velikonoce se svými učedníky, vzal chléb, vzdal díky, požehnal, rozlámal a řekl: „Vezměte a jezte, toto je mé tělo.“ A vzal kalich a řekl: „Toto je má krev nové smlouvy, která se za vás a za mnohé prolévá na odpuštění hříchů.“ Potom se modlil k Otci a říkal: „Otče, je-li to možné, ať mě mine tento kalich.“ A jeho pot stékal na zem jako krůpěje krve. Přece však vložil svou vůli do vůle Otce a řekl: „Otče, ať se stane tvá vůle; ne jak já chci, ale jak chceš ty.“

Vůle jeho Otce byla taková, aby jeho požehnaný a slavný Syn, kterého nám dal a který se pro nás narodil, sám sebe skrze svou vlastní krev přinesl jako smírnou oběť na oltáři kříže; ne kvůli sobě, skrze něhož všechno povstalo, ale pro naše hříchy, a zanechal nám příklad, abychom šli v jeho šlépějích. A chce, abychom skrze něho byli všichni spaseni a abychom ho přijímali čistým srdcem a čistým tělem. Ale je málo těch, kteří ho chtějí přijímat a skrze něho být zachráněni, ačkoliv jeho jho netlačí a jeho břemeno netíží.

(2. Láska a úcta k Bohu)

Ti, kdo nechtějí okusit, jak milý je Pán, a milují temnotu více než světlo a nechtějí plnit Boží přikázání, jsou zlořečení; o těch říká prorok: „Prokletci, kteří se odvrátili od tvých přikázání.“ Ale jak blažení a požehnaní jsou ti, kteří milují Boha a činí tak, jak říká sám Pán v evangeliu: „Miluj Pána, svého Boha, celým srdcem, celou myslí a svého bližního jako sám sebe.“

Milujme tedy Boha a uctívejme ho čistým srdcem a čistou myslí, protože on sám si to nade všechno přál, když řekl: „Opravdoví ctitelé budou Otce uctívat v duchu a v pravdě.“ Všichni totiž, kteří ho uctívají, mají ho uctívat v duchu pravdy. Chvalme ho a modleme se k němu ve dne i v noci slovy:

Otče náš, jenž jsi na nebesích, protože se máme stále modlit a neochabovat.

(3. Svátostný a bratrský život)

Musíme také vyznávat knězi všechny své hříchy; a přijímejme od něho tělo a krev Pána Ježíše Krista. Kdo nejí jeho tělo a nepije jeho krev, nemůže vejít do Božího království. Ať však jí a pije tak, aby toho byl hoděn, protože kdo nehodně přijímá, jí a pije si odsouzení, když tělo Páně nerozeznává, to znamená, že nerozlišuje. Přinášejme dále ovoce hodné pokání.

A milujme své bližní jako sebe samotné. Pokud snad je někdo nechce milovat jako sám sebe, ať jim alespoň nepůsobí zlo, ale činí dobro.

Ti, kdo přijali moc soudit druhé, ať ji vykonávají milosrdně, tak jako oni sami chtějí obdržet milosrdenství od Pána. Neboť soud bez milosrdenství bude pro ty, kdo neprokázali milosrdenství.

(4. Další požadavky víry)

Proto mějme lásku a pokoru; a dávejme almužny, protože ty smývají z duše nečistoty hříchů. Lidé totiž ztratí všechno to, co zanechají na tomto světě; ale odnášejí si s sebou mzdu lásky a almužny, které rozdali, a za ty budou od Pána odměněni a náležitě jim odplatí.

Máme se také postit a zdržovat se neřestí a hříchů i nadbytku v jídle i pití a být katolíci. Také máme často navštěvovat kostely a ctít duchovní a vážit si jich, ani ne tak kvůli nim samým, jestliže jsou hříšníky, ale pro jejich službu a vysluhování nejsvětějšího těla a krve Krista, které proměňují na oltáři a přijímají a ostatním je podávají. A všichni buďme pevně přesvědčeni, že nikdo nemůže být spasen jinak než skrze svatá slova a krev našeho Pána Ježíše Krista, která klerici pronášejí, hlásají a (jimi) slouží. A jen oni mají (takto) sloužit a nikdo jiný.

(5. Zvláštní požadavky na řeholníky)

Zvláště pak řeholníci, kteří se zřekli světa, jsou zavázáni konat více a větší skutky, ale toto neopomíjet. Máme mít v nenávisti naše těla s neřestmi a hříchy, neboť Pán v evangeliu říká: „Všechny špatnosti, neřesti a hříchy vycházejí ze srdce.” Máme milovat své nepřátele a činit dobře těm, kdo nás nenávidí. Máme zachovávat přikázání a rady našeho Pána Ježíše Krista. Máme také zapírat sami sebe a podřídít svá těla jhu služebnosti a svatě poslušnosti, jak to každý slíbil Pánu.

A žádný člověk ať není pod poslušností zavázán poslouchat někoho ve věci, kde se páchá přestupek nebo hřích. Komu však je svěřena poslušnost a je považován za většího, ať je jako menší a je služebníkem ostatních bratří. A k jednotlivým svým bratřím ať je milosrdný a koná tak, jak by chtěl sám, aby se jednalo s ním v podobném případě. Ať se nehněvá na bratra pro jeho provinění, ale s veškerou trpělivostí a pokorou ať ho laskavě napomene a podepře ho.

Nemáme být moudří a rozumní podle těla, ale spíše máme být prostí, pokorní a čistí. Mějme svá těla v opovržení a za hanebná, protože všichni skrze svou vinu jsme bídni a zkažení, páchnoucí a červi, jak říká Pán skrze proroka: „Já však jsem červ a ne člověk, hanba lidstva, odvržený lidem.” Nikdy nemáme toužit po tom, abychom byli nad ostatními, ale spíše máme být služebníky a podřízenými každému lidskému stvoření kvůli Bohu.

(6. Krása křesťanského života)

Na všech mužích a ženách, kteří toto budou činit a vytrvají až do konce, spočine Duch Páně a učiní si u nich příbytek a domov. A budou dětmi nebeského Otce, jehož skutky činí. A jsou snoubenci, bratry a matkami našeho Pána Ježíše Krista. Snoubenci jsme (tehdy), když v Duchu Svatém je věrná duše spojena s Ježíšem Kristem. Bratry pak jsme, když konáme vůli jeho Otce, který je v nebesích; matkami (jsme), když ho nosíme ve svém srdci a ve svém těle díky lásce a čistému a upřímnému svědomí,

rodíme ho skrze svaté konání, které má druhým svítit jako vzor.

Jak svaté, slavné a veliké je mít Otce v nebesích! Jak svaté, útěchyplné, krásné a obdivuhodné je mít Snoubence! Jak je svaté a milé, příjemné, pokorné, pokojné, sladké a láskyhodné a nade vše vytoužené mít takového Bratra a Syna, který položil svůj život za své ovce a modlil se za nás k Otci slovy: „Otče svatý, zachovej ve svém jménu ty, které jsi mi dal. Otče, všichni, které jsi mi ve světě dal, byli tvoji a mně jsi je dal. A slova, která jsi dal mně, dal jsem jim. Oni je přijali a skutečně poznali, že jsem vyšel od tebe, a uvěřili, že ty jsi mě poslal; prosím za ně a ne za svět; požehnej jim a posvěť je. Pro ně se posvěcuji, aby i oni byli posvěceni v jednotě, jako jsme i my. A chci, Otče, aby tam, kde jsem já, byli se mnou i oni, aby viděli mou slávu v tvém království.”

Tomu pak, který toho tolik snesl kvůli nám, tolik dobrého učinil a v budoucnu učiní, všechno stvoření, které je na nebi, na zemi, v moři i v hlubinách, ať vzdává Bohu chválu, slávu, čest a dobrořečení, protože on je naší pevností i silou, on jediný je dobrý, jediný nejvyšší, jediný všemohoucí, obdivuhodný, slavný a jediný svatý, chvályhodný a velebený na nekonečné věky věků. Amen.

(7. Otroctví hříšníka)

Ale všichni ti, kdo nežijí v pokání a nepřijímají tělo a krev našeho Pána Ježíše Krista a páchají neřesti a hříchy, kdo krácejí, vedeni zlou žádostivostí a špatnými touhami, a nezachovávají to, co slíbili, a tělesně slouží světu a žádostmi těla, péčí a starostlivostí o tento svět a péčí o tento život, (jsou) oklamáni d'áblem, jehož jsou dětmi a jehož skutky činí, jsou slepí, protože nevidí pravé světlo - našeho Pána Ježíše Krista. Nemají duchovní moudrost, protože nemají v sobě Božího Syna, který je pravou moudrostí Otce; o nich je řečeno: „S celou svou moudrostí byli v koncích.” Vidí, poznávají, vědí a konají zlo; a vědomě (tak) ztrácejí duše.

Pohled'te, slepí, oklamání našimi nepřáteli, totiž tělem, světem a d'áblem, že tělu je příjemné konat hřích a trpké sloužit Bohu, neboť všechna zla, neřesti a hříchy vycházejí a pocházejí z lidského srdce, jak praví Pán v

evangelium. A nic nemáte v tomto světě ani v budoucím. Myslíte, že na dlouho vlastníte marnosti tohoto světa, ale jste oklamáni, protože přijde den a hodina, o kterých neuvažujete, nevíte a neznáte je.

(8. Špatná smrt hříšníka)

Tělo slábne, smrt se blíží, přicházejí příbuzní a přátelé a říkají: „Rozděl svůj (majetek).“ Hle, jeho manželka a děti, příbuzní a přátelé předstírají pláč. Pohlédne na ně a uvidí je plakat, je pohnut špatným podnětem; uvažuje v duchu a (pak) říká: „Hle, svou duši i tělo, vše, co mám, dávám do vašich rukou.“ Vskutku prokletý je takový člověk, který svěřuje a vydává svou duši i tělo a vše, co má, do takových rukou. O tom říká Pán skrze proroka: „Prokletý člověk, který důvěřuje v člověka.”

Hned se starají, aby přišel kněz. Kněz mu říká: „Chceš činit pokání za všechny své hříchy?“ Odpovídá: „Chci.“ „Chceš napravit spáchané viny a těm lidem, které jsi oklamal a podvedl, nakolik můžeš, (dát náhradu) ze svého majetku?“ Odpovídá: „Ne.“ A kněz říká: „Proč ne?“ „Protože jsem všechno svěřil do rukou příbuzných a přátel.“ A začíná ztrácet řeč, a tak onen ubožák umírá.

Ale ať vědí všichni, že kdekoliv a jakkoliv umírá člověk ve smrtelném hříchu bez zadostiučinění, a může dát zadostiučinění, ale nečiní to, ďábel vyrve jeho duši z jeho těla v takové úzkosti a trápení, jaké nikdo nemůže poznat, jen ten, kdo to prožívá. A všechno nadání, moc i poznání, které si myslel, že má, bude mu vzato. A svůj majetek zanechá příbuzným a přátelům a ti si ho vezmou a rozdělí a pak řeknou: „Ať je prokleta jeho duše, protože nám mohl dát víc a nahromadit víc, než nahromadil.“ Tělo sežerou červi; a tak hyne tělo i duše v tomto krátkém čase a půjde do pekla, kde se bude trápit bez konce.

(9. Zakončení)

Ve jménu Otce i Syna i Ducha Svatého. Amen. Já, bratr František, váš menší služebník, vás prosím a zapřísahám v lásce, kterou je Bůh, s touhou políbit vaše nohy, abyste tato i jiná slova našeho Pána Ježíše Krista s

pokorou a láskou přijímali, konali a zachovávali. A všem mužům i ženám, kteří je laskavě přijmou, pochopí a předají (svým) příkladem druhým, a pokud v nich vytrvají až do konce, ať žehná Otec i Syn i Duch Svátý. Amen.

Nepotvrzená řehole sv. Františka

Kapitola 22: O napominání bratří

Věnujme všichni, bratři, pozornost tomu, co říká Pán: „Milujte své nepřátele a dobře činite těm, kteří vás nenávidí”, neboť náš Pán Ježíš Kristus, v jehož slépějích máme jít, nazval svého zrádce přítelem a dobrovolně se vydal těm, kdo ho křižovali. Našimi přáteli jsou tedy všichni ti, kdo nám nespravedlivě působí soužení a úzkosti, hanbu a bezpráví, bolesti a muka, mučednictví i smrt; ty máme mnoho milovat, protože díky tomu, co nám působí, máme věčný život.

A mějme v nenávisti své tělo s jeho neřestmi a hříchy, neboť životem podle těla nám chce ďábel vzít lásku Ježíše Krista a věčný život a sám sebe spolu se všemi (ostatními) chce zahubit v pekle. Vždyť my jsme svou vinou ohavní, bídní a protivící se dobru, ke zlu však ochotní a naklonění, jak říká Pán v evangeliu: Ze srdce pocházejí a z něho vycházejí špatné myšlenky, cizoložství, smilstvo, vraždy, krádeže, lakomství, ničemnosti, lest, necudnost, zlý pohled, křivé svědectví, rouhání, pošetilost. Všechna tato zla vycházejí z nitra lidského srdce a toto jsou věci, které poskvňují člověka.

Nyní však, když jsme opustili svět, nemáme dělat nic jiného, než se řídit vůlí Páně a líbit se jemu samotnému. Velmi si dávejme pozor, abychom nebyli půdou u cesty nebo půdou kamenitou či trnitou, jak říká Pán v evangeliu: Semeno je Boží slovo, které však padlo na kraj cesty a bylo pošlapáno, to jsou ti, kteří vyslechnou slovo a nechápou ho. A hned přichází ďábel a uchvátí, co bylo zaseto do jejich srdcí, a vezme slovo z jejich srdcí, aby neuvěřili a nebyli spaseni. Které však padlo na skalnatou půdu, to jsou ti, kdo když slovo slyší, hned ho s radostí přijímají. Když pak

pro (to) slovo nastane soužení nebo pronásledování, hned se pohoršují. Ti v sobě nemají kořen, ale jsou nestálí, protože na chvílku uvěří, ale v době pokušení odpadají. Které však padlo do trní, to jsou ti, kteří slovo Boží slyší, ale starosti a trápení tohoto světa a záliba v bohatství a všelijaké jiné vzniklé touhy slovo udusí, takže zůstane bez užitku. Co však bylo do dobré půdy zaseto, to jsou ti, kdo slovo vyslechli a uchovávají ho v dobrém a upřímném srdci, rozumí mu a s trpělivostí přinášejí užitek. A proto my, bratři, jak říká Pán, nechme mrtvé ať pohřbívají své mrtvé.

Velmi se mějme na pozoru před zlobou a lstivostí satana, který chce, aby člověk neměl svou mysl a srdce u Boha. Proto obchází a touží uchvátit srdce člověka pod záminkou nějaké odměny nebo pomoci, aby vytěsnil slovo a přikázání Pána z paměti (člověka), a chce zaslepit lidské srdce světskými záležitostmi a starostmi a přebývat v něm, jak říká Pán: Když nečistý duch vyjde z člověka, potuluje se po pustých a vyschlých místech a hledá odpočinutí. Ale nenalézá, a tak říká: Vráťím se do svého domu, odkud jsem vyšel. Přijde a nalezne ho prázdný, vyčištěný a vyzdobený. Tu jde, přibere si sedm jiných duchů, horších, než je sám, a vejdou a usadí se tam. Konce toho člověka jsou horší než začátky.

Proto si všichni, bratři, velmi dávejme pozor, abychom pod záminkou nějaké odměny nebo díla či pomoci neztratili nebo neodvrátili svou mysl či srdce od Pána. Ale ve svaté lásce, kterou je Bůh, žádám všechny bratry, jak ministry, tak ostatní, aby odstranili každou překážku a hodili za hlavu každou starost a nepokoj a snažili se, jak jen mohou nejlépe, sloužit Pánu Bohu, milovat ho, uctívat ho a klanět se mu čistým srdcem a čistou myslí, což si on sám také nade vše přeje.

A vždy v sobě budujme dům a příbytek pro toho, který je Pán Bůh všemohoucí, Otec i Syn i Duch Svátý, jenž praví: Bděte a modlete se v každé době, abyste mohli uniknout všemu tomu zlému, co se má stát, a stanout před Synem člověka. A když se postavíte k modlitbě, říkejte: Otče náš, jenž jsi na nebesích. A uctívejme ho čistým srdcem, neboť je třeba stále se modlit a neochabovat; vždyť Otec si vyžaduje takové ctitele. Bůh je duch a kdo ho uctívají, mají ho uctívat v duchu a v pravdě.

Utíkejme se k němu jako k pastýři a strážci našich duší, který říká: Já jsem dobrý pastýř. Pasu své ovce a za své ovce dávám svůj život. Vy všichni jste bratři. A nechtějte (nikoho) na zemi nazývat otcem, neboť jenom jeden je

váš Otec a ten je v nebi. Ani se nenechte nazývat učiteli, jenom jeden je váš Učitel, který je v nebi. Zůstanete-li ve mně a zůstanou-li ve vás moje slova, prostě, oč chcete, a bude vám dáno. Kdekoli jsou dva nebo tři shromážděni ve jménu mém, tam jsem já uprostřed nich. Hle, já jsem s vámi až do konce světa. Slova, která jsem vám říkal, jsou duch a jsou život. Já jsem cesta, pravda a život.

Uchovejme si tedy slova, život, nauku i svaté evangelium toho, který nás uznal za hodné (toho), aby za nás prosil svého Otce a aby nám vyjevil jeho jméno, když řekl: Otče, oslav své jméno a oslav svého Syna, aby tvůj Syn oslavil tebe. Otče, zjevil jsem tvé jméno lidem, které jsi mi dal; neboť slova, která jsi dal mně, dal jsem jim; a oni je přijali a poznali, že jsem vyšel od tebe, a uvěřili, že ty jsi mě poslal. Já prosím za ně, ne za svět, ale za ty, které jsi mi dal, vždyť jsou tvoji a všechno mé je tvé. Otče svatý, zachovej ve svém jménu ty, které jsi mi dal, aby byli jedno jako my. Toto pronáším na světě, aby v sobě měli radost. Dal jsem jim tvé slovo. Svět k nim pojal nenávisť, protože nejsou ze světa, jako ani já nejsem ze světa. Neprosím, abys je vzal ze světa, ale abys je ochránil od zlého. Posvět' je pravdou. Tvé slovo je pravda. Jako ty jsi mne poslal do světa, tak i já jsem je poslal do světa. A pro ně se zasvěcuji, aby i oni byli posvěceni v pravdě.

Prosím nejen za ně, ale také za ty, kdo pro jejich slovo uvěří ve mne, ať i oni jsou v dokonalé jednotě, aby svět poznal, že ty jsi mě poslal a že sis je zamiloval, jako sis zamiloval mne. Dám jim poznat tvé jméno, aby láska, kterou jsi mě miloval, byla v nich, abych i já byl v nich. Otče, chci, aby tam, kde jsem já, byli se mnou i ti, které jsi mi dal, aby viděli tvou slávu ve tvém království. Amen.

Kapitola 23: Modlitba a díkůvzdání

Všemohoucí, nejsvětější, nejvyšší a svrchovaný Bože,
Otče svatý a spravedlivý,
Pane, Králi nebe a země,
pro tebe samého ti vzdáváme díky,
že ze své svaté vůle
a skrze svého jediného Syna spolu s Duchem Svatým

stvořil jsi všechno duchovní i tělesné
a nás, vytvořené ke tvému obrazu a k tvé podobě,
umístil jsi do ráje.

A my jsme svou vinou padli.

A vzdáváme ti díky,
neboť jako jsi nás stvořil skrze svého Syna,
tak ze své svaté lásky, kterou sis nás zamiloval,
nechal jsi narodit se ze slavné vždy Panny přeblažené svaté Marie
samotného pravého Boha a pravého člověka
a chtěl jsi nás, zajatce, vykoupit skrze jeho kříž, krev a smrt.

A vzdáváme ti díky za to,
že sám tvůj Syn přijde ve slávě své vznešenosti,
aby zlořečené, kteří nečinili pokání a tebe nepoznali,
poslal do věčného ohně
a všem, kteří tě poznali, uctívali tě a sloužili ti v pokání,
aby řekl: Pojd'te, požehnaní mého Otce,
přijměte království, které je pro vás připraveno od počátku světa.

A protože my všichni, ubožáci a hříšníci,
nejsme hodni vyslovit tvé jméno,
snažně prosíme, aby náš Pán Ježíš Kristus,
tvůj milovaný Syn, v němž jsi našel zalíbení,
spolu se svatým Duchem Utěшитelem
vzdával ti díky za všechno, jak se tobě i jemu líbí,
(neboť) tobě vždycky ve všem vyhoví ten,
skrze něhož jsi nám tak veliké věci učinil. Aleluja.

A pro tvou lásku pokorně prosíme
slavnou matku, přeblaženou Marii vždy Pannu,
blaženého Michaela, Gabriela a Rafaela,
všechny sbory blažených serafů, cherubů,
trůnů, panstev, knížat, mocností, sil, andělů, archandělů,
blaženého Jana Křtitele, Jana Evangelistu,
Petra, Pavla a blažené patriarchy, proroky,
Nevíňátka, apoštoly, evangelisty, učedníky,
mučedníky, vyznavače, panny,

blaženého Eliáše a Henocha
a všechny svaté, kteří byli, budou a jsou,
aby tak, jak se ti to líbí,
za to vzdávali díky tobě,
Bohu svrchovanému a pravému, věčnému a živému,
spolu s tvým nejmilejším Synem, naším Pánem Ježíšem Kristem,
i s Duchem Svatým Utěшитelem
na věky věků.
Amen. Aleluja.

Pokorně žádáme a prosíme my všichni menší bratři, služebníci neužiteční, všechny ty, kdo chtějí Pánu Bohu sloužit v rámci katolické a apoštolské církve, a všechny následující stavy: kněze, jáhny, podjáhny, akolyty, exorcisty, lektory, ostiáře a všechny kleriky, veškeré řeholníky a řeholnice, všechny bratry laiky i maličké, chudé a nuzné, krále a knížata, dělníky a rolníky, služebníky i pány, všechny panny, svobodné i vdané, laiky, muže i ženy, všechny děti, dospívající, mladé i staré, zdravé i nemocné, všechny malé i velké, všechny rasy, národy, kmeny i jazyky, všechny národnosti a všechny lidi kdekoliv na zemi, kteří jsou a budou, abychom všichni vytrvali v pravé víře a v kajinosti, neboť jinak nikdo nemůže být spasen.

Všichni milujme celým srdcem, celou duší, celou myslí, vši silou a mocí, celým svým rozumem a všemi schopnostmi, každou snahou, veškerým citem, celým nitrem, všemi touhami i vším chtěním Pána Boha, který nám všem dal a dává celé tělo, celou duši i celý život. On nás stvořil, vykoupil a jen svým milosrdenstvím nás zachrání. On činil a činí všechno dobré nám, bídným a ubohým, zkaženým a páchnoucím, nevděčným a zlým.

Proto po ničem jiném netužme,
nic jiného nechtějme,
v ničem jiném nemějme zálibu a potěšení
než v našem Stvořiteli, Spasiteli a Vykupiteli,
jediném pravém Bohu,
který je plné dobro, veškeré dobro, celé dobro,
pravé a nejvyšší dobro, který jediný je dobrý,

vlídný, mírný, laskavý a milý,
který jediný je svatý, spravedlivý, pravý, svatý a přímý,
který jediný je dobrotivý, nevinný, čistý,
od něhož, skrze nějž a v němž
je všechno odpuštění, všechna milost, všechna sláva
všech kajících a spravedlivých,
všech blažených, kteří se společně radují v nebi.

Ať nám v tom tedy nic nebrání, nic nás neodděluje, nic nám nepřekáží;
my všichni, kdekoliv, na každém místě,
v každou hodinu a v každý čas,
každodenně a ustavičně,
opravdově a pokorně
věřme, v srdci uchovávejme a milujme,
ctěme, klaňme se, služme,
chvalme a dobrořečme,
oslavujme a vyvyšujeme,
velebme a díky vzdávejme
nejvyššímu a svrchovanému věčnému Bohu, Trojici i Jednotě,
Otcí i Synu i Duchu Svatému,
Stvořiteli všeho a Spasiteli všech,
kteří v něho věří, v něho doufají a milují toho,
který je bez počátku a bez konce,
neměnný, neviditelný, nevýslovný,
nevypověditelný, nepochopitelný, nevypátratelný,
velebený, chvályhodný, slavný,
nade vše vyvýšený, vznešený,
nejvyšší, milý, láskyhodný,
přitažlivý a celý nade vše vytoužený na věky.
Amen.

Modlitby a hymny z Hodinek o utrpení Páně
(Oficium o utrpení Páně od sv. Františka z Assisi)

Parafráze na Otčenáš

Ó nejsvětější Otče náš: Stvořiteli, Vykupiteli, Utěšiteli a Spasiteli náš.

Jenž jsi na nebesích: v andělech a svatých; osvěcuješ je k poznání, protože ty, Pane, jsi světlo; rozněcuješ je k lásce, protože ty, Pane, jsi láska; přebýváš v nich a naplňuješ je (až) k blaženosti, neboť ty, Pane, jsi svrchované a věčné dobro, z něhož všechno dobro (vychází), bez něhož žádné dobro (není).

Posvěť se jméno tvé: ať v nás zazáří tvé poznání, abychom pochopili, jaká je šíře tvých dobrodiní, délka tvých příslibů, výše vznešenosti a hlubokost úsudků.

Přijď království tvé: abys v nás kraloval svou milostí a abys nám dal přijít do svého království, kde je patření přímo na tebe, (kde je) láska k tobě dokonalá, (kde je) blažené společenství s tebou a (kde je) věčné okoušení tebe.

Bud' vůle tvá jako v nebi, tak i na zemi: abychom tě milovali z celého srdce tak, že na tebe budeme vždy myslet; z celé duše tak, že budeme po tobě vždy toužit; z celé mysli tak, že všechny své úmysly budeme směřovat k tobě, že ve všem budeme hledat tvůj půvab; a ze všech svých sil tak, že dáme všechny své síly a schopnosti duše i těla do služby tvé lásky a na nic jiného je nebudeme vynakládat; a své bližní abychom milovali jako sami sebe tak, že všechny ze (všech) sil potáhneme ke tvé lásce, že z dobra druhých se budeme radovat tak jako ze svého a že ve věcech zlých s nimi budeme mít soucit a že nikomu nedáme příležitost k pohoršení.

Chléb náš každodenní: svého milovaného Syna, našeho Pána Ježíše Krista, dej nám dnes: abychom si připomínali, poznávali a ctili lásku, kterou k nám měl, a to, co pro nás řekl, učinil a vytrpěl.

A odpusť nám naše viny: pro své nesmírné milosrdenství, pro moc utrpení tvého milovaného Syna a pro zásluhy a na přimluvu přeblažené Panny a všech tvých vyvolených.

Jako i my odpouštíme našim viníkům: a co neodpouštíme úplně, dej nám ty, Pane, abychom úplně odpustili, abychom kvůli tobě nepřátele opravdu milovali a za ně se u tebe zbožně přimlouvali, abychom nikomu neodpláceli zlem za zlo a ve všem se snažili kvůli tobě vycházet vstříc.

A neuved' nás v pokušení: skryté či zjevné, náhlé či dotěrné.

Ale vysvobod' nás od zlého: minulého, přítomného i budoucího. Sláva Otci i Synu i Duchu Svatému, jako byla na počátku i nyní i vždycky a na věky věků. Amen.

Chvály ke každé hodince

Svatý, svatý, svatý Pán Bůh všemohoucí, který je, který byl a který přijde.

Chvalme a vyvyšujeme ho na věky.

Hoden jsi, Pane, náš Bože, přijmout chválu, slávu a čest i dobrořečení.

Chvalme a vyvyšujeme ho na věky.

Hoden je Beránek, který byl zabit, přijmout moc, bohatství, moudrost a sílu, čest, slávu i dobrořečení.

Chvalme a vyvyšujeme ho na věky.

Dobrořečme Otci i Synu i Duchu Svatému:

Chvalme a vyvyšujeme ho na věky.

Dobrořečte Pánu všechna díla Páně.

Chvalme a vyvyšujeme ho na věky.

Chvalte našeho Boha všichni, kdo mu sloužíte a kdo se ho bojíte, malí i velcí:

Chvalme a vyvyšujeme ho na věky.

Ať ho, slavného, chválí nebesa i země.

Chvalme a vyvyšujeme ho na věky.

A všechno tvorstvo na nebi, na zemi, pod zemí a moře i vše, co je v něm.

Chvalme a vyvyšujeme ho na věky.

Sláva Otci i Synu i Duchu Svatému.

Chvalme a vyvyšujeme ho na věky.

Jako byla na počátku i nyní i vždycky a na věky věků. Amen.

Chvalme a vyvyšujeme ho na věky.

Modlitba: Všemohoucí, nejsvětější, nejvyšší a svrchovaný Bože, všechno dobro, svrchované dobro, celé dobro, ty jediný jsi dobrý, tobě vzdáváme všechnu chválu, všechnu slávu, všechen dík, všechnu čest, všechno dobrořečení a všechno dobré. Staň se, staň se. Amen.

Antifona:

Svatá Panno Maria,
nenarodila se mezi ženami na světě tobě podobná,
dcero a služebnice nejvyššího a svrchovaného Krále, nebeského Otce,
Matko našeho nejsvětějšího Pána Ježíše Krista,
snoubenko Ducha Svatého:
pros za nás se svatým archandělem Michaellem,
se všemi nebeskými mocnostmi
a se všemi svatými
u svého nejsvětějšího milovaného Syna, Pána a Mistra.
Sláva Otci. Jako byla.

Na konci officia vždy blažený František říkal:

Dobrořečme Pánu, Bohu živému a pravému; jemu vždy vzdávejme chválu,
slávu, čest, dobrořečení a připisujme mu všechna dobra. Amen. Amen.
Staň se. Staň se.

Část I. Pro velikonoční triduum a férie během roku

Úvod

Začínají žalmy, které uspořádal náš přebлаžený otec František k uctění, na památku a ke chvále utrpení Páně. Má se říkat jeden při kterékoliv hodině ve dne či v noci. Začínají od kompletáře Zeleného čtvrtka, protože té noci byl zrazen a zajat náš Pán Ježíš Kristus. A všimni si, že toto officium

blažený František říkal takto: Nejprve říkal modlitbu, kterou nás naučil Pán a Mistr: Nejsvětější Otče náš atd. s chválami, totiž: Svatý, svatý, svatý, jak je obsaženo výše. Po skončení chval s modlitbou začínal tuto antifonu, totiž: Svatá Panno Maria. Žalmy říkal nejprve o svaté Marii; potom říkal jiné žalmy, které sám vybral, a na konci všech žalmů, které říkal, říkal žalmy o utrpení. Po skončení žalmu říkal tuto antifonu, totiž: Svatá Panno Maria. Po skončení antifony bylo skončeno officium.

Prima odpovídá našim ranním chválám, tercie, sexta a nona modlitbě uprostřed dne dopoledne, v poledne a odpoledne.

Ke kompletári

Antifona: Svatá Panno Maria

Žalm [I]

Bože, tobě jsem oznámil svůj život, * vpiš mé slzy do svého záznamu.
Všichni moji nepřátelé mi strojí zlo * a spolu se umlouvají.
Zlým za dobré mi odplatili, * nenávisť za mou lásku.
Za mou lásku na mě žalovali, * já jsem se však modlil.
Můj svatý Otče, Králi nebe a země, nevzdaluj se ode mne, * neboť soužení je blízko a není, kdo by mi pomohl.
Moji nepřátelé ustupují zpět, * kdykoli jsem tě volal, poznal jsem, že ty jsi můj Bůh.
Moji přátelé a blízcí se blíží a stojí proti mně * a moji blízcí se mě straní.
Odpudil jsi ode mě mé známé, * zošklivil jsi mě před nimi, jsem zrazen, nevyvážnu.
Otče svatý, nevzdaluj svou pomoc ode mě, * Bože můj, shlédni a pomoz mi.
Na pomoc mi pospěš, * Pane, Bože mé spásy.
Sláva Otci i Synu i Duchu Svatému. * Jako byla na počátku i nyní i vždycky a na věky věků. Amen.

Všimni si, že tato výše uvedená antifona (Svatá Panno Maria) se říká při

všech hodinkách; a říká se místo antifony, kapitoly, hymnu, verše i modlitby; k hodince četby i ke všem hodinkám podobně. Nic jiného v nich neříkal než tuto antifonu s příslušnými žalmy.

K hodince četby

Antifona: Svatá Panno Maria

Žalm [II]

Pane, Bože mé spásy, * ve dne i v noci před tebou úpím.
Kéž pronikne k tobě má modlitba, * popřej sluchu mé prosbě.
Buď mi blízko, vysvobod' mě, * kvůli mým nepřátelům mě zachraň.
Neboť ty jsi mi dal narodit se z lůna, už od prsou mé matky jsi má naděje,
* na tebe jsem odkázán už z lůna.
Už od klína mé matky jsi ty mým Bohem, * nevzdaluj se ode mě.
Ty znáš mou potupu, mou hanbu * a mé zneuctění.
Před sebou máš všechny, kdo mě sužují. * Potupa zlomila mé srdce, a
proto chřadnu.
Čekal jsem, že někdo bude mít soucit, ale nikdo tu nebyl, * čekal jsem, kdo
by mě potěšil, ale nikoho jsem nenašel.
Bože, povstali proti mně zpupní lidé, * tlupa mocných mi ukládá o život,
neberou na tebe ohled.
Počítají mě k těm, kdo klesli do hrobu, * jsem jako člověk bez pomoci,
jsem odložen mezi mrtvé.
Ty jsi můj nejsvětější Otec, * můj Král a můj Bůh.
Na pomoc mi pospěš, * Pane, Bože mé spásy.

K primě

Antifona: Svatá Panno Maria

Žalm [III]

Smiluj se nade mnou, Bože, smiluj se nade mnou, * neboť v tebe důvěřuji.
Utíkám se do stínu tvých křídel, * dokud se nepřežene zkáza.
Volám ke svému nejsvětějšímu nejvyššímu Otci, * k Pánu, který mi
prokazuje dobro.
Zasáhl z nebe a zachránil mě, * zahanbil ty, kdo po mně šlapou.
Bůh seslal své milosrdenství a svou pravdu. * Vyrval mě mému mocnému
nepříteli, těm, kdo mě nenáviděli, kdo mě předčili svou silou.
Léčku připravili mým nohám, * zkrušili mou duši.
Vykopali přede mnou jámu, * a sami do ní spadli.
Připravené je mé srdce, Bože, připravené je mé srdce, * budu zpívat a
recitovat žalm.
Probud' se, má slávo, probud' se, citero a harfo, * at' vzbudím jitřenku.
Budu tě chválit mezi národy, Pane, * budu ti žalmy zpívat mezi pohany.
Protože tvé milosrdenství sahá až do nebe, * tvá pravda až do oblak.
Povznes se až nad nebesa, Bože, * a nad celou zemí at' je tvá sláva.

Pamatuj, že řečený žalm se vždy říká k primě.

K tercii

Antifona: Svatá Panno Maria

Žalm [IV]

Smiluj se nade mnou, Bože, neboť člověk po mně šlape, * celý den mě
tísni bojem.
Celý den po mně šlapou moji nepřátelé, * neboť mnoho je těch, kdo proti
mně válčí.
Všichni moji nepřátelé mi chystají zlo, * zlé slovo proti mně nastrojili.
Ti, kdo hlídali mou duši, * spolu se poradili.
Vyšli ven * a mluvili o tomtěž.
Všichni, kdo mě viděli, se mi posmívali, * šklebili rty a potřásali hlavou.
Já však jsem červ a ne člověk, * na pohanu lidem, na potupu chátře.
Potupen jsem všemi svými protivníky, a nejvíc sousedy, * známí mají ze
mne strach.

Otče svatý, nevzdaluj svou pomoc ode mne, * pospěš mě bránit.
Pospěš mi na pomoc, * Pane, Bože mé spásy!

K sextě

Antifona: Svatá Panno Maria

Žalm [V]

Volal jsem k Hospodinu, * svým hlasem jsem Pána snažně prosil.
Jemu předkládám svou modlitbu, * o svém soužení mu vypravuji.
Když můj duch ve mně chřadne, * ty znáš mou stezku.
Na cestě, po níž kráčím, * mi pyšní nastražili léčku.
Pohlédl jsem napravo a viděl jsem, * že nebyl nikdo, kdo by se ke mně znal.
Nemám se kam utéci * a nikdo se nestará o můj život.
Vždyť pro tebe jsem snášel potupu, * pohana pokryla mou tvář.
Svým bratrům stal jsem se cizím, * synům své matky cizincem.
Otče svatý, horlivost o tvůj dům mě strávila, * padly na mě urážky těch,
kdo tě urážejí.
Proti mně se s radostí shlukli, * srotili se proti mně a bili mě znenadání.
Více než mám vlasů na hlavě je těch, * kdo mě bez důvodu nenávidí.
Jsou silní ti, kdo mě nespravedlivě pronásledují, moji nepřátelé; * co jsem neuloupil, to mám vrátit?
Vystoupili falešní svědci, * ptali se mě na to, co nevěděli.
Za dobré zlým se mi odměnili a stíhali mě, * protože jsem se o dobro snažil.
Ty jsi můj nejsvětější Otec, * můj Král a můj Bůh.
Pospěš mi na pomoc, * Pane, Bože mé spásy!

K noně

Antifona: Svatá Panno Maria

Žalm [VI]

Ó vy všichni, kteří jdete kolem, * zpozorněte a pohleďte, je-li bolest jako bolest má?
Neboť mě obkličuje smečka psů, * tlupa zlosynů mě svírá.
Pasou se pohledem na mě, * dělí se o můj oděv, losují o můj šat.
Probodli mi ruce a nohy * a spočítali všechny mé kosti.
Rozevírají na mě svou tlamu * jako trhající řvoucí lev.
Roztékám se jako voda, * všechny kosti se mi rozpojily.
Jako tavící se vosk je mé srdce * v mých útrokách.
Jako střep vyschla má síla, * jazyk se mi přilepil k patru.
Do pokrmu mi dali žluč * a v žízni mě napojili octem.
Srazili mě do prachu smrti * a rozmnožili bolest mých ran.
Usnul jsem a probudil jsem se * a můj nejsvětější Otec mě se slávou přijal.
Otče svatý, uchopils mě za pravici a podle svého rozhodnutí jsi mě vedl * a se slávou jsi mě přijal.
Vždyť koho mám na nebi; * a když jsem u tebe, co bych chtěl na zemi?
Uznejte, uznejte, že já jsem Bůh, praví Pán, * budu vyvyšován mezi národy, budu vyvyšován na zemi.
Pochválen buď Pán, Bůh Izraele, který vykoupil duše svých služebníků svou vlastní nejsvětější krví * a neopustí nikoho, kdo v něho doufá.
A víme, že přichází, * že přijde soudit spravedlivě.

K nešporám

Antifona: Svatá Panno Maria

Žalm [VII]

Všechny národy, tleskejte rukama, * jásejte Bohu radostným hlasem.
Neboť Pán je vznešený, * hrozivý a velký Král nad celou zemí.
Neboť nejsvětější Otec z nebe, náš Král od pradávna, * poslal z výše svého milovaného Syna a na zemi vykonal spásné činy.
Radujte se, nebesa, zajásej, země, zahuč, moře a vše, co je naplňuje, *

zaplesej, pole i vše, co je na něm.

Zpívejte mu píseň novou, * zpívej Pánu, celá země!

Neboť Pán je veliký a velmi hodný chvály, * budí bázeň nad všechny bohy.

Vzdejte Pánu, rodiny národů, vzdejte Pánu slávu a čest, * vzdejte Pánu slávu jeho jména!

Vezměte svá těla a neste jeho svatý kříž * a zachovávejte až do konce jeho svatá přikázání.

Třes se před ním, celá země, * říkejte mezi národy, že Pán kraloval z kříže.

Až sem se říká žalm od Velkého pátku až do svátku Nanebevstoupení každý den. Na svátek Nanebevstoupení se pak přidávají tyto verše:

A vystoupil do nebe a sedí po pravici nejsvětějšího Otce v nebesích, Bůh ať je vyvýšen nad nebesa * a nad celou zemí ať je tvá sláva.

A víme, že přichází, * že přijde soudit spravedlivě.

Všimni si, že od Nanebevstoupení až do adventu se říká tento žalm každý den stejným způsobem, tj. Všechny národy s výše uvedenými verši, a tam, kde se končí žalm, tj. že přijde soudit spravedlivě, se říká Sláva Otci.

Všimni si, že tyto výše uvedené žalmy se říkají od Velkého pátku až do neděle Zmrtvýchvstání. Tímto způsobem se také říkají od svatodušního oktávu až do adventu a od oktávu Zjevení Páně až do neděle Zmrtvýchvstání, s výjimkou nedělí a hlavních svátků, kdy se neříkají; v jiné dny se však říkají každodenně.

Část II. Pro dobu velikonoční

Na Bílou sobotu, tedy na konci sobotního dne:

Ke kompletáři

Antifona: Svatá Panno Maria

Žalm [VIII]

Bože, shlédni a pomoz mi, * Pane, na pomoc mi pospěš.
Ať jsou zmatení a zaleknou se, * kdo usilují o můj život.
Ať se obrátí zpět a zastydí se, * kdo mi přejí zlo.
Ať hned s hanbou ustoupí, * kdo se mi posmívají.
Ať se v tobě radují a jásají všichni, kdo tě hledají, * ať říkají stále: Pán buď
veleben, kdo milují tvou spásu.
Já však jsem ubohý a chudý, * Bože, pomoz mi.
Ty jsi můj pomocník a zachránce, * Pane, neotálej!

K hodině četby neděle Zmrtvýchvstání

Antifona: Svatá Panno Maria

Žalm [IX]

Zpívejte Pánu píseň novou, * neboť učinil podivuhodné věci.
Svého milovaného Syna obětovala jeho pravice, * jeho svaté rámě.
Pán uvedl ve známost svou spásu, * před zraky pohanů zjevil svou
spravedlnost.
Onoho dne seslal Pán své milosrdenství * a v noci svou píseň.
Toto je den, který učinil Pán, * jásejme a radujme se z něho.
Požehnaný, jenž přichází ve jménu Páně, * Pán je Bůh a dopřál nám světlo.
Ať se radují nebesa, ať zajásá země, ať hučí moře se vším, co je naplňuje,
* ať plesá pole i vše, co je na něm.
Vzdejte Pánu, rodiny národů, vzdejte Pánu slávu a čest, * vzdejte Pánu
slávu jeho jména!

**Až sem se modlí od neděle Zmrtvýchvstání až do svátku Nanebevstoupení
každý den při všech hodinkách kromě nešpor, kompletáře a primy. V noci
Nanebevstoupení se však přidávají tyto verše:**

Pozemské říše, zpívejte Bohu, * velebte Pána.
Velebte Boha, jenž vystupuje na nebesa nebes * na východě.
Hle, silně dá zaznít svému hlasu, vzdejte slávu Bohu nad Izraelem, * jeho

vznešenost a moc je v oblacích.

Podivuhodný je Bůh ve svých svatých, * Bůh Izraele sám dá moc a sílu svému lidu, Bůh buď veleben! Sláva....

Všimni si, že tento žalm se modlí od Nanebevstoupení Páně až do oktávu svatodušního, každý den s výše uvedenými verši, při hodince četby, tercii, sextě a noně a říká se Sláva Otci tam, kde se říká: Bůh buď veleben, a ne jinde.

Také si všimni, že stejným způsobem se modlí pouze při hodince četby o nedělích a hlavních svátcích od oktávu svatodušního až do adventu a od oktávu Zjevení Páně až do Zeleného čtvrtka, neboť v onen den Pán se svými učedníky pojedl velikonoční večeři; nebo se může modlit jiný žalm při hodince četby nebo při večerních chválách, jak je libo, totiž Budu tě oslavovat, Pane atd. Žl 29(30), jak je uvedeno v žaltáři; a to od neděle Zmrtvýchvstání až do svátku Nanebevstoupení, ne však déle.

K primě

Antifona: Svatá Panno Maria

Žalm: Smiluj se nade mnou, Bože, smiluj se nade mnou, jako výše [Žalm III]

K tercii, k sextě a k noně

Modlí se žalm: Zpívejte, jako výše [Žalm IX]

K nešporám

Žalm: Všechny národy, jako výše [Žalm VII]

Část III: Pro neděle a hlavní svátky

Začínají další žalmy, které podobně uspořádal náš nejblaženější otec

František a které se mají říkat místo výše uvedených žalmů o utrpení Páně o nedělích a hlavních svátcích od oktávu svatodušního až do adventu a od oktávu Zjevení až do Zeleného čtvrtku; zajisté chápeš, že se mají modlit v onen den, protože je Pánova pascha.

Ke kompletáři

Antifona: Svatá Panno Maria

Žalm: Bože, shlédni, jak je uvedeno v žaltáři [Žalm VIII]

K hodině četby

Antifona: Svatá Panno Maria

Žalm: Zpívejte, jako výše [Žalm IX]

K primě

Antifona: Svatá Panno Maria

Žalm: Smiluj se nade mnou, Bože, smiluj se nade mnou, jako výše [Žalm III]

K tercii

Antifona: Svatá Panno Maria

Žalm [X]

Jásejte Pánu, všechny země, opěvujte jeho jméno, * vzdejte slávu jeho chvále.

Řekněte Bohu: Jakou bázeň vzbuzují tvé činy, Pane. * Pro tvoji nesmírnou moc se vtírají v tvou přízeň i tví nepřátelé.

Ať se ti klaní celá země a ať ti zpívá, * ať opěvuje tvé jméno.

Pojďte, slyšte všichni, kdo se bojíte Boha, budu vám vyprávět, * co prokázal mé duši.

Svámi ústy jsem k němu volal, * velebil jsem ho svým jazykem.

Ze svého svatého chrámu uslyšel můj hlas, * mé volání proniklo k jeho sluchu.

Velebte národy, našeho Pána, * a rozlašujte jeho chválu.

V něm budou požehnána všechna plemena země, * blahoslavít národy ho budou všechny.

Požehnaný Pán, Bůh Izraele, * on sám koná divy.

A požehnané jeho slavné jméno na věky, * jeho slávou ať je naplněna celá země! Staň se, staň se!

K sextě

Antifona: Svatá Panno Maria

Žalm [XI]

Kéž tě Pán vyslyší ve dni soužení, * ať tě ochrání jméno Jakubova Boha.

Kéž ti ze svatyně sešle pomoc, * ať tě podpoří ze Siónu.

Kéž má na paměti všechny tvé oběti * a tvůj celopal ať je hojný.

Kéž ti dá, po čem touží tvé srdce, * a splní každý tvůj záměr.

Budeme jásat nad tvým vítězstvím, * budeme slavit jméno Pána, svého Boha.

Kéž Pán splní všechna tvá přání. Nyní vím, že Pán poslal svého Syna Ježíše Krista * a národy bude soudit spravedlivě.

Pán se stal útočištěm chudáků, pomocníkem v každém protivenství a soužení, * v tebe ať doufají, kdo znají tvé jméno.

Požehnan bud' Pán, můj Bůh, neboť se stal mým ochráncem a mým útočištěm * v den mého soužení.

Zastánce můj, tobě budu zpívat, neboť Bůh je mým ochráncem, * můj Bůh, mé milosrdenství.

K noně

Antifona: Svatá Panno Maria

Žalm [XII]

V tebe jsem, Pane, doufal, necht' nejsem zahanben navěky, * ve své spravedlnosti mě vyprost' a vysvobod'.

Nakloň ke mně svůj sluch * a zachraň mě.

Bud' mi Bohem ochráncem a opevněným místem, * abys mě zachránil.
Neboť ty jsi, Pane, má vytrvalost, * Pane, má naděje od mého mládí.
V tobě jsem měl oporu už v lůně, od klína mé matky ty jsi mým
ochráncem, * vždycky tě budu chválit.
Ať jsou má ústa plná chvály, abych opěvoval tvou slávu * a tvou
vznešenost po celý den.
Vyslyš mě, Pane, vždyť tvé milosrdenství je dobrotivé, * shlédni na mě se
svým nesmírným slitováním.
Neskrývej svou tvář před svým služebníkem, * vždyť se trápím, rychle mě
vyslyš.
Požehnaný je Pán, můj Bůh, neboť se stal mým zastáncem a mým
útočištěm * v den soužení mého.
Můj pomocníku, tobě budu zpívat, neboť Bůh je můj zastánce, * můj Bůh,
mé milosrdenství.

K nešporám

Antifona: Svatá Panno Maria

Žalm: Všechny národy, jako výše [Žalm VII]

Část IV: Pro dobu adventní

Začínají jiné žalmy, které podobně uspořádal náš nejbláženější otec
František, které se mají modlit místo výše uvedených žalmů o utrpení Páně
od doby adventní až po vigilii Narození Páně, a ne déle.

Ke kompletáři

Antifona: Svatá Panno Maria

Žalm [XIII]

Jak dlouho budeš na mě, Pane, docela zapomínat? * Jak dlouho budeš
přede mnou skrývat svou tvář?
Jak dlouho se budu starostí zmítat ve své duši, * s tím každodenním
smutkem ve svém srdci?
Jak dlouho se nade mnou bude vypínat můj nepřítel? * Shlédni a vyslyš

mě, Pane, můj Bože!

Rozjasni mé oči, ať neusnu v smrti, * aby neřekl můj nepřítel: „Zdolal jsem ho“.

Ti, kdo mě souží, budou jásat, že jsem klesl. * Já jsem však doufal v tvé slitování.

Pro tvou pomoc zajásá mé srdce; zazpívám Pánu, který mě zahrnul dobrem, * a budu chválit jméno nejvyššího Pána.

K hodině četby

Antifona: Svatá Panno Maria

Žalm [XIV]

Vzdávám ti chválu, Pane, nejsvětější Otče, Králi nebe a země, * neboť jsi mě potěšil.

Ty jsi Bůh, můj spasitel, * důvěřuji a nebudu se bát.

Pán je mou silou i mou chválou, * stal se mou spásou.

Tvá pravice, Pane, velkolepá v síle, tvá pravice, Pane, zdrtí nepřítel, * z výše své slávy rozmetáš mé protivníky.

Ať to vidí ubožáci a radují se, * hleďte Boha a vaše duše pookřeje.

Ať ho chválí nebe i země, * moře se vším, co se v nich hemží.

Neboť Bůh zachrání Sión * a vystaví judská města.

Budou tam bydlet * a obdrží je v dědictví.

Vlastnit je bude potomstvo jeho služebníků, * budou v nich bydlet, kdo milují jeho jméno.

K primě

Antifona: Svatá Panno Maria

Žalm: Smiluj se, Bože, smiluj se nade mnou, jako výše [Žalm III]

K tercii

Antifona: Svatá Panno Maria

Žalm: Jásejte Pánu, jako výše [Žalm X]

K sextě

Antifona: Svatá Panno Maria

Žalm: Kéž tě Pán vyslyší, jako výše [Žalm XI]

K noně

Antifona: Svatá Panno Maria

Žalm: V tebe jsem, Pane, doufal, jako výše [Žalm XII]

K nešporám

Antifona: Svatá Panno Maria

Žalm: Všechny národy, jako výše [Žalm VII]

Všimni si také, že se nemodlí celý žalm, ale jen do verše: Třes se před ním celá země; jistě chápeš, že se říká celý verš: **Vezměte svá těla. Na konci tohoto verše se říká Sláva Otci a tak se to modlí při nešporách každý den od adventu až do vigilie Narození Páně.**

Část V: Pro dobu vánoční až do oktávu Zjevení Páně

K nešporám v den Narození Páně

Antifona: Svatá Panno Maria

Žalm [XV]

Plesejte Bohu, který nám pomáhá, * jásejte Pánu, Bohu živému a pravému, radostným hlasem.

Protože Pán je vznešený, * hrozný a veliký Král nad celou zemí
Neboť nejsvětější Otec z nebe, náš Král od pradávna, seslal z výsosti svého milovaného Syna * a [on] se narodil z blahoslavené Panny, svaté Marie.
On mě bude vzývat: „Ty jsi můj Otec“ * a já ho ustanovím prvorozeným

synem, nejvyšším mezi králi země.

Onoho dne seslal Pán své milosrdenství * a za noci svou píseň.

Toto je den, který učinil Pán, * jásejme a radujme se z něho.

Vždyť nejsvětější milovaný syn je nám dán a narodil se pro nás na cestě a položen je do jeslí, * protože neměl místo v zájezdním útulku.

Sláva na výsostech Pánu Bohu * a na zemi pokoj lidem dobré vůle.

Radujte se, nebesa, zajásej, země, zahuč, moře a vše, co je naplňuje, * zaplesej, pole i vše, co je na něm.

Zpívejte mu píseň novou, * zpívej Pánu celá země!

Neboť Pán je veliký a velmi hodný chvály, * budí bázeň nad všechny bohy.

Vzdejte Pánu, rodiny národů, vzdejte Pánu slávu a čest, * vzdejte Pánu slávu jeho jména!

Veźměte svá těla a neste jeho svatý kříž * a zachovávejte až do konce jeho svatá přikázání.

Všimni si, že tento žalm se modlí od Narození Páně až do oktávu Zjevení Páně při všech hodinkách. Chce-li se někdo modlit toto officium blaženého Františka, ať se ho modlí takto: nejprve ať se modlí Otče náš s chválami, totiž Svatý, svatý, svatý. Po skončení chval s modlitbou - viz výše - ať začne antifona Svatá Panno Maria s žalmem, který je stanoven pro každou hodinku denní i noční. A necht' se to modlí s velkou úctou.

Modlitba Klaníme se ti

(schválený text společné modlitby Františkánské rodiny v ČR)

Klaníme se ti, Pane Ježíši Kriste,

tady i ve všech tvých kostelích na celém světě

a chválíme tě, protože svým svatým křížem jsi vykoupil svět.

Chvály Boha nejvyššího

Ty jediný jsi svatý Pán a Bůh,
který činiš divy.
Ty jsi silný, ty jsi veliký,
ty jsi nejvyšší, ty jsi Král všemohoucí,
ty Otče svatý, Králi nebe a země.
Ty jsi trojí a jediný Pán Bůh bohů,
ty jsi dobro, všechno dobro, nejvyšší dobro,
Pán Bůh živý a pravý.
Ty jsi láska, ty jsi moudrost, ty jsi pokora,
ty jsi trpělivost, ty jsi krása, ty jsi laskavost,
ty jsi bezpečí, ty jsi klid, ty jsi radost,
ty jsi naše naděje a potěšení,
ty jsi spravedlnost, ty jsi mírnost,
ty jsi všechno naše bohatství v plné míře.
Ty jsi krása, ty jsi mírnost,
ty jsi ochránce, ty jsi náš strážce a obhájce;
ty jsi síla, ty jsi občerstvení.
Ty jsi naše naděje, ty jsi naše víra, ty jsi naše láska,
ty jsi celá naše sladkost, ty jsi náš věčný život.
Velký a obdivuhodný Pán, všemohoucí Bůh, milosrdný Spasitel.

III.

Liturgická modlitba sekulárních františkánů

26. Podle Řehole SFŘ (čl. 8) se sekulární františkáni mají připojovat k liturgické modlitbě jednou z forem, které církve předkládá, a tak v sobě obnovovat tajemství Kristova života.

27. Mohou to být:

A) Ranní chvály a nešpory z Denní modlitby církve ve společenství nebo soukromě. Této formě se dává přednost při setkáních bratrského společenství.

B) zkrácená podoba Denní modlitby církve podle forem užívaných v

místních církvích (např. Kancionál – společný zpěvník českých a moravských diecézí, str. 129 nebo 143 podle vydání).

C) Malé oficium bl. Panny Marie.

D) Oficium o utrpení Páně od sv. Františka z Assisi (viz str. 56 tohoto Rituálu).

E) Oficium 12 Otčenášů v jedné z jeho mnoha podob, obohacené o krátké biblické texty a upravené podle struktury Denní modlitby církve, zvláště když se tento způsob modlitby těší oblibě v mnoha částech světa, stal se tradiční formou modlitby sekulárních františkánů a je užitečným způsobem modlitby v různých situacích.

F) Další formy liturgické modlitby schválené duchovním asistentem či duchovním rádcem, pokud obsahují žalmy (nebo jim podobné modlitby), čtení z Písma svatého a prosby.

G) Zvláštní modlitby pro jednotlivá období liturgického roku, např. a) křížová cesta v postní době (se čteními z Písma svatého), b) modlitba růžence nebo františkánského růžence v květnu a říjnu (se čteními z Písma svatého).

Provincie kapucínů v ČR
Čj.: 044/06 Praha 12. června 2006

Český text schválil

br. Jiří Lukáš Šebák OFM Cap., provinciál

Z úřadu pro [duchovní] asistenci Sekulárního III. františkánského řádu [TOF]

Z různých zemí přišla na Konferenci otců generálních asistentů TOF [nyní SFŘ] žádost o vypracování jediného seznamu odpustků společného členům Sekulárního III. františkánského řádu [nyní: Sekulárního františkánského řádu] a Řádu řeholních terciářů působících kdekoli pod [záštitou] františkánské rodiny. Konference proto uznala za vhodné předložit posvátné Apoštolské penitenciárii jednotný seznam společně s žádostí, aby předchozí čtyři seznamy pozbyly platnosti.

Seznam odpustků pro Sekulární III. františkánský řád *[nyní Sekulární františkánský řád]*

Posvátná Apoštolská penitenciárie

Odbor odpustků

čj. 4/72

Svatý otče,

Meziobedienční generální rada Sekulárního III. řádu sv. Františka z Assisi [nyní: Předsednictvo Mezinárodní rady Sekulárního františkánského řádu] pokorně žádá, aby podle směrnic apoštolské konstituce *Indulgentiarum doctrina* z 1. ledna 1967, čl. 14, byly znovu potvrzeny odpustky udělené Svatým stolcem členům Sekulárního III. františkánského řádu [nyní: Sekulárního františkánského řádu] A Bůh, atd.

22. ledna 1972

Posvátná [Apoštolská] penitenciárie ze zvláštního a výslovného apoštolského zmocnění laskavě uděluje plnomocné odpustky, jež mohou získat výše zmínění členové, jestliže řádně splní obvyklé podmínky

(svátost smíření, svaté přijímání a modlitba na úmysl Svatého otce) a vykonají nebo obnoví alespoň soukromě, slib, že budou věrně zachovávat stanovy svého sdružení [nyní: Řeholi SFŘ].

1. V den přijetí do řádu, v den profese a u příležitosti zakončení řádné vizitace [bratrské nebo pastorační]
2. v den svátku: Neposkvrněného početí Panny Marie [8.12.], sv. Františka z Assisi [4.10.], sv. Ludvíka IX., krále [25.8.], sv. Alžběty Uherské [17.11.], bl. Lucchesia [28.4.], sv. Kláry [11.8.], sv. Markéty z Cortony [15.5.] a Všech svatých serafínského řádu [29.11.].

Toto rozhodnutí platí bez časového omezení a nabývá platnosti okamžikem vydání apoštolského breve.

Cokoli by bylo v rozporu s tímto rozhodnutím, pozbývá platnosti.

Z pověření Jeho Eminence

G. Sessolo, regent
M. Venturi, sekretář

STANOVY PRO DUCHOVNÍ A PASTORAČNÍ ASISTENCI V SEKULÁRNÍM FRANTIŠKÁNSKÉM ŘÁDU

Konference generálních ministrů Prvního františkánského řádu a TOR

Řím, 28. března 2002

Drahý bratře Valentine,

v dopise z 13. února 2002 jsi nám poslal jménem Konference generálních [duchovních] asistentů Sekulárního františkánského řádu *Stanovy pro duchovní a pastorační asistenci v Sekulárním františkánském řádu*, které byly revidovány po pečlivém a důsledném prozkoumání a které vycházejí z Generálních konstitucí SFŘ definitivně schválených Kongregací pro instituty zasvěceného života a společnosti apoštolského života 8. prosince 2000.

S radostí Ti oznamuji, že Konference generálních ministrů Prvního [františkánského] řádu a TOR na svém zasedání 25. března 2002 **schválila tyto stanovy**, které tímto schválením nabývají ihned účinnosti a nahrazují předchozí stanovy schválené v [roce] 1992.

Generální ministři svěřují Konferenci generálních asistentů úkol, aby s těmito novými stanovami seznámili všechny bratry Prvního františkánského řádu a TOR a podporovali jejich poznávání i studium. [Tyto stanovy jsou] tedy nástrojem, který může sloužit jako základ pro bratrskou službu SFŘ a který nás všechny povede ve vztazích k SFŘ v souladu s našim vlastním povoláním a specifickou povahou samotného SFŘ.

Při této příležitosti – a také jménem ostatních generálních ministrů – děkuji Tobě i ostatním generálním asistentům SFŘ za vaši velkorysou a věrnou službu.

Přeji Tobě i ostatním generálním asistentům radostné Velikonoce.

Tvůj bratr

br. Joachim Giermek OFMConv.,
generální ministr
předseda [Konference generálních ministrů]

Konference národních duchovních asistentů SFŘ v ČR

V Praze o Slavnosti Nejsvětějšího Srdce Ježíšova 26.6.2003

br. Antonín Klaret Dąbrowski OFM,
předseda Konference národních duchovních asistentů SFŘ v ČR

Drahý bratře,

potvrzuji, že český překlad Stanov pro duchovní a pastorační asistenci v Sekulárním františkánském řádu souhlasí s italským textem: „*Statuto per l'Assistenza spirituale e pastorale all'Ordine Francescano Secolare.*“

S přáním Pokoje a Dobra,

br. Stanislav Gryń OFMConv.,
provinciál

STANOVY PRO DUCHOVNÍ A PASTORAČNÍ ASISTENCI V SEKULÁRNÍM FRANTIŠKÁNSKÉM ŘÁDU

Oddíl I. Všeobecné zásady

Článek 1

1. Duchovní a pastorační péče o SFŘ byla církví svěřena, s ohledem na příslušnost k téže duchovní rodině, Prvnímu františkánskému řádu a Třetímu řeholnímu řádu (TOR), s nimiž je po staletí sekulární bratrské společenství spojeno.¹

2. Řeholní a sekulární františkáni totiž chtějí různými způsoby a formami, avšak v živém vzájemném společenství, zpřítomňovat charisma společného serafínského Otce v církvi a ve společnosti (*srov. Řehole SFŘ 1*).

3. Proto jako konkrétní znamení společenství a spoluodpovědnosti mají řeholní představení zabezpečovat duchovní asistenci všem bratrským společenstvím SFŘ (*srov. GK SFŘ 89.1*).

Článek 2

1. Duchovní a pastorační péče se uskutečňuje dvojí službou:

– bratrským úřadem *altius moderamen* (*vyššího vedení*) ze strany vyšších představených (*srov. CIC 303*);

– duchovní asistencí bratrským společenstvím a jejich radám.

2. *Altius moderamen* má zabezpečit věrnost SFŘ františkánskému charismatu, společenství s církví a jednotu s františkánskou rodinou (*GK SFŘ 85.2*).

¹ Srov. GK SFŘ 85.1: Z dějin františkánství a z konstitucí Prvního františkánskému řádu a TOR jasně vyplývá, že tyto řády si jsou vědomy svého závazku k duchovní a pastorační asistenci pro SFŘ s ohledem na svůj společný původ a charisma i přání církve – viz GK OFM 60; GK OFMConv. 116; GK OFMCap. 95; GK TOR 157; Řehole Třetího řádu papeže Lva XIII., 3,3; Řehole schválená Pavlem VI., 26.

3. Účelem duchovní asistence je podporovat společenství s církví a s františkánskou rodinou prostřednictvím svědectví a sdílení františkánské spirituality, spolupracovat na počáteční i trvalé formaci sekulárních františkánů a projevovat bratrskou náklonnost [řeholních] bratří vůči SFŘ (*srov. GK SFŘ 89.3; 90.1*).

Článek 3

1. Tato dvojí služba doplňuje, avšak nenahrazuje službu sekulárních rad a ministrů, kterým je svěřeno vedení, koordinace a ožívování (animace) bratrských společenství různých úrovní (*srov. GK SFŘ 86.2*).

2. Je vykonávána podle těchto stanov, které jsou společné čtyřem řeholním řádům (OFM, OFMConv., OFMCap., TOR) a uskutečňuje se kolegiálně na všech úrovních vyšších, než je místní (*srov. GK SFŘ 87.1; 88.5; 90.3*).

Článek 4

1. Účelem těchto stanov je vymezit jednotným a konkrétním způsobem službu duchovní a pastorační péče vůči SFŘ s přihlédnutím k jednotě tohoto řádu.

2. Tyto stanovy byly schváleny Konferencí generálních ministrů. Jí přísluší právo měnit je a autenticky vykládat.

3. Předpisy, které nejsou v souladu s těmito stanovami, jsou zrušeny.

Oddíl II. Úloha vyšších představených

a. Všeobecné zásady

Článek 5

1. Duchovní a pastorační péče o SFŘ je především povinností vyšších představených Prvního řádu a TOR (*srov. Řehole SFŘ 26; GK SFŘ 85.2*).

2. Svůj úřad vykonávají prostřednictvím:

- ustavování místních bratrských společenství;
- pastoračních vizitací;
- duchovní asistence.

Tuto službu mohou vykonávat osobně nebo prostřednictvím delegáta (*srov. GK SFŘ 86.1*).

3. Františkánští vyšší představení jsou zodpovědní za kvalitu pastorační služby a duchovní asistence, a to i v případech, kde ke jmenování asistenta je třeba předchozí schválení řeholního představeného nebo místního ordináře (*srov. GK SFŘ 89.5*).

4. Kromě toho mají pečovat o formaci a zájem vlastních řeholníků ve vztahu k SFŘ a zabezpečovat specifickou přípravu asistentů, aby byli schopní a připravení (*srov. GK SFŘ 87.3; Řehole SFŘ 26*).

Článek 6

1. Kanonické ustavení nových bratrských společenství at' se uskutečňuje na žádost sekulárních františkánů, kterých se týká, po předchozí konzultaci a ve spolupráci s radou SFŘ vyšší úrovně, ke které bude nové bratrské společenství náležet podle národních stanov. Pro kanonické ustavení bratrského společenství mimo domy nebo kostely františkánských řeholníků Prvního řádu či TOR je nezbytný písemný souhlas místního ordináře (*GK SFŘ 46.1*).

2. Případný přechod místního bratrského společenství do pastorační péče jiného františkánského řeholního řádu at' se uskuteční způsobem stanoveným v národních stanovách SFŘ (*srov. GK SFŘ 47.2*).

3. Pastorační vizitace je privilegovaným momentem společenství s Prvním řádem a TOR. Uskutečňuje se rovněž jménem církve a slouží k zabezpečení věrnosti františkánskému charismatu a podpoře společenství s církví a františkánskou rodinou (*srov. GK SFŘ 95.1 a 3*).

Článek 7

1. Vyšší představení Prvního řádu a TOR se dohodnou na nejvhodnějším způsobu zajištění duchovní asistence pro místní bratrská společenství, aby nezůstala z vyšších důvodů bez ní (*GK SFŘ 88.4*).

2. Kromě toho ať se snaží vejít ve styk s místními ordináři, kteří zřídili místní bratrská společenství SFŘ při respektování jeho zvláštního zákonodárství, a ať převezmou zodpovědnost za duchovní a pastorační péči o ně, nebo ji svěří některému jejich knězi či řeholnímu institutu.

b. Generální ministři

Článek 8

1. Generální ministři vykonávají kolegiálně *altius moderamen* a pastorační asistenci vůči SFŘ jako celku (*GK SFŘ 87.1*).

2. Konferenci generálních ministrů Prvního řádu a TOR přísluší zejména:

– zabezpečovat vztahy se Svatým stolcem, pokud jde o schvalování právních či liturgických textů v jeho kompetenci;

– vizitovat Předsednictvo mezinárodní rady SFŘ (*srov. GK SFŘ 92.2-3*);

– předsedat volbě Předsednictva mezinárodní rady SFŘ a potvrzovat ji (*srov. GK SFŘ 76.2*);

– přijmout případnou rezignaci generálního ministra SFŘ (*srov. GK SFŘ 83.1*).

Článek 9

1. Generální ministři vykonávají své kompetence vůči SFŘ podle předpisů všeobecného [kanonického] práva, vlastních konstitucí a s ohledem na vlastní právo SFŘ. Jsou oprávněni ustavovat, vizitovat a navštěvovat místní bratrská společenství SFŘ asistovaná vlastním řádem.

2. Ve vztahu k vlastnímu řádu přísluší každému generálnímu ministrovi:

– jmenovat generálního asistenta pro SFŘ, který pod autoritou generálního ministra vyřizuje záležitosti týkající se služby vůči SFŘ (*srov. GK SFŘ 91.2-3*);

– v případě nezbytnosti potvrzovat či jmenovat národní asistenty náležející do vlastního řádu.

c. Provinční ministři

Článek 10

1. Provinční ministři a jiní vyšší představení vykonávají své kompetence vůči SFŘ na území vlastní jurisdikce.

2. Tam, kde více vyšších představených má jurisdikci na témže území, ať se dohodnou na nejpřiměřenějším způsobu kolegiálního vykonávání svého úřadu vůči oblastním a národním bratrským společenstvím SFŘ (*GK SFŘ 88.5*).

3. Rovněž mají společně určit způsoby jmenování národních a oblastních asistentů, jakož i na které představené se mají národní a oblastní rady SFŘ obracet pro vyžádání asistenta (*srov. GK SFŘ 91.2*).

Článek 11

1. Provinční ministři a jiní vyšší představení zabezpečují duchovní asistenci pro místní bratrská společenství svěřená jejich vlastní jurisdikci (*srov. GK SFŘ 88.1*).

2. Zvláště jim přísluší ve vlastní jurisdikci:

– kanonicky ustavovat nová místní bratrská společenství a zabezpečovat jim duchovní asistenci;

- duchovně oživovat (animovat), vizitovat a navštěvovat místní bratrská společenství asistovaná vlastním řádem;
- nechat se informovat o duchovní asistenci poskytované SFŘ a Františkánské mládeži (*srov. GK SFŘ 88.2*);
- jmenovat duchovní asistenty (*srov. GK SFŘ 89.2; 91.3*).

Oddíl III. Úloha duchovních asistentů

a. Všeobecné zásady

Článek 12

1. Duchovní asistent je osoba určená příslušným vyšším představeným, aby vykonávala tuto službu pro určité bratrské společenství SFŘ a Františkánské mládeže (*srov. GK SFŘ 89.2; 96.6*).

2. Duchovním asistentem ať je přednostně františkánský řeholník patřící do Prvního řádu nebo TOR (*GK SFŘ 89.3*), aby byl svědkem františkánské spirituality, bratrské náklonnosti řeholníků k sekulárním františkánům a poutem spojujícím svůj řád se SFŘ.

3. Duchovní asistent je podle práva členem rady a kapituly bratrského společenství, kterému poskytuje asistenci, s hlasovacím právem a spolupracuje s bratrským společenstvím ve všech činnostech. Nemá hlasovací právo pouze v ekonomických otázkách a při volbách na různých úrovních (*srov. GK SFŘ 90.2; 77.1-2*).

Článek 13

1. Hlavní úlohou asistenta je podporovat prohlubování františkánské spirituality a spolupracovat při počáteční a trvalé formaci sekulárních františkánů (*srov. GK SFŘ 90.1*).

2. V radě bratrského společenství, na volebních či řádných kapitulách jedná s respektováním zodpovědnosti a úlohy sekulárních františkánů a dává jim přednost, pokud jde o vedení, koordinaci a ožívování (animaci) bratrského společenství.

3. Aktivně se účastní a hlasuje při zvažování a rozhodování rady či kapituly. Zvláště je zodpovědný za ožívování (animaci) slavení liturgie a za duchovní slovo při shromážděních rady či při kapitule.

Článek 14

1. Pastorační vizitace je privilegovaným momentem společenství Prvního řádu a TOR se SFŘ. Uskutečňuje se rovněž jménem církve a slouží k oživení evangelního františkánského ducha, zabezpečení věrnosti charismatu a řeholi, poskytnutí pomoci životu bratrského společenství, podpoře pouta jednoty SFŘ a posílení jeho účinnějšího zapojení do františkánské rodiny a církve (*srov. CIC 305.1; GK SFŘ 92.1; 95.1*).

2. Vizitátor upevňuje bratrské společenství v jeho přítomnosti a poslání v církvi a ve společnosti; ověřuje vztah mezi sekulárním a řeholním bratrským společenstvím; zvláštní pozornost věnuje programům, metodám a zkušenostem formace; zajímá se o spolupráci a smysl pro spoluodpovědnost mezi sekulárními představenými a duchovními asistenty; ověřuje kvalitu duchovní asistence, která je věnována vizitovanému bratrskému společenství; povzbuzuje duchovní asistenty v jejich službě a podporuje jejich stálou duchovní a pastorační formaci (*srov. GK SFŘ 95*).

3. Na žádost příslušné rady uskuteční delegát konference asistentů pastorační vizitaci s ohledem na organizaci a vlastní právo SFŘ (*srov. GK SFŘ 92.2*). V naléhavých a závažných případech, anebo v případě, že ministr nebo rada nepožádá o její vykonání, může být pastorační vizitace uskutečněna z iniciativy konference duchovních asistentů, po vyslechnutí rady SFŘ na stejné úrovni (*srov. GK SFŘ 92.3*).

4. Doporučuje se vykonat pastorační vizitaci společně s bratrskou vizitací, při koordinaci jejich programů. Vizitátor či vizitátoři zavčas oznámí

dotyčné radě předmět a program vizitace. Prohlédnou archiv a záznamy, včetně těch, které se týkají předchozích vizitací, voleb rady a správy majetku. O vykonané vizitaci sepíší zprávu, dodají ji k záznamům v příslušném archivu vizitovaného bratrského společenství a dají ji na vědomí radě té úrovně, která vizitaci uskutečnila (*srov. GK SFR 93.2 a 4*).

5. Při vizitaci v místním bratrském společenství se vizitátor či vizitátoři setkají s celým bratrským společenstvím i se skupinami a sekcemi, do nichž je společenství rozděleno. Zvláštní pozornost věnují bratřím a sestrám ve formaci a těm bratřím a sestrám, kteří žádají o osobní setkání. Je-li třeba, přikročí k bratrskému napomenutí, směřujícímu k nápravě zjištěných nedostatků (*GK SFR 93.3*).

Článek 15

1. Asistenta jmenuje oprávněný vyšší představený, po vyslechnutí rady příslušného bratrského společenství (*srov. GK SFR 91.3*).

2. Tam, kde se jmenování asistenta týká více vyšších představených, ať se postupuje podle norem kolegiálně stanovených představenými s jurisdikcí na tomto území (*srov. GK SFR 91.2; viz výše článek 10*).

3. Jmenování asistenta ať je provedeno písemně a na dobu určitou, která nemá přesáhnout dvanáct let.

4. Není-li možné dát bratrskému společenství duchovního asistenta, který je členem Prvního řádu nebo TOR, může příslušný vyšší představený svěřit službu duchovní asistence:

- řeholníkům či řeholnicím patřícím do jiných františkánských institutů;
- sekulárním františkánům, duchovním nebo laikům, zvláště připraveným pro tuto službu;
- jiným diecézním duchovním nebo nefrantiškánským řeholníkům (*GK SFR 89.4*).

Článek 16

1. Na mezinárodní, národní a oblastní úrovni asistenti, pokud je jich více než jeden, tvoří konferenci a kolegiálně poskytují svou službu SFŘ a Františkánské mládeži (*srov. GK SFŘ 90.3*).

2. Každá konference asistentů se řídí vlastním vnitřním řádem.

3. Národní a oblastní stanovy SFŘ stanoví počet asistentů, kteří jsou členy národní či oblastní rady.

b. Generální asistenti

Článek 17

1. Generální asistenty jmenuje příslušný generální ministr, po vyslechnutí Předsednictva mezinárodní rady SFŘ (*srov. GK SFŘ 91.3*).

2. [Generální asistenti] poskytují svou službu Předsednictvu mezinárodní rady SFŘ, tvoří konferenci a kolegiálně pečují o duchovní asistenci SFŘ jako celku (*srov. GK SFŘ 90.3*).

3. Úlohou Konference generálních asistentů je:

– spolupracovat s mezinárodní radou a jejím předsednictvem při duchovním a apoštolském oživování (animaci) SFŘ a zvláště při formaci zodpovědných sekulárních františkánů;

– koordinovat na mezinárodní úrovni duchovní asistenci v SFŘ a ve Františkánské mládeži;

– podporovat zájem bratří a jejich představených o SFŘ a Františkánskou mládež;

– zajišťovat pastorační vizitace národních rad SFŘ (*srov. GK SFŘ 92.2*) a přítomnost na národních volebních kapitulách (*srov. GK SFŘ 76.2*).

Článek 18

1. Generální asistent má za úkol pravidelně informovat svého generálního ministra a svůj řád o životě a činnostech SFŘ a Františkánské mládeže.

2. Dále má projednávat věci týkající se služby asistence poskytované jeho řádem SFŘ a Františkánské mládeži, navštěvovat místní bratrská společenství asistovaná vlastním řádem a udržovat trvalé bratrské kontakty s asistenty svého řádu.

c. Národní asistenti

Článek 19

1. Národní asistenty SFŘ a Františkánské mládeže jmenuje oprávněný vyšší představený po vyslechnutí příslušné národní rady (*srov. GK SFŘ 91.2*). Tam, kde se jmenování týká více vyšších představených, postupuje se podle norem stanovených společně představenými s jurisdikcí na národním území (*srov. GK SFŘ 91.2*).

2. [Národní asistenti] poskytují svou službu národní radě a pečují o duchovní asistenci národnímu bratrskému společenství. Je-li jich více než jeden, tvoří konferenci a vykonávají svou službu kolegiálně (*srov. GK SFŘ 90.3*).

3. Úlohou Konference národních asistentů, nebo národního asistenta, pokud je jen jeden, je:

– spolupracovat s národní radou v úloze duchovního a apoštolského oživování (animace) sekulárních františkánů v církevním i společenském životě příslušné země, zvláště pak ve formaci zodpovědných členů;

– zajišťovat pastorační vizitaci oblastních rad SFŘ (*srov. GK SFŘ 93.1-2*) a přítomnost na oblastních volebních kapitulách (*srov. GK SFŘ 76.2*);

– koordinovat na národní úrovni službu duchovní asistence, formaci

asistentů a bratrské společenství mezi nimi;

- podporovat zájem bratří o SFŘ a o Františkánskou mládež.

Článek 20

1. Národní asistent má za úkol pravidelně informovat vyšší představené a svůj řád o životě a činnostech SFŘ a Františkánské mládeže v příslušné zemi.

2. Dále má projednávat věci týkající se služby asistence poskytované jeho řádem SFŘ a Františkánské mládeži, navštěvovat místní bratrská společenství asistovaná vlastním řádem v příslušné zemi a udržovat bratrské a trvalé vztahy s oblastními a místními asistenty svého řádu.

d. Oblastní asistenti

Článek 21

1. Oblastní asistenty SFŘ a Františkánské mládeže jmenuje oprávněný vyšší představený po vyslechnutí příslušné oblastní rady (*srov. GK SFŘ 91.2*). Tam, kde se jmenování týká více vyšších představených, postupuje se podle norem stanovených společně představenými s jurisdikcí na území oblastního bratrského společenství (*srov. GK SFŘ 91.2*).

2. [Oblastní asistenti] poskytují svou službu oblastní radě a pečují o duchovní asistenci oblastnímu bratrskému společenství. Je-li jich více než jeden, tvoří konferenci a vykonávají svou službu kolegiálně (*srov. GK SFŘ 90.3*).

3. Úlohou Konference oblastních asistentů, nebo oblastního asistenta, pokud je jen jeden, je:

– spolupracovat s oblastní radou v úloze duchovního a apoštolského oživování (animace) sekulárních františkánů v církevním i společenském životě příslušné oblasti, zvláště pak ve formaci zodpovědných členů;

- zajišťovat pastorační vizitaci místních rad SFŘ (*srov. GK SFŘ 93.1-2*) a přítomnost na místních volebních kapitulách (*srov. GK SFŘ 76.2*);
- koordinovat na oblastní úrovni službu duchovní asistence, formaci asistentů a bratrské společenství mezi nimi;
- podporovat zájem bratří o SFŘ a o Františkánskou mládež.

Článek 22

1. Oblastní asistent má za úkol pravidelně informovat vyšší představené a svůj řád o životě a činnostech SFŘ a Františkánské mládeže v příslušné oblasti.
2. Dále má projednávat věci týkající se služby asistence poskytované jeho řádem SFŘ a Františkánské mládeži, navštěvovat místní bratrská společenství asistovaná vlastním řádem v příslušné oblasti a udržovat bratrské a trvalé vztahy s místními asistenty svého řádu.

e. Místní asistenti

Článek 23

1. Místního asistenta jmenuje příslušný vyšší představený podle předpisu vlastního práva, po vyslechnutí rady příslušného bratrského společenství (*srov. GK SFŘ 91.3*).
2. Místní asistent podporuje vzájemnou spolupráci jak uvnitř bratrského společenství, tak i ve vztahu k Prvnímu řádu a TOR. Ve shodě s kvardiánem či místním představeným se snaží o nastolení opravdu živého vzájemného společenství mezi řeholním a sekulárním bratrským společenstvím. Podporuje aktivní přítomnost bratrského společenství v církvi a ve společnosti.

Článek 24

1. Místní asistent je spolu s radou bratrského společenství zodpovědný za formaci kandidátů [profese] (*GK SFŘ 37.2*) a vyjadřuje své hodnocení jednotlivých kandidátů před profesí (*GK SFŘ 41.1*).

2. Spolu s ministrem uskutečňuje dialog s bratry nebo sestrami, kteří jsou v nesnázích, kteří chtějí vystoupit z bratrského společenství nebo se chovají ve vážném rozporu s řeholí (*GK SFŘ 56.1-2; 58.1-2*).

DOPLNĚK PRO ČESKOU REPUBLIKU STANOV PRO DUCHOVNÍ A PASTORAČNÍ ASISTENCI V SEKULÁRNÍM FRANTIŠKÁNSKÉM ŘÁDU

1. Ve smyslu Stanov pro duchovní a pastorační asistenci v Sekulárním františkánském řádu, čl. 19.1, se stanoví:
Národní rada SFŘ se obrací s prosbou o řeholní národní asistenci na tři provinciály Prvního řádu (františkánů, kapucínů a minoritů).
2. V České republice jsou tři národní a zároveň provinční asistenti; po jednom z každé františkánské řeholní větve. Jsou ustanovováni svým provinciálem podle vlastních konstitucí na žádost Národní rady SFŘ.
3. Jsou členy Národní rady SFŘ.
4. Svůj úkol plní kolegiálně. Jeden z nich je předseda a tuto funkci vykonává pouze tři roky.

Tento Doplněk schválili 1.4.2003 v Praze provinciálové Prvního řádu:

br. J. M. Vianney Dohnal OFM

br. Stanislav Gryń OFMConv.

br. Lukáš Šebák OFMCap.

Obsah

Řehole.....	5
Sekulárního františkánského řádu.....	5
Generální konstituce	
Sekulárního františkánského řádu.....	15
Sekulární františkánský řád.....	21
Způsob života a apoštolská činnost.....	24
Život v bratrském společenství.....	33
Stanovy mezinárodního bratrského společenství	
Sekulárního františkánského řádu.....	74
Mezinárodní bratrské společenství.....	74
Mezinárodní rada.....	75
Generální ministr a zástupce generálního ministra.....	84
Sekretář a sekretariát.....	85
Pokladník a hospodářská komise.....	86
Bratrská a pastorační vizitace.....	87
Platnost a změny stanov.....	88
Stanovy Národního bratrského společenství	
Sekulárního františkánského řádu v České republice	90
Preambule	90
Místní bratrské společenství SFŘ	91
Národní bratrské společenství SFŘ v České Republice	97
Správa bratrských společenství	103
Otevřenost františkánského charismatu	104
Závěrečná ustanovení	104
Rituál.....	106
Obřady pro vstup	
do Sekulárního františkánského řádu.....	108
Obřad přijetí do Sekulárního františkánského řádu.....	117
Obřad profese neboli rozhodnutí žít podle evangelia konaný při mši svaté.....	123
Obřad dočasné profese a její roční obnovy.....	130
Obřad při příležitosti výročí profese.....	136
Modlitby pro shromáždění.....	138
Sekulárního františkánského řádu.....	138

Modlitby na začátku a na konci setkání bratrského společenství.....	140
Slavení volební kapituly bratrského společenství.....	142
Ustavení nového bratrského společenství.....	145
Modlitba pro řádné zasedání rady bratrského společenství.....	150
Modlitba pro bratrskou a pastorační vizitaci.....	152
Dodatek.....	154
Seznam odpustků pro Sekulární III. františkánský řád	198
Stanovy pro duchovní a pastorační asistenci v Sekulárním františkánském řádu.....	200
Oddíl I. Všeobecné zásady.....	202
Oddíl II. Úloha vyšších představených.....	203
Oddíl III. Úloha duchovních asistentů.....	207
Doplněk pro Českou Republiku.....	215

Pro vnitřní potřebu SFŘ v ČR
